CORNVTI
THEOLOGIAE GRAECAE
COMPENDIVM.

RECENSVIT ET EMENDABAT

CAROLVS LANG.

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI.

MDCCCLXXXI.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI.

MANIBVS

IOANNIS CAROLI SCHMITT-BLANKII

S.

Praefatio.

Cornuti nomine iure ferri illud de theologia Graeca opusculum, quod ante hos triginta septem annos Osann primus recensuit, inde potissimum videtur patere, quod cum Theodoretus[1]) Cornuti philosophi de theologia Graeca libri auctoris mentionem faciat, tum Etymologicum Magnum sub voce *Ζεὺς*[2]) nostri libelli locum (c. 2) si minus ad verbum, attamen manifesto laudans nec non ipsi melioris notae codices ad unum omnes, in quibus antiquissimus (nobis *N*), diserte hunc librum adsignant Cornuto. Atque *Φορνούτου* (vel *Φουρνούτου* vel *Φρουννούτου*) inscriptio, quam deterrimus quisque codex praebet, quin a librarii cuiusdam repetenda sit incuria vim minime assecuti signi illius marginalis (+, quae est antiqua litterae Φ forma, vel ⊕), quo veteres et librarii et lectores haud discrepantes a nostrorum temporum usu memoria digna quae censerent distinguebant et notabant[3]), vix est quod dubitemus, quamvis, si quidem de celeberrimo illo philosopho Leptitano

---

1) Graecar. affect. curat. II 35 (tom. IV p. 856 ed. Schulzianae): *Κορνοῦτος δὲ ὁ φιλόσοφος τὴν Ἑλληνικὴν θεολογίαν ξυντέθεικε.*

2) P. 408 ed. Gaisf.: *Κορνοῦτος ἐν τῷ περὶ Ἑλληνικῆς θεολογίας φησὶν ὅτι ψυχή ἐστι τοῦ παντὸς κόσμου παρὰ τὸ ζωὴ καὶ αἰτία εἶναι τοῖς ζῶσι τοῦ ζῆν καὶ διὰ τοῦτο βασιλεύειν* (sic cum Marciano Et. codice 530 pro *βασιλεὺς* legendum) *λέγεται τῶν ὅλων, ὡς καὶ ἐν ἡμῖν ἡ ψυχὴ ἣ ὅτι κ. τ. λ.*

3) Exempli gratia affero de nostris codd. *V* et *G*; iuxta enim inscriptionem in illo +, in hoc ⊕ reperias.

(vel Thestitano), Persii poëtae magistro, cogitaveris, Africanus, ut visus est C. F. Hermanno[1]) eumque secuto Mählyo[2]), *Φουρνούτου* vocis sonus nominis speciem prae se ferat nativi. Quod vero quidam codices *Πολυδεύκους Φουρνούτου* opusculum inscribere dicuntur[3]), mihi aut eis, qui de hac ipsa re a me moniti Cornuti codices inspexerunt, nec vola nec vestigium usquam illius praenominis apparuit. Etiam *Κουρνούτου* formam, quae quidem in uno codice (*X*) et apud Stobaeum[4]) occurrit, digna est quae prorsus abiciatur.[5])

Haec hactenus de nomine auctoris. Iam quaeritur, quisnam ille Cornutus fuerit. Ac primum quidem quicunque indolem libelli nostri examinaverit et consideraverit, tantum non caecutire putandus est, si eum qui conscripserit disciplinae addictum fuisse neget Stoicae. Deinde cum praeter illum Cornutum[6]), qui Persium poetam Stoicae doctrinae praeceptis imbuit, nullus alius Cornutus Stoicus apud veteres commemoretur, facile eo adducimur, ut praeclarissimum illum sapientem in adulescentuli[7]) cuiusdam (Persii?) usum quae Graecorum de religione Stoicaque ea interpretandi ratione scire iuvenes aequum et utile putaret, in Graece scriptam epitomam[8]) coartavisse existimemus. At enim 'exilis quaedam sterilitas, qua hic liber compositus est, non videtur cadere in virum eximie doctum, qualem iure nobis repraesentamus Cornutum.

---

1) Cf. Osanni editionem Cornuti p. XXXII et XXXIII.

2) Geschichte der antiken Literatur (1880) II, 194.

3) Cf. Osanni editionem Cornuti p. XXXIII et XXXIV.

4) Phys. I, 43 ed. Meinek.: *ἀλλ' εἰ οὕτως γίγνεται ὁ θάνατος, προαναιρεῖται ἢ συναναιρεῖται ἡ ψυχὴ τῷ σώματι, καθάπερ Κουρνοῦτος οἴεται.*

5) Cf. Schweighäuser. ad Appianum de bello civili I 73.

6) De eius vita et scriptis vide Martinii disputationem (Lugd. 1825) et praefationem editionis Osannianae nec non quae Otto Jahn in prolegomenis Persii editionis suae (1843) exposuit.

7) Cf. 1, 1; 28, 11; 41, 19; 52, 5; 65, 1; 76, 2.

8) Cf. 76, 6.

Difficile est in hac opusculi conditione, quod misere laceratum atque corruptum exstat, aliquid pronuntiare; verum cum illud Cornuti opus, quod eodem titulo afferunt Theodoretus et Etymologicum Magnum, vulgari usui traditum esse videatur et a multis usurpatum . . ., videndum an hoc quoque opus ut tot alia epitomatorum et sciolorum magistrorum opera ad hanc ieiunitatem redactum et luxatis membris maleque curatis turpiter deformatum sit . . . Quare donec accuratior investigatio aliud verum esse docebit, putabimus in illo libro servatam esse quasi umbram quandam, quamquam nec ipsam integram, operis a Cornuto, Persii praeceptore, confecti.'

Ad quae Ottonis Jahnii[1]) verba nescio an haec commode respondeantur. Primum omnes epitomae aliquid habent sterile ac ieiunum; Cornuto autem epitomam conficere fuisse indignum quis putat? Immo minime eum hoc libello scientiam et ingenium fuisse probaturum locupletissimus testis est *ἐπιδρομῆς*, de qua voce infra erit dicendum, admodum modestum nomen ab auctore opusculo inditum. Deinde, si modo hoc tangere voluit Jahn, nemo nescit, quantum vel doctissimi viri et Graeci et Romani in interpretandis et derivandis vocabulis deliraverint. Tum quae J. de misera opusculi condicione vociferatur, ea, ut profecto aptissime cadunt in Galeanam, qua J. utebatur, Cornuti editionem, inutilem illam, ut Westermanno[2]) merito audit, farraginem, neque ita procul abhorrent ab Osanni libro ex Villoisoni schedis quasi consuto, ita magnam quidem partem infirmatum iri confidimus hac nova recensione, qua Cornuti verba non solum ad optimorum codicum nunc primum ea qua par est diligentia collatorum redegimus auctoritatem, sed etiam a manifestis mendis pro viribus ausi sumus purgare. Denique sermonis genus, quo liber est conscriptus, optime ad primum

1) Cf. eius ed. Pers. p. XII.
2) Mythograph. (1843) p. XVI.

post Chr. n. saeculum quadrare videtur.[1]) Quae cum ita sint, nos quidem Cornuti philosophi verum atque germanum fetum hunc libellum censemus, quamquam fatemur neque profligatam esse hanc quaestionem eis, quae modo disseruimus, et interpolationis luem fortasse etiam latius quam indicavimus per opusculum manare. Verum enimvero illud constat, prorsus respuenda esse quae in eo libellulo, quo Ioanni Schulzio 'munera publica ante hos quinquaginta annos auspiciis faustissimis suscepta congratulatum est Gymnasium Regium Gallicum Berolinense' (a. 1858), Anonymus quidam (Wollenberg teste Aschersonio[2])) de auctore opusculi nostri proposuit. Inde enim, quod quidam codices — sunt autem eius tantum generis codices, quod nos littera *b* insignivimus, — ineunte primo capite post *ὦ παιδίον* nomen *γεώργιε* inserunt, hoc sibi visus est demonstrare posse, Cornutum opusculi de theologia Graeca auctorem Cornuto Persii magistro aetate multo esse posteriorem. Quid quod eum ad Theoreti tempora (i. e. ad quintum post Christum saeculum) reicit. Quam ad sententiam fulciendam et stabiliendam argumenta quae ille affert ad verbum hic repetam, non quo multum eis auctoritatis attribuendum arbitrer, sed quia libellulum, quem dixi, frustra — experto credas! — ex publicis bibliothecis aut a bibliopolis requiras et tamen Wollenbergii de Cornuto opinio certe digna est, cuius viri docti notitiam habeant; hac occasione oblata facere non possum quin Maximiliano Schulzio, Wiesbadensi, Ioannis filio, viro venerandissimo, gratias agam amplissimas, quod Wollenbergianae illius lucubratiunculae suum exemplum utendum mihi summa cum liberalitate permisit. Argumenta igitur doctissimus ille vir haec (p. 8) affert: 'Theodoretus Porphyriana quae praebet ex Eusebio, non adpellato autem

1) Notabilia in eo genere sunt pauca, ut *πότερον — ἤ = aut — aut*, quod compluriens, et *τάχα δ' εἰ = forsitan*, quod semel in libello nostro occurrit; hoc tamen vide ne interpolatoris sit.
2) Neue Jahrb. f. Ph. und P. 1859. II p. 103.

auctore suo, transcripsit. Atque eo quidem loco, quo Cornuti mentio fit, Theodoretus gentilis atque in primis graecae theologiae vanitatem commonstrare sibi proposuerat. Qua in re cum eosdem atque Eusebius pr. ev. I, 6 p. 18c auctores itidem in historiae mythicae et philosophiae scriptores divisos arcessiverit atque insuper ad Eusebii librum provocaverit, nemo iam dubitare poterit, quin tota eius argumentatio inde repetenda sit. Quod autem in scriptorum numero ab eo laudatorum duo reperiuntur, qui apud Eusebium non occurrunt, Aëtius inquam . . . atque Cornutus: iam quaeri oportet, quid de eis statuatur. Cornutus quidem apud Theod. hoc uno tantum loco laudatur, at conlatis locis 61, 18 ac praecipue 72, 8 (*῞Α δέ γε ξὺν Θεῷ λέξω, ἐκ τῶν Πλουτάρχῳ καὶ Πορφυρίῳ καὶ μέντοι καὶ Ἀετίῳ ξυγγεγραμμένων ἐρῶ*), quibus Aëtius praeterea adpellatur, addidisse Theodoretum, ut scriptorum seriem ad suam usque aetatem continuaret, Eusebii auctoribus, quos non adierat, scriptores aetate sibi proximos, quorum ipse pervolverat scripta, admodum probabile fit. Quod si conceditur, omnes iam de libri Cornutei indole dubitationes tolluntur: huius enim aetatis vel elegans est compendium, quod Theodoretus haud immerito reliquis libris, quorum notitiam ex Eusebio habebat, adicere poterat'. Hanc argumentandi rationem nullam persuadendi necessitatem habere non est quod moneam. Idem vero vir quae p. 7 l. l. de Cornuto Platonico, non Stoico post Galeum et de Porphyrio fortasse ipso opusculi nostri auctore disputavit, ea vix digna sunt memoratu.

Sequitur, ut de eis inscriptionis opusculi verbis, quae auctoris nomen secuntur, pauca verba faciamus. Hic nobis illud haud levis momenti videtur esse, quod in *N* codice, de cuius inter generis *b* libros manu scriptos auctoritate infra dicemus, et in nonnullis eius pedisequis praeter nomen *Κορνούτου* nulla omnino operis inscriptio apparet. Quod si recte aestimaveris atque codicum affinitates consideraveris, facile intelleges inscriptionem *θεωρία περὶ τῆς τῶν*

θεῶν φύσεως, quam et in omnibus fere familiae *b′* et in generis *c* familia *β*, propius illa quam *α* ad *b* genus accedente, habes (cf. p. 1), subditivam esse putandam. Immo generis *a* inscriptio, quae quamvis luxatis membris etiam a generis *c* familia *α* praebetur, unice vera est; caveque ne cum Jahnio *ἐπιτομὴ* pro *ἐπιδρομὴ* scribas: nam *ἐπιδρομὴν* non tantum impetum significare sed etiam tumultuariam et compendiosam alicuius rei tractationem testimonio sunt imprimis duo apud Diogenem Laertium[1]) loci, quibus Dioclis Magnetis *ἐπιδρομὴ τῶν φιλοσόφων* commemoratur, quam quidem contra philosophos, non de philosophis scriptam fuisse tantum abest ut credibile sit, ut idem eiusdem Dioclis liber videatur[2]) quem aliis locis *περὶ βίων τῶν φιλοσόφων* Diogenes nominat; alia exempla videas in Stephani Thesauro, in quo Laertianos illos locos praetermissos esse valde miramur.

CODICUM RECENSUS.

I. Codd. generis *a*, quod est optimum.

De inscriptione operis, quam hoc cod. genus praebet, cf. quae supra diximus et p. 1.

1. *P* = Parisinus 2720 (Osanno Parisiensis 4), XV. saeculi, cod. optimae notae, quocum *M* plerumque consentit, unde hos duos communi signo (*a′*) nominavimus; *P* et *M* recedunt longissime a classe *b*. Inest in *P* praeter alia multa etiam Palaephatus mythographus.

2. *M* = Montepessulanus 422, XVI. saeculi, Cornutum et Palaephatum continens. M_2 ad finem cap. XII

---

1) VII § 48, X § 11, coll. VII § 162.
2) Cf. Hübneri (1830) ad Diog. L. X 11 adnotationem.

(p. 12, 10) margini inferiori haec adlevit, quae ante Osannum ut Cornuti ferebantur: Ἔτι εἰδοποιεῖ τὰς λιτὰς ὁ ποιητὴς ὡς δαίμονάς τινας. χωλὰς μὲν αὐτὰς κέκληκε ([κέκληκε] M_2) διὰ τὸ βραδέως καὶ μόλις προσιέναι καὶ λιτανεύειν τούτους οὓς ἂν προηδικηκυῖαι ὦσι· ῥυσσὰς δὲ καὶ διαστρόφους τὰς ὄψεις, ἐπεὶ βαρέως καὶ οὐ γεγηθότι τῷ προσώπῳ προσορᾶν δύνανται τοὺς προηδικημένους ([προ]ηδικ. M_2), παρ' ὧν αἰτοῦνται συγγνώμην. Διὸς δὲ θυγατέρας γενεαλογεῖ ὥστε σεβασμίας εἶναι. 'Ex Scholio Homerico (I 498) omnia haec petita' (Osann); cf. gen. *c*.

3. *V* = Vaticanus 942 XIV. vel potius XV. saeculi. V_1 plurimum concinit cum *L*, unde hos duos communi signo (*l*) notavimus; V_2 contra cum *a'* facit. Inest praeter alia multa etiam Palaephatus.

4. *L* = Florentinus Laurentianus plut. 57 cod. 26, XV. saeculi, Osanno Laur. 5.

5. *X* = Oxoniensis Bodleianus-Baroccianus 131, Galeo et Osanno Oxon. *β*, XIV. saeculi, madore aliquantum corruptus. Desinit verbis ἀντιποιούμενον δέ πως τῆς μίξεως αὐτοῦ καλὸν καὶ γενναῖον γέννημα τοῖς (sic) ἐξ ἀμφοῖν ἁρμονίας ἐπιτελεῖ (p. 34, 20). Proxime ad *b* accedit.

6. Ravii (hominis XVII. saec.) codicem in hoc genere numeramus, quia Gale (ad init. Cornuti) eum inscriptione cum Ox. *β* Florentino Vaticano (5. 4. 3) congruere tradit. Hunc Cornuti codicem Upsalam delatum esse ex eis suspicatus eram, quae A. Westermann[1]) docet de Palaephati codice Raviano; sed spes me fefellit: neque in Upsalensi neque in Stockholmiensi bibliotheca illum adservari bibliothecarius Upsalensis litteris ad me datis testatur.

II. Codices generis *b*. Varias opusc. inscriptiones, quas hi codd. praebent, vide p. 1. Excepto cod. 11 omnes huius generis cod. p. 1, 1 post ὦ παιδίον inserunt γεώργιε.

7. *N* = Vaticanus 1385, XIV. saeculi ineuntis; quin

1) l. l. p. XIII.

etiam XIII. saec. exeunte hunc codicem exaratum facile diceres, nisi Ioannis Pediasimi 'hominis ut fertur saeculi XIV.' [1]) de duodecim Herculis laboribus tractatum contineret. Codex summae auctoritatis; nam ut omnium qui extant Cornuti codicum antiquissimus videtur, ita permultis locis, ubi ceteri huius generis codd. ab *a* differunt, hic cum illo genere consentit. A duabus vero posterioribus manibus, quarum una minio, altera atramento usa est, multi loci sunt correcti vel potius in deterius mutati apprimeque notabile est talibus locis N_1 aut cum *a* concinere aut quam proxime ad eius generis lectionem accedere, N_2 — i. e. *N* correctum ab alterutra posteriorum, quas diximus, manuum — cum ceteris *b* generis codd. congruere. Quo fit, ut, ubicunque *a* et *N* consentiunt, ea lectio antiquitus tradita credenda sit. Glossas et scholia latina partim marginalia partim interlinearia passim invenias. Insunt autem: 1) fol. 1—52 v. Corn.; 2) fol. 52 v. — 60 v. '*διὰ στίχων οἱ ιβ ἄγονε* (sic) *τοῦ ἡρακλέους*'; (haec inscriptio inde pendet, quod tractatus a septem versibus politicis orditur); 3) fol. 60 v. — 88 v. *Παλαιφάτου περὶ τῶν ἀπίστων ἱστοριῶν*; 4) fol. 89 r. — 98 v. tractatus de comoedia (prima verba haec sunt: *κωμῳδίαι λέγονται τὰ τῶν κωμικῶν ποιήματα ὡς τὰ ἀριστοφάνους κρατίνου μενάνδρου*). Fol. 98 v. — 104 vacua sunt; fol. 105 r. sequitur: 5) *διονυσίου οἰκουμένης περιήγησις*.

8) *B* = Florentinus Laurentianus plutei 60 cod. 19, Osanno Laur. 4, XIV. (XV.?) saeculi. Consentit plurimum cum *G*, unde hos duos codd. communi nota *b'* insignivimus. Incipit a tractatu de duodecim Herculis laboribus; deinde sequitur Cornutus, quem excipit Palaephatus; quae deinceps secuntur, discedunt ab eis, quae Vat. 1385 continentur. Ordo Cornuti verborum paululum perturbatus est: nam folio 10 v. desinente verbo *θεμελίῳ* (p. 7, 16) fol. 11 r. codex ad verba *τῶν ὡς ἐν κοινωνίᾳ* (p. 25, 20) transit

1) Cf. Westerm. l. l. p. XVII.

omniaque deinceps usque ad *τὴν γυναῖκα καὶ* (p. 34, 13) exhibet, quibus quidem verbis fol. 15 v. desinit; fol. 16 r. vero ad haec verba redit: *λέγονται δὲ παρά τισι* (p. 15, 1), indeque de Musis explanationem usque ad verba, quae sunt inter extrema eius capitis, *δυσανάβατον καὶ γλυκυκάρπου* (p. 18, 13) prosequitur; folium 18 r. autem fol. 13 v. verbis *γὰρ ὁ μῦθος* (p. 34, 13) excipit. Ergo haec desunt: *ταύτης* p. 7, 16 — *ἀριθμόν* p. 14, 14; *τοῦ φυτοῦ* p. 18, 13 — *ὧν* p. 25, 20.

9. *G* = Oxoniensis Bodleianus-Baroccianus 125, XVI. saec. ineuntis, Galeo et Osanno Oxon. *α*, manu Nicolai Malaxi protopapae Nauplii conscriptus. Hic codex ad finem c. 2 haec subicit, quae Gale temere Cornuti editioni suae inseruit: *Καὶ ἄλλως. Κατὰ τὸν ἱστορικὸν μῦθον τῶν παλαιῶν ὁ Κρόνος συζευχθεὶς τῇ Ῥέᾳ ἐγέννησε τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶνα καὶ τὸν Πλούτωνα. ἔτεκε δὲ καὶ ἄλλα τινά, ἃ φασιν κατήσθιε, μόνον δὲ τὸν Δία οὐκ ἠδυνήθη φαγεῖν, διὸ καὶ μόνος τῶν ἄλλων ἔζησεν ὁ Ζεύς. τοῦτο μὲν ἀλληγορικῶς οἱ ἐξηγηταί φασιν εἶναι. τὸν μὲν γὰρ Κρόνον χρόνον καλοῦσι κατὰ μετάθεσιν τοῦ ψιλοῦ εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν αὐτῷ δασύ· Ῥέαν δὲ τὴν γῆν, ἥτις πάντα ῥέει* (sic) *τὰ ὑλικά, ἀπὸ τοῦ ῥεῖν. Καλῶς οὖν ἡ ἀλληγορία νοεῖται. διὰ γὰρ τοῦ χρόνου καὶ τῆς γῆς πάντα τίκτεται· μὴ ὄντος γὰρ χρόνου, οὐδὲ* (cod. *οὔτε*) *κόσμος ἐστίν· ἐκ γὰρ τῆς ἀρχῆς τοῦ χρόνου ὁ κόσμος ἐγένετο. ἕως οὗ χρόνος, καὶ κόσμος· καὶ τὸ ἀνάπαλιν. συνεμίγη οὖν ὁ Κρόνος τῇ Ῥέᾳ, ἤγουν ὁ χρόνος τῇ γῇ, ὅθεν γέγονε τἆλλα. ὁ δὲ Κρόνος ἤτοι ὁ χρόνος πάντα κατήσθιε πλὴν τοῦ Διός· καὶ τοῦτο δὴ φανερόν, ὅτι ὁ καιρὸς πάντ' ἀφανίζει πλὴν τὸ ὂν ἀθάνατον. καὶ γὰρ Πλάτων ὁ φιλόσοφος Δία τὸν σύμπαντα κόσμον ἐξωνόμασεν εἶναι· ἄλλοι δὲ τὴν ψυχὴν διὰ τὸ ἀεὶ μένειν, ἄλλοι δὲ αὐτὴν τὴν ἄυλον καὶ ἀθάνατον οὐσίαν. ὥστε ὁ Ζεὺς ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ζῆν· μόνος γὰρ τῶν ἄλλων ἔζησεν καὶ νικήσας τὸν χρόνον ἐβασίλευσεν· οὗ ἡ βασιλεία κατὰ τοὺς παλαιοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυδειράδος Οὐλύμποιο πέλει. ἐξ οὗ μὲν Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις*

ἐγεννήθησαν διὰ τῆς Λητοῦς. Λητὼ γὰρ τὴν νύκτα ὀνομάζουσι κατὰ μετάθεσιν τοῦ δασέος θ εἰς τὸ ψιλὸν αὐτοῦ τ, λήθη τις οὖσα· ἐν γὰρ τῇ νυκτὶ καθευδόμενοι (sic) *λανθάνονται πάνθ' οἱ ἄνθρωποι. τῇ δὲ Ἥρᾳ συμμιγεὶς ἔτεκεν Ἄρεα· Ἥραν δὲ τὸν ἀέρα καλοῦσιν οἱ παλαιοί. ἔτεκε δὲ καὶ τὸν Διόνυσον ἐκ τοῦ ἰδίου μηροῦ ἑπταμηνιαῖον παρὰ τῆς Σεμέλης· καὶ Ἀθηνᾶν ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ* (*αὑτοῦ* Os.), *δηλονότι τὴν γνῶσιν καὶ τὴν φρόνησιν· διὸ καὶ Τριτὼ αὐτὴν ἡ Ἀτθὶς διάλεκτος ὀνομάζει. τριτὼ γὰρ τὴν κεφαλήν φασιν οἱ Ἀθηναῖοι.* Insunt in hoc codice praeter alia multa etiam Palaephatus et de duodecim Herculis laboribus tractatus.

10. Neapolitanus 139 (Π *E* 4), apud Fabricium (bibl. Gr. tom. V p. 777) Nr. 52 notatus; XIV. exeuntis vel XV. ineuntis teste Fornario, bibliothecae nationalis quae est Neapoli praefecto, qui a me rogatus codicem examinavit. Artissime cohaeret cum *N*.

11. Venetus Marcianus 490, saeculi XIV. et XV. teste Veludo, Marcianae bibliothecae praefecto, qui omnes Venetos Cornuti codd. in nostrum usum compluribus locis contulit. Arte cohaeret cum *N*, notabile tamen est in hoc cod. famosum illud *γεώργιε* una cum *ὦ παιδίον* omitti.

12. Venetus olim Paulinus 50, nunc Marcianus cl. IX cod. 6, XV. saeculi; pertinet ad familiam *b'*.

13. Parisinus 3076, anno 1616 conscriptus, Osanno Parisiensis 2, excerptas tantum singulas lectiones 'ex cod. Henrici Scrimgeri' habet. Est, quamvis laudetur ab Osanno, inter deteriores familiae *b'*.

14. Mediolanensis Ambrosianus *N* 92 sup., saeculi XVI. teste Ceriano, Ambrosianae praefecto, qui mihi petenti ex Mediolanensibus Cornuti codicibus aliquot lectiones excerptas misit. Fluctuat inter *N* et *b'*.

15. Florentinus Laurentianus plut. 31 cod. 37, Osanno Laur. XIV. saeculi, licet inscriptione ad familiam c^a (vide p. 1) pertinere videri possit, tamen, si eas lectiones, quas Osann ex eo excerptas passim praebet, respexeris, prope ad *N* accedere existimandus est. Hac occasione data illud

addam, teste Anzionio, Laurentianae praefecto, p. 12, 19 in hoc codice non *τμῆσιν εἰ* sed *λμησιν εἶ* (sic) legi.

16. Giraldi (Gyraldi) (1479—1552) codicem huc referendum esse ex eis elucet, quae multa ex illo excerpta in viri docti operibus (ed. Iensius a. 1696; cf. imprimis tom. I p. 302) occurrunt.

III. Codd. generis *c*, quod est deterrimum. Vulgata quae dicitur plerumque ex hoc genere fluxit, idque maxime ex familia *β*.

α) ei codd., qui inscriptione prope ad *a* accedunt (vide p. 1).

17. Florentinus Laurentianus pl. 58 cod. 13, Osanno Laur. 3, saeculi XV.

18. Venetus Marcianus 513, XIV. saeculi.

19. Venetus Marcianus 531, XV. saeculi, consentit cum Marciano 513. Duae in hoc codice sunt opusculi Cornutei inscriptiones, una prorsus cum ea congruens, quam nos veram iudicavimus, altera qualem p. 1 in hoc codice apparere dictum est. Scribit autem mihi Veludo, vir doctissimus, Bessarionis manu illam priorem conscriptam videri. Itaque quod Gaisfordius ad Procli Chrestom. p. 477 memorat huius cod. inscriptionem esse *Φουρνούτου ἐπιτομὴ περὶ τῶν παραδεδομένων περὶ θεῶν*, vir doctus erravit. — Ad finem opusculi, ubi deficit c^{β}, cuius quidem familiae scripturas in critica supellectile generis signo (*c*) notavimus, huius codicis lectiones eo signo indicavimus.

20. Vaticanus 1314, XV. saeculi.

21. Matritensis 66, XV. saeculi, Cornutum (*Φρουνούτου ἐκ τῶν παραδεδομένων ἐπιδρομὴ κατὰ τὴν ἑλληνικὴν θεωρίαν*) et Palaephatum continens[1]).

22. Parisinus 3052, Osanno Paris. 5, XVI. saeculi.

---

1) Cf. Ioannis Iriartii Regiae bibl. Matritensis cod. graec. 1789, Matriti; in quem librum cum ante paucos demum dies inciderim, codicis Matritensis quod p. 1 nulla fit mentio excuses velim.

23. Leidensis, olim Meermannianus, 103 (XVIII 67 *E*) XVII. saeculi.

24. Mediolanensis Ambrosianus *B* 83 sup., XV. saec., valde mutilus, sine inscriptione.

25. Oxoniensis Bodleianus-Baroccianus 72, XV. saec. Desinit verbis ὅτι ἴδιον (p. 22, 9).

26. Parisinus 2551, Osanno Paris. 6, XV. saeculi. Desinit verbo ἐνῆφθαι (p. 49, 18).

27. Parisinus 3078, Osanno Paris. 3, XVII. saeculi; variantes codicis alicuius a Sylburgio excerptas in hunc codicem transcripsit Claudius Salmasius. Ad ἐνῆφθαι (p. 49, 18) Salmasius haec adnotavit: 'Quae sequuntur, deerant in exemplari unde haec exscripserat Sylburgius'. Desinit autem verbis: 'ἐπονομάζεται δ' ἐπὶ' (p. 74, 14) 'et sic manet imperfectus hic Sylburg'. Unde apparet in ea opusculi Cornutei parte, quae apud nos est p. 49, 18—p. 74, 14, Sylburgium codicem familiae c^{β} adhibuisse.

β) ei codices, qui inscriptione cum *b*′ faciunt. Deest ultima operis pars (inde ab ἐπονομάζεται (p. 74, 14) vel (ἐπι)θετικῶς ibid.) in his codicibus ut in editionibus Aldina et Basileana; Gale primus reliqua ex *G* supplevit.

28. *W* = Vindobonensis 253, XV. saeculi. Habet illud apospasma ex schol. Homerico, quod sub 2 videas. (Variae lectiones in hoc: Περὶ λιτῶν ἔτι (rubr.). εἴδοπ. — κέκληκεν — ταύτας pro τούτους — [ἂν] προηδικηκότες — [τὰς] ὄψεις).

29. Parisinus 2860, Osanno Paris. 1, XV. saeculi.

30. Florentinus Laurentianus plut. 56 cod. 20, Osanno Laurentianus 2, XV. saeculi.

31. Monacensis, olim Augustanus, 536, XV. saec.

32. Romanus Barberinus II 42, XVI. saec.

33. Leidensis, olim Meermannianus, 104 (XVIII 67 *F*), XVII. saec.

34. Monacensis, olim Augustanus, 567, XVI. saeculi. Desinit teste Laubmanno, bibliothecae M. praefecto, iam verbis καὶ τούτων (pro κ. τούτου) (p. 29, 5.)

35. Pro codice denique nobis hanc editionem parantibus fuit Eudociae Augustae quod fertur Violarium[1]) (recensuit et emendabat, fontium testimonia subscripsit Ioannes Flach. Lipsiae in aedibus B. G. Teubneri MDCCCLXXX).

[36. Vaticanus 961, XVII. saec., indicem tantum (fol. 1—3) ad Cornutum continet.]

In *b* generis codicibus per capita opusculum digeritur, quorum vulgatas inscriptiones dilatatis litteris significavimus[2]); non item idque rectissime in *a*; *c* autem generis codices hac in re partim cum *a* partim cum *b* faciunt.

In generum *b* et *c* codicibus p. 28, 7 post *Ἡμέραν* haec leguntur, quae Osann recte Cornuto indigna censuit: *Εἰδέναι γοῦν δεῖ ὅτι Ἡσίοδος καταρχὰς τὸ χάος ἔφησε γενέσθαι λέγων·*

ἤτοι μὲν πρώτιστα[3]) *Χάος γένετ'*,[4]) *αὐτὰρ ἔπειτα*[5])
Γαῖ'[6]) *εὐρύστερνος πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ*
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης
ἠδ' Ἔρος[7]), *ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,*
λυσιμελής[8]), *πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων*
δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
ἐκ Χάεος δ' Ἔρεβός τε μέλαινά τε[9]) *Νὺξ ἐγένοντο*[10]),
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο.[11])

ἡ γῆ μὲν κατὰ συνίζησιν γέγονεν, ὁ ἀὴρ δὲ[12]) *κατὰ ἀνά-*

1) Cf. Pauli Pulchii 'de Eud. q. f. violario' dissertationem (Argentorati 1880), qua cum totum illud subditivum esse tum Cornutea quae continet ex Basileana Cornuti ed. (1543) pendere demonstratum est.

2) Cap. 7 *Περὶ Κρόνου*, c. 8 *Περὶ Ὠκεανοῦ*, c. 9 et 11 *Ἔτι περὶ τοῦ Διός*, c. 17 *Περὶ τῶν παραδεδομένων μύθων* (desunt tamen haec in melioribus) vulgo inscribuntur.

3) Post *πρώτιστα* codices (*bc*) inserunt: *ὁ μεταξὺ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τόπος*. — 4) *γίνεται* (*λέγεται W*) *c*. — 5) [*ἔπειτα*] *b'*. — 6) *γαῖά τ' bc*. — 7) *ἔρωος N ἔρως* (sed ω in l. er.) *B*. — 8) *λυσιτελὴς bc αὐτοτελὴς Osann*. — 9) [*τε*] *G*. — 10) hic versus sequenti postpositus est in *W*. — 11) hic versus deest in *G*. — 12) [*δὲ*] *b*.

δοσιν· τὸ δὲ λεπτομερὲς τοῦ ἀέρος γέγονε πῦρ, ἡ δὲ θάλαττα[1]) *κατὰ ἐκμύζησιν, τὰ δὲ ὄρη κατὰ ἐξοστρακισμὸν τῆς γῆς. 'Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ',*[2]) *ὅτι ὁρῶμεν τὸν αἰθέρα τοῖς ἀστράσιν ἐν τῇ νυκτί· καὶ πάλιν εἰ μὴ ὑποχωρήσει ἡ νύξ, ἡμέρα οὐ γίνεται.*

Ipse contuli totos codices 1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 13. 28. 29; partim cod. 20. 22. 26. 27. 32. 36.

Ad indagandam antiquam (XI. aut X. saeculi!) Latinam Cornuti versionem 'Malarini vel Malatini', quam Barthius ad Stat. Theb. (1664) tom. II p. 401 in bibliothecis veteribus conspexisse se contendit, I. Haeussner Heidelbergensis amicus et ego nihil nobis reliqui fecimus, sed verberavimus lapidem! Nimirum sunt qui vanitatis Barthium arguant.

De editionibus vide Osannum. Post Osannum pauca ad Cornutum pertinentia video impressa; sunt autem ea haec: C. L. Struve opuscula selecta ed. I. Th. Struve p. 257—260 (a. 1854); Wollenberg v. supra p. VIII; Schmitt-Blank 'Zur Texteskritik des Cornutus' (Eos a. 1864 p. 92—102 et p. 526—548). Quarum dissertationum Schmitt-Blankiana plurimum mihi utilitatis attulit valdeque doleo quod egregio viro, amicissimo meo et uxoris fratri, abs quo quidem ad edendum Cornutum incitatus sum, non vivo licuit hunc librum offerre: iniqua enim et acerba fortuna abhinc novem fere menses praematura morte abripuit eum, cuius ambigeres utrum plus admirareris ingenium ac doctrinam an ingenuitatem atque candorem animi.

De nostra editione nonnulla habemus, quae adiciamus. In contextu verborum quae uncis quadratis inclusimus nomine eius, qui primus incluserit, in apparatu non memorato, a nobis esse inducta scito; in apparatu autem cum flagitante eo viro clarissimo, cuius sumptibus hic liber typis exaratus est, potiores tantum potiorum codicum scripturas commemoravimus, tum id potissimum egimus,

---

1) *θάλασσα c.* — 2) *αἰθήρ τε W.*

ut nostro e critica supellectile delectu quasi imago effingeretur archetyporum trium, quae diximus, generum eorumque familiarum; separatim denique *c* generis lectiones singulas eis tantum protulimus locis, ubi Osanni editione receptae sunt.

Restat, ut eis viris, qui in edendo Cornuto alius alio modo mihi sunt opitulati, gratias agam quam plurimas. Praeter omnes illos homines doctissimos, quos suo quemque loco in codicum recensu honoris causa nominavi, summa cum veneratione laudo illustrissimum Magno Duci Badd. Ministerium, quod tum fuit, rerum externarum, per quod anno 1867 peropportune mihi cecidit, ut ad conferendos codices *M B L* mihi non esset peregrinandum; laudo illustrissimum Magno Duci Badd. Ministerium reipublicae regendae, quo intercedente anno 1880 *W* codex Vindobona Offonisburgum mihi transmissus est; laudo Zangemeisterum, bibliothecae Heidelbergensis praefectum, atque Reussnerum, bibliothecarium Argentoratensem, qui mihi, quoscunque ex eis bibliothecis libros exoptaram, benevolentissime suppeditavere; laudo Haeussnerum amicissimum Heidelbergensem, qui complures in variis illius bibliothecae libris locos mea gratia inspexit; laudo A. Nauckium Petropolitanum, virum inter philologos praeclarissimum, qui cum per Kellerum amicum, insignem illum Horatii sospitatorem, in edendo Cornuto me versari cognovisset, complures suas easque palmares coniecturas litteris mecum communicavit; laudo denique Studemundum Argentoratensem, virum amplissima ingenii ac doctrinae laude florentem, qui, qua est eximia ergo omnes humanitate, et consilio et re me adiuvit.

Scripsi *Offonisburgi* idibus Iuliis 1881.

CODICVM SIGLA.

P = Paris. 2720 (cf. p. X).
M = Montepessulanus 422 (cf. p. X/XI).
V = Vaticanus 942 (cf. p. XI).
L = Laurentianus pl. 57 cod. 26 (cf. p. XI).
X = Bodleianus-Barroccianus 131 (cf. p. XI).
a = *PMVLX*, post ἀποτελεῖ p. 34, 20 = *PMVL*
a' = *PM*
l = *VL* vel $V_1 L$

N = Vaticanus 1385 (cf. p. XI/XII).
B = Laurentianus pl. 60 cod. 19 (cf. p. XII/XIII).
G = Bodleianus-Barocc. 125 (cf. p. XIII).
W = Vindobonensis 253 (cf. p. XVI).
b = *NBG*
b' = *BG*
c = *W Eudoc.* (cf. p. XVII) vel *W* Parisinus 2860 (cf. p. XVI), post φροντίδων p. 74, 14 = Marcianus 531 (cf. p. XV).

O = omnes codices.

Adde haec virorum doctorum nominum compendia:
Os. = Osann (*Os. ed.* = Osanni editio).
Schm. = Schmitt-Blank (cf. p. XIX).

ΚΟΡΝΟΥΤΟΥ

ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΘΕΟΛΟΓΙΑΝ ΠΑΡΑΔΕΔΟΜΕΝΩΝ.

---

c. 1. **Ὁ οὐρανός**, ὦ παιδίον, περιέχει κύκλῳ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν καὶ τὰ ἐπὶ γῆς καὶ τὰ ἐν θαλάττῃ πάντα καὶ διὰ τοῦτο ταύτης ἔτυχε τῆς προσηγορίας, οὖρος ὢν ἄνω πάντων καὶ ὁρίζων τὴν φύσιν·

Κορνούτου (*Κουρνούτου X*) *ἐπιδρομὴ* (*ἐπιτομὴ Jahn*) *τῶν κατὰ τὴν ἑλληνικὴν θεολογίαν παραδεδομένων Bessario* (cf. quae de cod. Veneto 531 in praef. diximus) *Osann Jahn Κορνούτου ἐπιδρ. τ. κ. τ. ἑ. θεωρίαν π. a* *Κορνούτου* continuo sequente primi capitis quae fertur inscriptione *περὶ οὐρανοῦ N.* Ambros. 92 Neapolit. 139 Venetus olim Paulinus 50 (nunc Marc. cl. IX cod. VI) [*K.*] *Περὶ οὐρανοῦ* Venet. 490 *Κορνούτου πρὸς τὸν υἱὸν γεώργιον περὶ θεῶν B* *Φουρνούτου* (*Φορνούτου* Laur. Vat.) *θεωρία περὶ τῆς* ([*τ.*] *W*) *τῶν* ([*τ.*] *W*) *θεῶν φύσεως G W* Parisin. 2860 et 3076 Barberinus II 42 Leidensis XVIII 67 F Laur. 20 pl. 56 Monacenses 536 et 567 Vat. 961 *Φουρνούτου* ([*Φ.*] Par. 3052, *Φορνούτου* Laur. 37 pl. 31, *Φρουνούτου* Ven. 531, Par. 3078. 3551 Laur. 13 pl. 58, idem suprascripto *κρονούτου* Leid.) *ἐκ τῶν παραδεδομένων ἐπιδρομὴ κατὰ τὴν ἑλλ.* (*εἰρηνικὴν* Leid.) *θεωρίαν* Vat. 1314 Ven. 531. 513 Paris. 3052. 3551. 3078 Laur. 37 pl. 31 et 13 pl. 58 Leid. XVIII 67 E *Ἐκ τῶν παραδ. ἐπιδρομὴ κατὰ ἑλληνικὴν θεωρίαν. Κορνούτου* sequ. pr. cap. quae fertur inscr. *περὶ οὐρανοῦ* Ox. 72

I. 1. *ὦ παιδίον γεώργιε b*; in *L*, in quo cum inscriptio opusculi tum initium primi capitis umore et madore valde est affectum, supra *παιδίον a* 2 *γεώργιε* scriptum extare videtur — 2. *θάλασσαν b′c* — 4. *οὖρος a Nc ὅρος* N_2 *b′* — *ὢν*] *ὢν τῶν Osann*

ἔνιοι δέ φασιν ἀπὸ τοῦ ὡρεῖν ἢ ὡρεύειν τὰ ὄντα, ὅ ἐστι φυλάττειν, οὐρανὸν κεκλῆσθαι, ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ θυρωρὸς ὠνομάσθη καὶ τὸ πολυωρεῖν· ἄλλοι δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὁρᾶσθαι ἄνω ἐτυμολογοῦσι. καλεῖται δὲ σὺν πᾶσιν οἷς περιέχει κόσμος ἀπὸ τοῦ κάλλιστα διακεκοσμῆσθαι. τινὲς δὲ τῶν ποιητῶν Ἄκμονος ἔφασαν αὐτὸν υἱὸν εἶναι, τὸ ἄκμητον τῆς περιφορᾶς αὐτοῦ αἰνιττόμενοι, ἢ προλαβόντες ὅτι ἄφθαρτός ἐστι τοῦτο παριστᾶσι διὰ τῆς ἐτυμολογίας· κεκμηκέναι γὰρ λέγομεν τοὺς τετελευτηκότας. ἡ δὲ οὐσία αὐτοῦ πυρώδης ἐστίν, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἡλίου καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἄστρων. ὅθεν καὶ αἰθὴρ ἐκλήθη τὸ ἐξωτάτω μέρος τοῦ κόσμου ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι· τινὲς δέ φασιν ἀπὸ τοῦ ἀεὶ θεῖν οὕτως αὐτὸν ὠνομάσθαι, ὅ ἐστι ῥοίζῳ φέρεσθαι. καὶ τὰ ἄστρα γὰρ οἱονεὶ ἄστατά ἐστιν ὡς οὐδέποτε ἱστάμενα, ἀλλ᾽ ἀεὶ κινούμενα. εὔλογον δὲ καὶ τοὺς θεοὺς ἀπὸ τῆς θεύσεως ἐσχηκέναι τὴν προσηγορίαν· πρῶτον γὰρ οἱ ἀρχαῖοι θεοὺς ὑπελάμβανον εἶναι οὓς εὕρων ἀδιαλείπτως φερομένους, αἰτίους αὐτοὺς νομίσαντες εἶναι τῶν τοῦ ἀέρος μεταβολῶν καὶ τῆς σωτηρίας τῶν

1. ὡρεῖν (ὡρεῖν *X*) *a* ὠ. αὐτὸν *b* ὁρᾶν αὐτὸν *c* — ἢ] καὶ *PV*₁ — τὰ ὄντα *a* τὰ (sed hoc in loco eraso et supra α spiritus lenis erasus videtur in *N*) πάντα *bc* — 2. καλεῖσθαι *bc* — 5. 6. διακοσμεῖσθαι *bc* — 6. 7. ἔφασαν αὐτὸν *NXP* αὐτὸν ἔφασαν *lMc* ἔφασαν [α.] *b′* — 7. ε. υ. *bc* — περιφορᾶς [αὐτοῦ] *bc* — 8. ὑπολαβόντες *bc* — 9. παριστᾶσι (παραστ. *X*) *NX* παριστῶσι *a′lb′c* — 11. ὡς δῆλον καὶ ἐκ τ. η. *a* — ἄστρων] ἀστρ̄ i. e. ἀστέρων *G Gale*. sed conf. Plat. Tim. 38 e — 12. ἐξώτατον *Xlbc* — 13. αἰεὶ *NLV*₂ *XM* — 15. ἄϛα *VP* ἀϛ^α *M* — εἰσιν *b* εἰσι *c* — 17. θέσεως *XLbc* — 18. ὑπέλαβον *a* — ἑώρων *Gale* cf. Plat. Cratyl. 397 D εὗρον *O* — 19. ἀδιαλείπτως (-πως *P*) *a* ἀδιαπτώτως *b* ἀδιαπτώτους *c*

ὅλων. τάχα δ' ἂν εἶεν θεοὶ θετῆρες καὶ ποιηταὶ τῶν γινομένων.

c. 2. Ὥσπερ δὲ ἡμεῖς ὑπὸ ψυχῆς διοικούμεθα, οὕτω καὶ ὁ κόσμος ψυχὴν ἔχει τὴν συνέχουσαν αὐτὸν, καὶ αὕτη καλεῖται Ζεύς, πρώτως καὶ διὰ παντὸς ζῶσα καὶ αἰτία οὖσα τοῖς ζῶσι τοῦ ζῆν· διὰ τοῦτο δὲ καὶ βασιλεύειν ὁ Ζεὺς λέγεται τῶν ὅλων, ὡς ἂν καὶ ἐν ἡμῖν ἡ ψυχὴ καὶ ἡ φύσις ἡμῶν βασιλεύειν ῥηθείη. Δία δὲ αὐτὸν καλοῦμεν ὅτι δι' αὐτὸν γίνεται καὶ σώζεται πάντα. παρὰ δέ τισι καὶ Δεὺς λέγεται, τάχα ἀπὸ τοῦ δεύειν τὴν γῆν ἢ μεταδιδόναι τοῖς ζῶσι ζωτικῆς ἰκμάδος [· καὶ ἡ γενικὴ πτῶσις ἀπ' αὐτῆς ἐστι Δεός, παρακειμένη πως τῇ Διός]. οἰκεῖν δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ λέγεται, ἐπεὶ ἐκεῖ ἐστι τὸ κυριώτατον μέρος τῆς τοῦ κόσμου ψυχῆς· καὶ γὰρ αἱ ἡμέτεραι ψυχαὶ πῦρ εἰσιν. c. 3. Γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ αὐτοῦ παραδέδοται ἡ Ἥρα, ἥτις ἐστὶν ὁ ἀήρ. συνῆπται γὰρ εὐθὺς αὐτῷ καὶ κεκόλληται αἱρομένη ἀπὸ τῆς γῆς ἐκείνου αὐτῇ ἐπιβεβηκότος· καὶ γεγόνασιν ἐκ τῆς εἰς τὰ αὐτὰ ῥύσεως, ῥυεῖσα γὰρ εἰς λεπτότητα ἡ οὐσία τό τε πῦρ καὶ τὸν ἀέρα ὑφίστησιν. ἐφ' ᾧ καὶ Ῥέαν τὴν

1. οἱ θεοὶ *Os. ed.* — 1. 2. τ. γινομένων ὅλων *bc*

II. 3. ὑπὸ *Struve* (opusc. sel. I) ἀπὸ *O* — 5. αὐτὴ *P* αὐτὴ *XlM* — πρῶτος *b* πρότερον vel πρώτερον *c* — 6. διὰ τοῦτο [δὲ] *Xb'c* — 9. τὰ π. *NBc* — 10. π. τ. δὲ *bc* — 11. ζωτικῆς (in l. er. in *V*)] σωματικῆς *XL* — 12. δεὸς παρακειμένη πῶς τῇ (τοῦ *X*) διός *a* διὸς π. π. τῇ διὸς *Nc* διὸς π. π. τῇ δεύς N_2*b'* *Os. ed.* — 14. καὶ γὰρ καὶ *a'l*

III. 16. παραδίδοται (sed prius ι i. l. er. *N*) *NG* — 17. εὐθὺς *a'lbc* [ε.] *X* ἐγγὺς *Schm.* — αἱρομένη ἀπὸ] αἰωρουμένη ἐπὶ *Schm.* — αὐτῇ *NB* [α.] *G* — 18. 19. εἰς τὰ αὐτὰ *a'l* [ε.] τ. α. *X* ἐπὶ τὰ αὐτὰ (αὐτεὶ *N*) *NB* ἐπὶ τὰ lacuna *G* ἐπὶ τῆς αὐτῆς *c* — 19. ῥύσεως *Lang* ῥεύσεως *Gale* νεύσεως *O* — 20. ἐφ' ᾧ καὶ *bc* καὶ διὰ τοῦτο *a*

μητέρα αὐτῶν ἐμύθευσαν εἶναι, πατέρα δὲ τὸν Κρόνον ἤτοι διὰ τὸ ἐν τεταγμένοις χρόνου μέτροις γενέσθαι ταῦτα ἢ διὰ τὸ κατὰ σύγκρισιν καὶ βρασμὸν τῆς ὕλης τὴν εἰς τὰ στοιχεῖα διάκρισιν ἀποτελεῖσθαι ἤ, ὅπερ πιθανώτατον, διὰ τὸ τηνικαῦτα ὑφίστασθαι τὸν αἰθέρα καὶ τὸν ἀέρα, ἡνίκ' ἂν ἐκ πυρὸς κινῆται ἡ φύσις ἐπὶ τὸ κραίνειν καὶ ἀποτελεῖν τὰ ὄντα. c. 4. Διὰ δὲ ταύτην τὴν αἰτίαν·καὶ τὸν Ποσειδῶνα ἔφασαν οἱ ἀρχαῖοι Κρόνου καὶ Ῥέας υἱὸν εἶναι· καὶ γὰρ τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς εἰρημένης μεταβολῆς γίνεται. Ποσειδῶν δέ ἐστιν ἡ ἀπεργαστικὴ τοῦ ἐν τῇ γῇ καὶ περὶ τὴν γῆν ὑγροῦ δύναμις, εἴτουν ἀπὸ τῆς πόσεως οὕτω κληθεῖσα καὶ τοῦ διδόναι ταύτην, εἴτε λόγος καθ' ὃν ἰδίει ἡ φύσις [φυσιιδίων] ἐστίν, εἴθ' οἱονεὶ πεδοσείων ὠνόμασται κατὰ τὴν παραδειχθησομένην αὐτοῦ ἰδιότητα. c. 5. Ἀδελφὸς δὲ αὐτῶν καὶ ὁ Ἅιδης εἶναι λέγεται. οὗτος δέ ἐστιν ὁ παχυμερέστατος καὶ προσγειότατος ἀήρ· ὁμοῦ γὰρ αὐτοῖς γίνεται καὶ αὐτὸς ἀρ-

1. ἐμυθεύσαντο N_2 b'c — 2. μέτροις (μέτρις N) χρόνου bc — 3. ἢ [διὰ τὸ] a — σύγκρισιν] σύγκισιν N σύγκρασιν Os. ed. — 5. πιθανώτερον Lbc — 5. 6. τὸν αἰθέρα καὶ τὸν ἀέρα Schm. τὸν (τὴν M) αἰθέρα ab τὸν ἀέρα c — 6. ἡνίκα ἂν O — κινῆται NVM κινῇται G κινεῖται XLP κινῆται ras. corr. ex κινεῖται B ἐκινεῖτο c

IV. 8. 9. ἔφ. εἶναι οἱ α. ([οἱ] ἀρχ. N) κρ. κ. ῥέας υἱὸν bc — 12. εἴτουν lM εἴτ' οὖν PV_2 εἴτουν corr. in εἴτ' (sic) οὖν X ἤτοι bc — 13. εἴτε λόγος] ἢ καθ' ἕτερον λόγον c — 13. 14. [καθ' ὃν — ἐστιν] bc — 14. φυσιιδίων Schm. φύσει ἰδείων X φυσιιδών a'l — εἴτ' N ἢ c — 14. 15. οἱονεὶ πεδοσείων Lang ὅσον ἀπεδησείων N ὅσον ἀπέδ lacuna σείειν G ὅσον πεδοσείων (πεδοσ parvula lac. ῑ^{ων} X), a ὅσ. ἀπὸ τοῦ ἔδη σείειν N_2B [ὅσ.] ποσειδάων c

V. 16. [καὶ] Villoison suadente cod. Augustano — 18. αὐτοῖς a αὐτὸς b [α.] c — καὶ [αὐτὸς] c — p. 5, 1. ἀρξαμένης Schm. ἀρξάμενος ab ἄρχεται c

ξαμένης ῥεῖν καὶ κραίνειν τὰ ὄντα κατὰ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους τῆς φύσεως. καλεῖται δὲ Ἅιδης ἢ ὅτι καθ' ἑαυτὸν ἀόρατός ἐστιν, ὅθεν καὶ διαιροῦντες Ἀΐδην αὐτὸν ὀνομάζουσιν, ἢ κατ' ἀντίφρασιν ὡσὰν ὁ ἁνδάνων ἡμῖν· εἰς τοῦτον γὰρ χωρεῖν ἡμῖν κατὰ τὸν θάνατον αἱ ψυχαὶ δοκοῦσιν ἥκιστα ἁνδάνοντος ἡμῖν τοῦ θανάτου. καὶ Πλούτων δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ πάντων φθαρτῶν ὄντων μηδὲν εἶναι ὃ μὴ τελευταῖον εἰς αὐτὸν κατατάττεται καὶ αὐτοῦ κτῆμα γίνεται. c. 6. Τῆς δὲ Ῥέας κατὰ τὴν παραδεδειγμένην ῥύσιν εἰδοποιουμένης εἰκότως ἤδη καὶ τὴν τῶν ὄμβρων αἰτίαν ἀνατιθέντες αὐτῇ, ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν συμβαίνει γίνεσθαι, καὶ ταύτην παρεισήγαγον τυμπάνοις καὶ κυμβάλοις καὶ κεραυλίαις καὶ λαμπαδηφορίαις χαίρουσαν. ἐπεὶ δ' ἄνωθεν οἱ ὄμβροι καταράττουσι, πολλαχοῦ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐπερχόμενοι φαίνονται, [πρῶτον μὲν τὴν Ἴδην ἐπωνόμασαν αὐτῇ, μετέωρον ὄρος καὶ ὃ μακρόθεν ἔστιν ἰδεῖν,] ὀρείαν αὐτὴν προσηγόρευσαν καὶ τὰ γενναιότατα τῶν

1. ἐν αὐτῇ *Schm.* ἐν αὐτῇ *a* ἐν αὐτῷ *bc* M_2 — 2. ἢ τάχα ὅτι *a* — 2. 3. καθ' ἑαυτὸν *a* καθ' αὐτὸν *c* κατ' αὐτὸν *b* — 3. 4. ἀΐδην (ἀΐδιν *N*) αὐτὸν *b* ἀΐδα αὐτὸν *c* αὐτὸν ἀΐδην *a* — 4. ὀνομάζομεν *bc* — ὡσανεὶ *bc* — 5. ἡμῖν [· εἰς τοῦτον — ἡμῖν] τοῦ θανάτου *bc* — 7. 8. πάντων ο. φθ. *c* — 9. κατάγεται *bc*

VI. 11. 12. ἀνατιθέασιν (-ασ- non satis pure *N*) *bc* — ὅτι] ὅτι δὲ (anteced. ἀνατιθέασιν) *Schm.* — ὡς [ἐπὶ] τὸ πολὺ *a* — 13. [καὶ] ταύτην *X* — 13. 14. παρεισάγουσι *c* — 14. κεραυλίαις *a* κεραυνίαις *b* κεραυνοῖς *c* — καὶ *Osann* ἢ *O* — 15. ἐπεὶ δὲ *bc* ἐπειδὴ δ' *Os. ed.* — [οἱ] ὄμβροι *bc* — 16. καταράσσουσι *a* καταρράσσουσι ex κατακέρασουσι *N* καταρρέουσι *b'* καταρροῦσι N_2 κατακεράσουσι *c* — 16. 17. ἐπερχ.] ἀπερχ. N_1 — 17. φαίνονται *O* φέρονται *Wyttenbach* — 19. προσηγόρευσαν *a* προσαγορεύσαντες *b* προσαγορεύοντες *c*; totum locum *Villoison* sic refingere

ἐν τοῖς ὄρεσι γινομένων ζῴων, τοὺς λέοντας, ἡνιοχουμένους ὑπ' αὐτῆς παρεισήγαγον [· τάχα δὲ καὶ ἐπεὶ οἱ χειμῶνες ἀγριωπόν τι ἔχουσι]. πυργωτὸν δὲ περίκειται στέφανον ἤτοι διὰ τὸ καταρχὰς ἐπὶ τῶν ὀρῶν τίθεσθαι τὰς πόλεις ὀχυρότητος ἕνεκεν ἢ· ἐπεὶ ἀρχηγός ἐστι τῆς πρώτης καὶ ἀρχετύπου πόλεως, τοῦ κόσμου. κωθίαν δ' ἀνατιθέασιν αὐτῇ παριστάντες ὅτι αἰτία τῆς ζωογονίας αὕτη ἐγένετο. κατὰ τοῦτο δὲ καὶ ἄλλους τινὰς τύπους περὶ τὸ στῆθος αὐτῆς περιτιθέασιν, ὡς τῆς τῶν ὄντων ποικιλίας καὶ παντὸς χρήματος δι' αὐτῆς γεγονότος. ἔοικε δ' αὕτη καὶ ἡ παρὰ Σύροις Ἀταργάτις εἶναι, ἣν καὶ διὰ τοῦ περιστερᾶς καὶ ἰχθύος ἀπέχεσθαι τιμῶσι, σημαίνοντες ὅτι τὰ μάλιστα δηλοῦντα τὴν τῆς οὐσίας αἵρεσιν ἀὴρ καὶ ὕδωρ. Φρυγία δ' ἰδίως εἴρηται διὰ τὸ θρησκεύεσθαι παρὰ τοῖς Φρυξὶν ἐξόχως, παρ' οἷς καὶ ἡ τῶν γάλλων ἐπεπόλασε παρεδρία τάχα τι τοιοῦτον ἐμφαίνουσα, ὁποῖον καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι περὶ τῆς τοῦ Οὐρανοῦ ἐκτομῆς μεμύθευται.

Πρῶτον μὲν γὰρ ὁ Κρόνος λέγεται καταπίνειν τὰ

conatus est: *πρῶτον μὲν ἰδαίαν τουτέστιν ὀρείαν αὐτὴν προσαγορεύοντες μετέωρον ὄρος ὃ* (vel *ὅθεν*) *μακρόθεν ἔστιν ἰδεῖν αὐτῇ ἐπωνόμασαν* — 2. *τάχα δὲ καὶ ἐπεὶ a τάχα καὶ ἐπεὶ N τ. ἐπεὶ καὶ b' τάχα δ' ἐπεὶ καὶ c* — 3. 4. *πυργωτὸς . . στέφανος B* — 6. *πρώτης κ. ἀρχέτυπου πόλεως* (comma post *πόλεως* posuit *Lang*) *ab πρ. κ. α. οὐσίας c πρώτης* [*κ. α.*] *τυπώσεως Schm.* — 7. *κωθίαν* „quidam (codices?) praeferunt“ *Villoison καρδίαν* (*κορδίαν L*) *O* — 10. *χρώματος c* — 10. 11. *δι' αὐτῆς b δι' αὐτὴν a* [*δι'*] *αὐτῆς c ἐξ αὐτῆς Os. ed.* — 11. *γεγονυίας c* — *αὕτη a αὐτὴ G ἡ αὐτὴ NBc* — 11. 12. *ἀταργᾶτις NB ἀρταγὰ* vel *ἀρτογὰ c* — 12. *διὰ τοῦ* corr. in *διὰ τὸ N διὰ τοῦ* in margine V_2 *διὰ τοῦτο X διὰ τὸ* cett. — 14. *αἵρεσιν O ῥεῦσιν* vel *κρᾶσιν Wyttenbach κίνησιν Schm.* — *ὕδωρ ἐστίν c* — 15. *εἴρηται bc λέγεται a* — 16. *γάλλων*] *γάμων b* — 17. *τάχα τοιοῦτόν τι a*

ἐκ τῆς Ῥέας αὐτῷ γινόμενα τέκνα [εἴληπται μὲν οὖν οὕτω πάνυ εἰκότως], ἐπειδὴ ὅσα ἂν γίνηται κατὰ τὸν εἰρημένον τῆς κινήσεως λόγον πάλιν κατὰ τὸν αὐτὸν ἐν περιόδῳ ἀφανίζεται· καὶ ὁ χρόνος δὲ τοιοῦτόν τί ἐστι· δαπανᾶται γὰρ ὑπ' αὐτοῦ τὰ γινόμενα ἐν αὐτῷ. εἶτα τὴν Ῥέαν φασὶν γεννωμένου αὐτῇ τοῦ Διὸς λίθον ἀντ' αὐτοῦ προσενεγκεῖν ἐσπαργανωμένον τῷ Κρόνῳ, τοῦτον εἰποῦσαν τετοκέναι· κἀκεῖνον μὲν καταποθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, τὸν δὲ Δία λάθρα τραφέντα βασιλεῦσαι τοῦ κόσμου. ἐνταῦθ' οὖν ἄλλως εἴληπται ἡ κατάποσις· συντέτακται γὰρ ὁ μῦθος περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, ἐν ᾧ τότε ἀνετράφη ἡ διοικοῦσα αὐτὸν φύσις καὶ ἐπεκράτησεν, ὅτε εἰς τὸ μεσαίτατον αὐτοῦ ὁ λίθος οὗτος, ὃν καλοῦμεν γῆν, οἱονεὶ καταποθεὶς ἐγκατεστηρίχθη. οὐ γὰρ ἂν ἄλλως συνέστη τὰ ὄντα, εἰ μὴ ὡς ἐπὶ θεμελίου ταύτης ἠρείσθη, γινομένων καὶ τρεφομένων ἐντεῦθεν πάντων. c. 7. Τελευταῖον δὲ ὁ μὲν Κρόνος ἱστορεῖται συνεχῶς κατιόντα ἐπὶ τῷ μίγνυσθαι τῇ Γῇ τὸν Οὐρανὸν ἐκτεμεῖν καὶ παῦσαι τῆς ὕβρεως, ὁ δὲ Ζεὺς ἐκβαλὼν αὐτὸν τῆς βασιλείας καταταρταρῶσαι. διὰ γοῦν τούτων αἰνίττονται ὅτι ἡ τῆς τῶν ὅλων γενέσεως τάξις, ἣν ἔφαμεν ἀπὸ τοῦ κραίνειν

1. αὐτῷ] αὑτῷ *Os. ed.* — γινομ.] γεινόμενα *L* γιν. corr. ex γεινόμενα *X* — 1. 2. εἴληπται μὲν οὖν οὕτω *bc* εἴωθεν [μὲν] οὖν [οὕτω] *a* — 4. ἀφανίζεσθαι *a' l G* — 4. 5. τοιοῦτόν [τι] ἐστι *bc* — 5. γενόμενα *c* — ἐν αὐτῷ *a* ἐξ αὐτοῦ *b* [ε. α.] *c* — 6. γενόμενου *a* — 8. εἰποῦσα *bc* — 10. ἐνταῦθα οὖν *Xb* — 14. οὗτος] αὐτὸς *a* — 16. ὡς ἐπὶ θεμελίου *a' VX* [ὡς] ἐπὶ θεμελίου *L* καὶ ἐπὶ θεμελίῳ *b* [κ.] ἐπὶ θεμελίῳ *c*

VII. 17. Τελευταῖον *a* τέως *bc* — 18. ἐπὶ τὸ μ. *a' L* — 20. 21. κατεταρτάρωσε *bc* — 21. διὰ δὲ τούτων *a* — 21. 22. [τῶν] ὅλων *b* τῆς ὅλης *c*

Κρόνον εἰρῆσθαι, τὴν γινομένην τέως πολλὴν ῥύσιν τοῦ περιέχοντος ἐπὶ τὴν γῆν ἔστειλε λεπτοτέρας ποιήσασα τὰς ἀναθυμιάσεις. ἡ δὲ τοῦ κόσμου φύσις ἐπισχύσασα, ἣν δὴ Δία ἐλέγομεν καλεῖσθαι, τὸ λίαν φερόμενον τῆς μεταβολῆς ἐπέσχε καὶ ἐπέδησε μακροτέραν διεξαγωγὴν δοὺς αὐτῷ τῷ κόσμῳ. [πάνυ δ' εἰκότως καὶ ἀγκυλομήτην καλοῦσι τὸν Κρόνον, ἀγκύλων ὄντων καὶ δυσπαρακολουθήτων ἃ μητιάσεται τοσούτους ἀριθμοὺς ἐξελίττων.]

[c. 8. *Κατ' ἄλλον δὲ λόγον τὸν Ὠκεανὸν ἔφασαν ἀρχέγονον εἶναι πάντων — οὐ γὰρ μία μυθολογία περὶ τοῦτον ἐγένετο τὸν τόπον —, τούτου δ' εἶναι γυναῖκα Τηθύν. ἔστι δ' Ὠκεανὸς μὲν ὁ ὠκέως νεόμενος λόγος καὶ ἐφεξῆς μεταβάλλων, Τηθὺς δὲ ἡ [ἐπὶ] τῶν ποιοτήτων ἐπιμονή. ἐκ γὰρ τῆς τούτων συγκράσεως ἢ μίξεως ὑφίσταται τὰ ὄντα· οὐδὲν δ' ἂν ἦν, εἰ θάτερον ἄμικτον ἐπεκράτει.*]

3. 4. *ἐπισχύσασα* (*ἐπιχ.* *M*) *a* *ἐπίχυσιν* (sed *-ιν* in l. er.) *ἐπιχύσασα* *N* *ἐπίχυσις ἐπιχύσασα* *G* *ἐπιχύσεις ἐπιχύσασα* *c* — 4. *ἣν δὴ δία* *aN* *ἣν* [*δ.*] *δία* *G* *ἣν καὶ δία* *c* — *ἐλέγομεν*] *λέγομεν* *XM* — 5. *ἐπεπέδησε* *c* — 6. *αὐτῷ*] *αὖθις* *Schm.* — 7. *ἀγκυλομήτην* *Eud.* *a* *ἀγκυλόμητιν* *b* *ἀγκυλομῆτιν* *c* — 8. *μητιάσεται* vel *μήτι τελέσει* *Lang* *μὴ τελέσεται* (*-εσεται* i. l. er. *G*, *-έσηται* *c*) *O* *μετελεύσεται* *Villoison* *μητίεται* *Wyttenbach* *μετελίσσεται* *G* in margine; liberius locum sic refectum volt *Schm.*: *ἃ μὴ τέλος ἔχει ὁδούς τινας ὡρισμένας ἐξελίττον.*

VIII. 11. *ἀρχέγονον* (*ἀρχαίγ.* *X*; *ἀρχεγόνον* *a'*) *a* *ἀρχηγὸν* *bc* — *μυθολ.*] *θεολογία* *M* — 12. *τόπον* [*τούτου δ'* — 13. *τηθὺν*] *bc* — 13. *νεόμενος λόγος* *ab* *νοούμενος λ.* *c* *νοούμενος κύκλος* *Parisin.* 3078 *ἀνυόμενος κ.* *Vill.* *ἀνύων κύκλος* (vel *κύκλῳ*) *Os.* — 14. *καὶ ἐφεξῆς ὁ τῶν μεταβολῶν λόγος* (omisso priore *λόγ.*) *Schm.* — 14. *μεταβάλλων*] *μεταβαλὼν* *c* — 14. 15. *ἡ* [*ἐπὶ*] *τ. π.* *Os.* *ἡ* ([*ἡ*] *Xc*) *ἐπὶ* (*ὑπὸ* *W*) *τ. π.* *aNc* *ἡ ἐκ τ. π.* *G* — 17. *ἄμικτον ἐπεκρ.* *bc* *μόνον ἀμ. ε.* *XLMV*$_2$ *ἄμικτον μόνον ἐπ.* *P* *μόνον ἐπεκράτει ἄμικτον* *V*$_1$

c. 9. *Μετὰ δὲ ταῦτα ἄλλως ὁ ΖΕΥΣ πατὴρ λέγεται θεῶν καὶ ἀνθρώπων εἶναι διὰ τὸ τὴν τοῦ κόσμου φύσιν αἰτίαν γεγονέναι τῆς τούτων ὑποστάσεως, ὡς οἱ πατέρες γεννῶσι τὰ τέκνα. νεφεληγερέτην δ' αὐτὸν καὶ ἐρίγδουπον καλοῦσι καὶ τὸν κεραυνὸν αὐτῷ καὶ τὴν αἰγίδα ἀνατιθέασι τῷ ἄνω ὑπὲρ ἡμᾶς τὰ νέφη καὶ τὰς βροντὰς συνίστασθαι καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἐκεῖθεν καὶ τὰς καταιγίδας κατασκήπτειν, [ἄλλως] τῷ τὸν οὐρανὸν λελογχότι θεῷ παντὸς τοῦ ὑπὲρ τὴν γῆν τόπου ἀπονεμομένου. καὶ διὰ μὲν τὰς αἰγίδας[, αἳ δὴ ἀπὸ τοῦ ἀΐσσειν τὸ ὄνομα ἔσχον,] αἰγίοχος ἐκλήθη, δι' ἄλλας δὲ ὁμοειδεῖς καὶ εὐεπιγνώστους αἰτίας ὑέτιος καὶ ἐπικάρπιος καὶ καταιβάτης καὶ ἀστραπαῖος καὶ ἄλλως πολλαχῶς κατὰ διαφόρους ἐπινοίας. καὶ σωτῆρα καὶ ἕρκειον καὶ πολιέα καὶ πατρῷον καὶ ὁμόγνιον καὶ ξένιον καὶ κτήσιον καὶ βουλαῖον καὶ τροπαιοῦχον καὶ ἐλευθέριον αὐτὸν προσαγορεύουσιν, ἀπεριλήπτων ὅσων ὀνομασιῶν αὐτοῦ τοιούτων οὐσῶν, ἐπειδὴ διατέτακεν εἰς πᾶσαν δύναμιν καὶ σχέσιν καὶ πάντων αἴτιος καὶ ἐπόπτης ἐστίν. οὕτω δ' ἐρρήθη καὶ τῆς Δίκης πατὴρ εἶναι — ὁ γὰρ παραγαγὼν εἰς τὰ πράγματα τὴν κοι-*

IX. 3. *αἴτιον b* — 4. [*τὰ*] *τέκνα b* — 4. 5. *νεφεληγερέτην δὲ καὶ ἐρ. αὐτὸν κ. bc* — 5. [*καὶ τὸν κερ.* — 6. *ἀνατιθέασι*] *bc* — 6. *ἡμῶν P* — [*τὰ*] *νέφη* (*νέφει* N_1 W_1 *Parisin.* 2651 *νέφος Paris.* 2860) *bc* — 8. *ἐνσκηπτ. Gc* — 8. *ἄλλως α' ἄλλως. ἢ N ἄλλως. ἤδη* N_2 *G ἄλλως ἤδη Xlc* — 9. *λελαχότι X λελοχότι bc* — totum hoc comma l. 8—10 *Schm.* sic refectum volt: *ἄλλως ἤδη τῷ τὸν οὐρανὸν λελογχότα καὶ λέγεσθαι θεὸν παντὸς τοῦ ὑπὲρ τὴν γῆν τόπου ἀπονεμομένου* — 10. 11. *αἳ δὴ ἀπὸ τ. ἀ. τὸ ὄνομα ἔσχον a αἷς δὴ ἀπὸ τοῦ ἀΐσσειν τὸ ὄνομα Nc αἷς δὴ ἀπὸ τοῦ α. τὸ ὁρμᾶν G* — 12. ὁμοιοειδεῖς c — 14. 15. ἕρκιόν c ὅρκιον (ὅρκιον *N*) *b* — 18. *αὐτῷ bc* — 18. *τοιούτων a τούτῳ N τούτων Gc* — 20. *οὕτως δ' lM οὗτος δ' X οὕτως* [*δ.*] *P* — *ἐρρέθη c*

νωνίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ παραγγείλας αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν ἀλλήλους οὗτός ἐστι — καὶ τῶν Χαρίτων — ἐντεῦθέν τε γάρ εἰσιν αἱ τοῦ χαρίζεσθαι καὶ εὐεργετεῖν ἀρχαὶ — καὶ τῶν Ὡρῶν, τῶν κατὰ τὰς τοῦ περιέχοντος μεταβολὰς σωτηρίους τῶν ἐπὶ γῆς γινομένων καὶ τῶν ἄλλων ὠνομασμένων ἀπὸ τῆς φυλακῆς. παρεισάγουσι δ' αὐτὸν τελείου ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα, ἐπεὶ οὔτε τὸ παρηκμακὸς οὔτε τὸ ἐλλιπὲς ἐμφαίνει, κατηρτυκότι δὲ οἰκεῖον, διὰ τοῦτο καὶ τελείων αὐτῷ θυομένων. τὸ δὲ σκῆπτρον τῆς δυναστείας αὐτοῦ σύμβολόν ἐστι, βασιλικὸν φόρημα ὑπάρχον, ἢ τοῦ ἀπτώτως αὐτὸν ἔχειν καὶ ἀσφαλῶς ὡς τοὺς ἐπὶ βάκτροις ἐρηρεισμένους· τὸ δὲ βέλος, ὃ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κατέχει, σαφεστέρας ἢ κατ' ἐπεξήγησιν ὀνομασίας ἐστί. πολλαχοῦ δὲ καὶ Νίκην κρατῶν πλάττεται· περίεστι γὰρ πάντων καὶ ἡττᾶν αὐτὸν οὐδὲν δύναται. ἱερὸς δ' ὄρνις αὐτοῦ ἀετὸς λέγεται εἶναι διὰ τὸ ὀξύτατον τοῦτο τῶν πτηνῶν εἶναι. στέφεται δ' ἐλαίᾳ διὰ τὸ ἀειθαλὲς καὶ λιπαρὸν καὶ πολύχρηστον ἢ διὰ τὴν ἐμφέρειαν τῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν γλαυκότητος. λέγεται δ' ὑπό τινων καὶ ἀλάστωρ καὶ παλαμναῖος τῷ τοὺς ἀλάστορας καὶ παλαμναίους κολάζειν, τῶν μὲν ὠνο-

1. αὐτοὺς *a* — 3. ἐντεῦθεν [τε] γάρ *bc* — χαρίζεσθαι *a* δανείζεσθαι *bc* — 6. φυλακῆς *a* φύσεως *bc* — 7. ἔχοντα] ex ἔχοντος corr. *N* — 9. κατηρτυκότι *NXL* κατηρτικότι *a' V* κατηρτι G_1 κατηρτισμένον intruso τὸ post ἐμφαίνει G_2 τὸ δὲ κατηρτυκός vel -ηκός *c* — 10. 11. τὸ δὲ σκῆπτρον τῆς δυναστ. α. σύμβολόν ἐστι *XMLbc* τ. δὲ σύμβολον τῆς δυν. αὐτοῦ ἐστι *P* — 11—14. ἐστι [βασιλικὸν φ. ὑπ. ἢ τοῦ — ὀνομασίας ἐστι] *bc* — ἀπτ. α. κ. ἀσφ. ἔχειν *X* — 13. βέλος *Schm.* κράτος *O* — 16. οὐδὲν ἡττᾶν α. *b* οὐδ. ἡττᾶν αὐτοῦ *Gc* — 17. ἀετὸς (αἰετὸς *a*) *aN* ὁ ἀετός *c* — 18. τοῦτο ε. τ. πτ. *b* τοῦτον εἶναι τῶν ἄλλων πτ. *c*

μασμένων ἀπὸ τοῦ τοιαῦτα ἁμαρτάνειν, ἐφ' οἷς ἔστιν ἀλαστῆσαι καὶ στενάξαι, τῶν δὲ ἀπὸ τοῦ ταῖς παλάμαις μιάσματα ἀνέκθυτα ἀποτελεῖν. c. 10. *Κατὰ τοῦτον τὸν λόγον καὶ αἱ λεγόμεναι Ἐρινύες γεγόνασιν, ἐρευνήτριαι τῶν ἁμαρτανόντων οὖσαι, Μέγαιρα καὶ Τισιφόνη καὶ Ἀληκτώ, ὡσπερεὶ μεγαίροντος τοῖς τοιούτοις τοῦ θεοῦ καὶ τιννυμένου τοὺς γινομένους ὑπ' αὐτῶν φόνους καὶ ἀλήκτως καὶ ἀπαύστως τοῦτο ποιοῦντος. Σεμναὶ δ' ὄντως αὗται αἱ θεαὶ καὶ Εὐμενίδες εἰσί· κατὰ γὰρ τὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους εὐμένειαν τῆς φύσεως διατέτακται καὶ τὸ τὴν πονηρίαν κολάζεσθαι. φρικώδεις δὲ τὰς ὄψεις ἔχουσι, πυρὶ καὶ μάστιξι τοὺς ἀσεβεῖς διώκουσαι καὶ ὀφιοπλόκαμοι λεγόμεναι, τῷ τοιαύτην τοῖς κακοῖς φαντασίαν ποιεῖν, ἃς ἂν ἀποτίνωσι ποινὰς ἀντὶ τῶν πλημμελημάτων. ἐν Ἅιδου δὲ οἰκεῖν λέγονται διὰ τὸ ἐν ἀσαφεῖ κεῖσθαι τὰς τούτων αἰκίας καὶ ἀπρόορατον ἐφίστασθαι τὴν τίσιν τοῖς ἀξίοις.* c. 11. *Ἀκολούθως δὲ τούτοις λέγεται καὶ ὅτι*

πάντ' ἐφορᾷ Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντ' ἐπακούει.

πῶς γὰρ οἷόν τέ ἐστι τὴν διὰ πάντων διήκουσαν δύ-

3. *ἀνέκπλυτα b ἀνεκπλύτους c — ἐπιτελεῖν a*

X. 4. 5. *γεγόνασιν ἐρ. XLbc — 5. μέγαιρα [καὶ] τισ. a' VG — 7. τ. ἢ τιμωρουμένου c — 9. αὗται ὄντως bc — 12. ἔχουσαί εἰσιν c — πυρὶ] καὶ πυρὶ c — 13. ὀφιοπλοκ. Lang ὀφεοπλ. XVa' ὀφεωπλ. Lb ὄφεως πλοκάμους ἔχουσαι c — 14. φαντασίαν τοῖς κακοῖς bc — 15. ἃς ἂν a ὡς ἀν* (sic) *ὃν N ὡς ἂν Gc — ἀποτίνωσι* V_1 *bc ἀποτίνωσι* corr. ex *ἀποτένωσι X ἀποτίσωσι a' L*V_2 *— 15. 16. ἐν ᾅδῃ bc — 16. ἀσαφεῖ* (alterum *α* in l. er. *V*) *a'Vbc ἀσφαλεῖ LX — 17. αἰκίας* (corr. ex *αἰτίας V*) *a'V αἰτίας Lbc — ὑφίστασθαι c — 17. 18. τίσιν] φοίτησιν c*

XI. 21. *διοίκουσαν P διοικοῦσαν c*

ναμιν λανθάνειν τι τῶν ἐν τῷ κόσμῳ γινομένων; προσαγορεύουσι δὲ καὶ μείλιχον τὸν Δία, εὐμείλικτον ὄντα τοῖς ἐξ ἀδικίας μετατιθεμένοις, οὐ δέοντος ἀδιαλλάκτως ἔχειν πρὸς αὐτούς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἱκεσίου Διός εἰσι βωμοὶ (c. 12.) *καὶ τὰς Λιτὰς ὁ ποιητὴς ἔφη τοῦ Διὸς εἶναι θυγατέρας, χωλὰς μὲν οὔσας διὰ τὸ πίπτειν τοὺς γονυπετοῦντας, ῥυσὰς δὲ ἐπὶ παραστάσει τῆς ἀσθενείας τῶν ἱκετευόντων, παραβλῶπας δὲ τῷ παριδόντας τινάς τινα ὕστερον ἀνάγκην ἴσχειν λιτανείας.*

c. 13. *Ὁ Ζεὺς δέ ἐστι καὶ ἡ Μοῖρα διὰ τὸ μὴ ὁρωμένη διανέμησις εἶναι τῶν ἐπιβαλλόντων ἑκάστῳ, ἐντεῦθεν ἤδη τῶν ἄλλων μερίδων μοιρῶν ὠνομασμένων. Αἶσα δέ ἐστιν ἡ ἄιστος καὶ ἄγνωστος αἰτία τῶν γινομένων — ἐμφαίνεται δὲ νῦν ἡ τῶν κατὰ μέρος ἀδηλότης — ἤ, ὡς οἱ πρεσβύτεροι, ἡ ἀεὶ οὖσα. Εἱμαρμένη δέ ἐστι καθ' ἣν μέμαρπται καὶ συνείληπται πάντα ἐν τάξει καὶ στοίχῳ μὴ ἔχοντι πέρας τὰ γινόμενα [σύλληψιν ἡ* $\overline{\epsilon\iota}$ *συλλαβὴ περιέχει καθάπερ*

2. *μειλίχιον Os.* — 3. *οὐ δέοντος* (ex *δεόντως* corr. *P*; *δεόντως l*) *a' l οὐδὲ ὄντως X οὐδὲ γὰρ b Eud. οὐδὲ γὰρ ὄντως o* — 4. *ἔχει* N_2 *Gc* — 5. punctum post *βωμοί* sustulit *Lang*

XII et XIII in *b* sunt transposita — 6. *τοῦ* (corr. ex *τὴν X*) *διὸς θ. εἶν. Xb* [*τ.*] *δ. θ. εἶν. c* — 7. *ῥυσσὰς O* — 7. 8. *ἐπὶ παραστάσει δὲ τῆς ἀσθενείας αὐτῶν πάλιν ῥυσσάς bc*

XIII. 11. [*ὁ*] *Ζεὺς b* — 12. *διορωμένη b* — *ἐπιβαλλομένων bc* — 14. *ἀδηλία bc* — 16. *ἡ ἀεὶ ἴση οὖσα Villois.* sed vide lib. de mund. c. 7 — 17. *μέμαρται c μεμοίραται Eudoc.* — 18. *ἐν τάξει καὶ στοίχῳ* (*στείχῳ X*) *μη ἔχοντι πέρας τὰ γινόμενα a ἐν τάξει δὲ καὶ* ([*κ.*] *G*) *στοιχείου μὴ ἔχοντος πέρας* [*τ.*] *γινόμενα* (ex *γινώμ. N*, *γινομένη G*) *b ἐν τάξει στοιχείου μὴ ἔχοντος πέρας γινόμενα c* — 19. *σύλληψιν ἡ* $\overline{\epsilon\iota}$ *A. Nauck βυλλημνης* (sic)

καὶ ἐν τῷ εἱρμῷ]. Ἀνάγκη δέ ἐστιν ἣν ἆξαι καὶ ἧς περιγενέσθαι οὐκ ἔστιν ἢ ἐφ' ἣν πᾶν ὃ ἂν γένηται τὴν ἀναγωγὴν λαμβάνει. κατ' ἄλλον δὲ τρόπον τρεῖς Μοῖραι παρεισάγονται κατὰ τὸ τρισσὸν τῶν χρόνων· καὶ Κλωθὼ μὲν ὠνόμασται μία αὐτῶν ἀπὸ τοῦ κλώσει ἐρίων ἐοικέναι τὰ γινόμενα ἄλλων ἄλλοις ἐπιπιπτόντων, καθὸ καὶ νήθουσαν αὐτὴν πρεσβυτάτην διατυποῦσι, Λάχεσις δ' ἄλλη ἀπὸ τοῦ τῇ κατὰ τοὺς κλήρους λήξει τὰ ἀποδιδόμενα ἑκάστῳ προσεοικέναι, Ἄτροπος δὲ ἡ τρίτη διὰ τὸ ἀτρέπτως ἔχειν τὰ κατ' αὐτὴν διατεταγμένα. ἡ δ' αὐτὴ δύναμις οἰκείως ἂν δόξαι τῶν τριῶν προσηγοριῶν τυγχάνειν. αὕτη δέ ἐστι καὶ Ἀδράστεια, ἤτοι παρὰ τὸ ἀνέκφευκτος καὶ ἀναπόδραστος εἶναι ὠνομασμένη ἢ παρὰ τὸ ἀεὶ δρᾶν τὰ καθ' αὐτήν, ὡσὰν ἀειδράστεια οὖσα, ἢ τοῦ στερητικοῦ μορίου πλῆθος νῦν ἀποδηλοῦντος ὡς ἐν τῇ 'ἀξύλῳ ὕλῃ'· πολυδράστεια γάρ ἐστι. Νέμεσις δὲ ἀπὸ τῆς νεμήσεως προσηγόρευται — διαιρεῖ γὰρ τὸ ἐπιβάλλον ἑκάστῳ —, Τύχη δὲ ἀπὸ τοῦ τεύχειν ἡμῖν τὰς περιστάσεις καὶ τῶν συμπιπτόντων τοῖς ἀνθρώποις δημιουργὸς εἶναι, Ὦπις δὲ ἀπὸ τοῦ λανθάνουσα καὶ ὥσπερ παρακολουθοῦσα ὄπισθεν καὶ

ἡ πρώτη *X* βύλμησις ἡ πρώτη *b* ἅπερ ἡ πρώτη *c* τμῆσιν εἰ ἡ πρ. *Laur.* 37 *pl.* 31. *Par.* 3078. [βυλλ.] ἡ πρώτη *a' l* — p. 12, l. 18. 19. πέρας τμῆσιν τὰ γινόμενα ὅπερ *Villoison* voluit — 1. ἆξαι] ἄρξαι *X* ἄγξαι *Struve* — 2. πάντα ἃ ἂν γένηται *Eudocia* — 4. τῷ χρόνῳ *bc* — 6. ἐρίων *Gale* ἔργων *O* — 6. 7. ἐμπιπτόντων *c* — 7. καὶ καθὸ καὶ *b* — νήθουσαν α. πρεσβυτάτην *ab* ν. α. οἱ πρεσβύτατοι *c* νήθειν α. οἱ πρεσβύτατοι *Eudoc. codd.* — 8. τοὺς κλήρους (σκλήρους *X*) *a* [τ.] κλήρους *bc* — 10. ἄτρεπτα ἔχειν *L* ἔχειν ἄτρεπτα *a' V* — 14. καθ' ἑαυτὴν *a* κατ' (κατὰ *G*) αὐτὴν *bc* — ὡσὰν *a* ὡσανεὶ *Nc* οἱονεὶ *G* — 16. ἐπιδηλοῦντος *bc* — ὡς [ἐν τῇ] ἄξυλος ὕλη *bc* — 17. προσηγορεύθη *bc* — 20. τοῖς ἀνθρωπίνοις (ιν er. *N*) *b* — 21. ὡς[περ] παρακολ. *a*

παρατηροῦσα τὰ πραττόμενα ὑφ' ἡμῶν κολάζειν τὰ κολάσεως ἄξια.

c. 14. *Λέγεται δ' ἐκ Μνημοσύνης γεννῆσαι τὰς* **Μούσας** *ὁ Ζεύς, ἐπειδὴ καὶ τῶν κατὰ παιδείαν μαθημάτων αὐτὸς εἰσηγητὴς ἐγένετο, ἃ διὰ μελέτης καὶ κατοχῆς ἀναλαμβάνεσθαι πέφυκε ὡς ἀναγκαιότατα πρὸς τὸ εὖ ζῆν ὄντα. καλοῦνται δὲ Μοῦσαι ἀπὸ τῆς μώσεως, τουτέστι ζητήσεως, καθὸ εἴρηται*

ὦ πονηρέ, μὴ τὰ μαλακὰ μῶσο, μὴ τὰ σκλήρ' ἔχῃς.

ἐννέα δ' εἰσὶ διὰ τὸ τετραγώνους, ὥς φησί τις, καὶ περιττοὺς τοὺς προσέχοντας αὐταῖς ἀποτελεῖν· τοιοῦτος γάρ ἐστιν ὁ τῶν ἐννέα ἀριθμός, συνιστάμενος κατὰ τὸ ἐφ' ἑαυτὸν γενέσθαι τὸν πρῶτον ἀπὸ τῆς μονάδος τελειότητός τινος μετέχειν δοκοῦντα ἀριθμόν.

1. *κολάζειν XN καὶ κολάζειν a'lGc* (in *c* antea infin. *λανθάνειν, παρακολουθεῖν, παρατηρεῖν*) — 1. 2. *τὰ κολάσεως ἄξια ac κολαστηρίοις ἀξίοις* (*-οις ἀξι* i. e. er. et alterum *οις* ad finem vers. assutum; *κολαστήρια ἄξια* subiacere videtur) *N κολαστηρίοις ἀξίοις G*

XIV. 5. [*αὐτὸς*] *bc* — *ἃ διὰ a ἃ δὴ ἐκ b ἃ δὴ καὶ ἐκ c* — 6. *ὡς GN₂ καὶ ὡς aNc* — 7. *ζῆν εὖ* ($\overset{\text{εὖ}}{\text{ζῆν}}$ *W*) *bc* — *καλοῦνται* [*δὲ*] *b* — 9. *μῶσο Epicharm.* cf. Lorenz 'Leb. u. Schr. des Koers Epich.' p. 259. 260 *μώσεο a'l μῶες G μώεο XNc* (*V* in margine) — *σκληρά O* — *ἔχε b* — 11. *προσέχοντας Wyttenbach προσήκοντας O* — 11. 12. *τοιοῦτος*] *τοιοῦτο N τοιοῦτον G* — 13. *κατὰ τὸ ἐφ' ἑαυτὸν γενέσθαι τὸν πρῶτον ἀπὸ τῆς* ([*τ.*] *a*) *μονάδος τελειότητός τινος μετέχειν* (converso ordine *μ. τ. X*) *δοκοῦντα* (*-τος L*, *-τος* marginali nota corr. in *-τα V*; *δοκοῦντος τὰ a'*) *ἀριθμόν* (*-οῦ a'l*) *ab κατὰ τὸ ἐφ' ἑαυτὸν γεννᾶσθαι καὶ τὸ τοῦ πρώτου ἀπὸ τῆς τελειότητος κατά τινας μετέχειν δοκοῦν ἀριθμοῦ c κατὰ τὸ ἐφ'* ('l. *ἀφ'*' *Villoison*) *ἑαυτοῦ γεννᾶσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀπὸ μονάδος τελειότητός τινος μετέχειν δοκοῦντος ἀριθμοῦ Wyttenbach*; complures codd., de nostris *P* et *W*, in margine hanc praebent deliniationem:

α	α	α
α	α	α
α	α	α

, qua quin *τὸ ἐφ' ἑαυτὸν γενέσθαι* trium numerum rectissime explanetur dubitari nequit

λέγονται δὲ παρά τισι καὶ δύο μόναι εἶναι, παρ' οἷς δὲ τρεῖς, παρ' οἷς δὲ τέτταρες, παρ' οἷς δὲ ἑπτά· τρεῖς μὲν διὰ τὴν προειρημένην τῆς τριάδος τελειότητα ἢ καὶ διὰ τὸ τρία γένη σκεμμάτων εἶναι, δι' ὧν ὁ κατὰ φιλοσοφίαν λόγος συμπληροῦται· δύο δὲ ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν τε καὶ πράττειν τὰ δέοντα ἐπιβάλλειν ἡμῖν καὶ ἐν δυσὶ τούτοις συνίστασθαι τὸ πεπαιδεῦσθαι· τέτταρες δὲ καὶ ἑπτὰ τάχα διὰ τὸ τὰ παλαιὰ τῶν μουσικῶν ὄργανα τοσούτους φθόγγους ἐσχηκέναι. θήλειαι δὲ παρήχθησαν [τῷ καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν παιδείαν θηλυκὰ ὀνόματα ἐκ τύχης ἔχειν] πρὸς σύμβολον τοῦ ⟨ἐξ⟩ ἐνδομενείας καὶ ἑδραιότητος τὴν πολυμάθειαν περιγίνεσθαι. σύνεισι δὲ καὶ συγχορεύουσιν ἀλλήλαις πρὸς παράστασιν τοῦ τὰς ἀρετὰς ἀχωρίστους αὐτῶν καὶ ἀδιαζεύκτους εἶναι. περὶ δὲ τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους καὶ τὴν θεραπείαν κατασχολοῦνται μάλιστα, ἐπειδὴ στοιχεῖον παιδείας ἐστὶ τὸ ἀφορᾶν πρὸς τὸ θεῖον καὶ τοῦθ' ὑπόδειγμα τοῦ βίου ποιησαμένους ἀνὰ στόμα ἔχειν δεῖ. ἄλλως δὲ Κλειὼ μὲν μία τῶν Μουσῶν ἐστιν ἀπὸ τοῦ κλέους τυγχάνειν τοὺς

1. καὶ παρά τισι καὶ *X* — μόνον (μον) *X*) *XBc* — 1. 2. παρ' οἷς δὲ καὶ τρεῖς *b'c* — 2. τέτταρες *XlP* τέσσαρες *cett.* — 6. θεωρεῖν [τε] καὶ πρ. *b* — ἐπιβάλλει ἡ. *b* [ἐ. ἡμῖν] *c* — 8. τέσσαρες *O* — 9. ὀργάνων *bc* — 10. θήλεια δὲ παρῆχθαι *b* — τῷ (τὸ *X*) καὶ τὰς ἀρετὰς *a* τῷ [κ.] τ. α. *bc* — 10. 11. [τῷ καὶ τ. ἀρετὰς — ἔχειν] *A. Nauck* — 11. 12. πρὸς σύμβολον *ac* πρὸς συμβόλαιον *b* ἢ πρὸς σύμβολον *Schm.* — 12. 13. τοῦ ἐνδομενείας (ἐνδομαίν. *P*) καὶ ἑδραιότητος τ. πολυμάθειαν (-ιαν *X*) περιγίνεσθαι *a* τοῦτο καὶ ἑδραιότητος τὴν ([τ.] *b'*) π. περιγ. *b* τοῦτο ἑδραιότατον τοῦ τὴν πολυμάθειαν περιγίνεσθαι *c* τοῦτο τοῦ ἐξ ἑδραιότητος τ. π. π. *Villoison*; τοῦ ἐνδομενείᾳ καὶ ἑδραιότητι τ. π. π. *Hase* (in H. Steph. Thesauro Gr.) — 17. στοιχεῖον *ab* στοιχ. καὶ ἀρχὴ *c* — 19. ἄλλως δὲ κλ. *lMbc* ἄλλως δέ: — lac. κλ. *X* ἄλλως [δὲ] κλ. *P* — ἡ μία *Eudocia* — 20. ἐστιν] ἐπονομάζεται *Eud.*

πεπαιδευμένους καὶ αὐτούς τε καὶ ἑτέρους κλεΐζειν, Εὐτέρπη δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς ὁμιλίας αὐτῶν ἐπιτερπεῖς καὶ ἀγωγοὺς εἶναι, Θάλεια δὲ ἤτοι διὰ τὸ θάλλειν αὐτῶν τὸν βίον ἢ διὰ τὸ ἔχειν αὐτοὺς καὶ τὴν συμποτικὴν ἀρετὴν ἐπιδεξίως καὶ εὐμούσως ἐν ταῖς θαλείαις ἀναστρεφομένους, Μελπομένη δὲ ἀπὸ τῆς μολπῆς γλυκείας τινὸς φωνῆς μετὰ μέλους οὔσης — μέλπονται γὰρ ὑπὸ πάντων οἱ ἀγαθοὶ καὶ μέλπουσι καὶ αὐτοὶ τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς πρὸ αὐτῶν γεγονότας —, Τερψιχόρη δὲ διὰ τὸ τέρπεσθαι καὶ χαίρειν αὐτοὺς τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ βίου ἢ διὰ τὸ καὶ ἀπὸ τοῦ ὁρᾶσθαι παρέχειν τέρψιν τοῖς προσπελάζουσιν αὐτοῖς, ἑνὸς στοιχείου πλεονάζοντος ἐν τῷ ὀνόματι, τάχα δὲ ἐπεὶ καὶ χόρους ἵστασαν οἱ παλαιοὶ τοῖς θεοῖς, συντιθέντων αὐτοῖς τὰς ᾠδὰς τῶν σοφωτάτων· ἡ δὲ Ἐρατὼ πότερον ἀπὸ τοῦ ἔρωτος λαβοῦσα τὴν ὀνομασίαν τὴν περὶ πᾶν εἶδος φιλοσοφίας ἐπιστροφὴν παρίστησιν ἢ τῆς περὶ τὸ ἔρεσθαι καὶ ἀποκρίνεσθαι δυνάμεως ἐπίσκοπός ἐστιν, ὡς δὴ διαλεκτικῶν ὄντων τῶν σπουδαίων· Πολύμνια δέ ἐστιν ἡ πολυύμνητος ἀρετὴ ἢ μᾶλλον

1. [τε] *l* — ἑτέρους] τοὺς ἑταίρους *Osann* — 2. εὐτερπεῖς *bc Mehler* (ed. Heraclit. Alleg. Hom. p. 134) — 3. ἀγώγους *Pb* εὐαγώγους *c* ἐπαγωγοὺς *Mehler* ἐπαγώγους *Villoison* — 5. εὐμ.] ἐμμούσως *c* (ἐμμ. corr. in εὐμ. *W*) — 5. 6. ἀναστρεφ. ἐν ταῖς θαλ. *bc* — 8. ὑπὸ π. οἱ ἀγαθοὶ *a* οἱ ἀγ. ἀπὸ πάντων *bc* — 9. αὑτῶν *Villoison* αὐτῶν *O* — 10. αὐτοὺς *a* αὐτῇ *bc* — 11. 12. διὰ τὸ καὶ ἀπὸ τοῦ ὁρ. παρέχ. τ. *a* καὶ διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ὁρ. παρ. τέρψιν *c* διὰ τὸ [κ.] ἀπὸ τοῦ ὁρᾶσθαι [π.] τέρψιν *N* [δ. τ. κ.] ἀπὸ τ. ὁρᾶσθαι [π.] τ. N_2 *b′* — 12. αὐτῇ *bc* — 13. 14. τάχα δὲ ἐπεὶ καὶ (in *P* καὶ postmodum insertum videtur) *acN* τάχα δὲ ἐπεὶ (ἐπὶ *G*) [καὶ] *b′* τ. δὲ καὶ ἐπεὶ *Osann* — 15. σοφωτέρων (σοφοτ. *N*) *Lbc* — 16. πότερον (πάτερον *X*) *acN*G_2 πρότερον *b′* — 18. παρὰ τὸ ἔρεσθαι *b* — 20. πολὺ ὕμνητος *PL* — 20. p. 17, 1. ἢ μᾶλλον ἴσως *Villoison* [ἢ] μᾶλλον ἴσως *a* ἢ μᾶλλον [ι.] *bc*

ἴσως ἡ πολλοὺς ὑμνοῦσα καὶ ὅσα περὶ τῶν προγενεστέρων ὑμνεῖται παρειληφυῖα καὶ τῆς ἔκ τε ποιημάτων καὶ τῶν ἄλλων συγγραμμάτων ἱστορίας ἐπιμελουμένη. Οὐρανία δέ ἐστιν ἡ περὶ τὰ οὐράνια καὶ τὴν τῶν ὅλων φύσιν ἐπιστήμη — τὸν γὰρ ὅλον κόσμον οὐρανὸν ἐκάλουν οἱ παλαιοί —, Καλλιόπη δὲ ἡ καλλίφωνος καὶ καλλιεπὴς ῥητορική, δι' ἧς καὶ πολιτεύονται καὶ δήμοις προσφωνοῦσιν, ἄγοντες αὐτοὺς πειθοῖ καὶ οὐ βίᾳ ἐφ' ὅτι ἂν προαιρῶνται, δι' ἣν αἰτίαν ταύτην μάλιστά φησι

βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖν.

ἀποδίδονται δὲ αὐταῖς ποικίλα ὄργανα, ἐμφαίνοντος ἑκάστου ὅτι ἥρμοσται καὶ σύμφωνος αὐτὸς ἑαυτῷ καὶ ὁμολογούμενος ὁ τῶν ἀγαθῶν βίος ἐστί. συγχορεύει δ' αὐταῖς ὁ Ἀπόλλων διὰ τὴν κοινωνίαν τῆς μουσικῆς· παραδέδοται γὰρ καὶ οὗτος κιθαριστὴς δι' ἣν εἴσῃ μετ' ὀλίγον αἰτίαν. ἐν δὲ τοῖς ὄρεσί φασι χορεύειν, ἐπειδὴ χρείαν ἔχουσι τοῦ μονάζειν καὶ συνεχῶς εἰς τὴν ἐρημίαν ἀναχωρεῖν οἱ φιλομαθοῦντες,

ἧς χωρὶς οὐδὲν σεμνὸν ἐξευρίσκεται

κατὰ τὸν κωμικόν. τούτου δ' ἕνεκεν καὶ ἐπὶ ἐννέα νύκτας λέγεται συγγενόμενος τῇ Μνημοσύνῃ ὁ Ζεὺς γεννῆσαι

1. ὑμνοῦσα] ὕμνους *a* — περὶ τῶν *aNc* παρὰ τ. N_2 *b'* — 2. ἔκ τε τῶν ποιημ. *Os. ed.* — 3. ἐπιμελομένη *N* — 8. ἄγοντες [αὐτοὺς] *bc* — 9. φησὶ corr. in φασὶ (N_2 rubram insuper litteram α superscripsit) *N* φασί *a* — 11. ἀποδίδονται *Lang* ἀποδέδοται *c* ἀναδίδονται (-οται *X*) *a* — ὄργανα] ἔργα *c* — 12. ἑαυτῷ *a* αὐτῷ *B* αὐτῷ *cett.* — 14. ὁ ἀπ.] καὶ ὁ ἀπόλλων *c* — 15. παραδέδοται *c* παραδίδοται (παραδέδοται scripturus fuit *V*) *ab* — 17. μονάζειν] μεμονωμένως *c* — 18. φιλοσοφοῦντες *bc* — 19. σεμνὸν οὐδὲν *a* — εὑρίσκεται *bc* — 20. ἐπὶ ἐννέα νύκτας *a* [ε.] ε. ν. *b* [ε.] ἐννέα [ν.] *c* (νύκτας post λέγ. addit *Eudocia*) — 21. συγγ. τ. μν. ὁ ζ. *a* σ. ὁ ζ. τ. μν. *b* συγγ. γὰρ ὁ ζ. τ. μν. *W* ὁ ζεὺς συγγ. τ. μν. *Eud.*

αὐτάς· καὶ γὰρ τῆς ἐν νυκτὶ ζητήσεως δεῖ πρός τα κατὰ παιδείαν· εὐφρόνην γοῦν οὐ δι' ἄλλο τι οἱ ποιηταὶ τὴν νύκτα ἐκάλεσαν, καὶ ὁ Ἐπίχαρμος αὐτίκα

αἴτε τι, φησὶ, ζατεῖ σοφόν τις, νυκτὸς ἐνθυμητέον,

καὶ

πάντα τὰ σπουδαῖα νυκτὸς μᾶλλον ἐξευρίσκεται.

[τινὲς δ' Οὐρανοῦ καὶ Γῆς ἔφασαν αὐτὰς φῦναι ὡς ἀρχαιότατον ἡγεῖσθαι τὸν περὶ τούτων λόγον δέοντος]. στεφανοῦνται δὲ φοίνικι, ὡς μέν τινες νομίζουσιν, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἀπὸ τοῦ Φοινίκων δοκεῖν εὕρημα εἶναι τὰ γράμματα, ὡς δ' εὐλογώτερόν ἐστ' ἔχειν, διὰ τὸ τρυφερὸν καὶ εὐερνὲς καὶ ἀείζωον καὶ δυσανάβατον καὶ γλυκύκαρπον τοῦ φυτοῦ.

c. 15. Ἐπιβάλλοντος δ' ἡμῖν, ὡς εἴρηται, καὶ εὐεργετικοῖς εἶναι, παραδεδώκασιν οἱ πλεῖστοι Διὸς θυγα-

2. εὐφρόνην γοῦν οὐ δι' ἄλλο (οὐκ ἄλλο [διά] X) τι οἱ ποιηταὶ (ὁ ποιητὴς X, sed ὁ non pure) a ε. γὰρ οἱ π. οὐ δι' ἄλλο τι bc — 3. [ὁ] ἐπίχ. bc — [αὐτίκα] bc — 4. αἴτε τι ζατεῖ (ζητεῖ Porson) σοφόν τις, νυκτὸς ἐνθ. Porson Lorenz (l. l. p. 259) εἴ τι (εἰ τε corr. in εἰ τι B) τὲ (τε B) φησὶ ζητεὶς σοφὸν τῆς νυκτὸς ἐνθυμ. b εἴ τε τὶ ζητεῖς σοφὸν τῆς ν. ἐνθ. W εἴ τε τὶ φησὶ ζητεῖς σ. τῆς ν. ε. Eudociae codd. [αἴ τε τι] φησὶ (φησιν M) ζητεῖς (ζητεῖ X) σοφὸν τὰς (τὰς corr. in τῆς M) νυκτὸς (νύκτας P) ἐνθ. a — 6. νυκτὶ bc — ἐξευρίσκεται Porson εὑρίσκεται O — 8. 9. δέοντος M_2 δεόντως O — 9. [δὲ] φοίνικι b — ὡς μὲν] καὶ ὡς μὲν b' — 10. ἀπὸ τῶν φ. b' Eudocia — 11. εὕρημα (εὕρεμα l) a' l εὑρήματα (εὑρέμ. X) XNc εὑρημένα N_2b' — 11. 12. ἔστ' ἔχειν (ἔτ' ἔχειν l) a ἐστι (ἐστὶ N) [ἔχ.] bc — 12. εὐτρυφερὸν (εὐτρύφερον P) a — Insignis est huius capitis apud Eudociam ordo: .... (αἱ δὲ παρ' Ἡσιόδῳ ἐννέα λεγόμεναι) σύνεισι καὶ συγχορεύουσιν — ἔχειν δεῖ. συγχορεύει δ' αὐταῖς ὁ Ἀπόλλων — δέοντος. καὶ θήλειαι δὲ παρήχθησαν — περιγίνεσθαι. (ἔστι δ' εἰπεῖν καὶ διὰ τὸ γόνιμον ὃ ψυχῆς διαγνώσει γίνεται.) στεφανοῦνται — φυτοῦ. καὶ Κλειὼ μὲν — βίος ἐστί. Ceterum vide ne totum de singulis novem Musis comma (Ἄλλως δὲ Κλειὼ — ὀπηδεῖν) insiticium sit

XV. 14. 15. εὐεργετικὰς bc

τέρας τὰς Χάριτας οἱ μὲν ἐξ Εὐρυδόμης αὐτῷ γεγονυίας τῷ μάλιστα ἐξ εὐρέων καὶ διαβεβηκότων δόμων τὰς δωρεὰς φιλεῖν δίδοσθαι, οἱ δ' ἐξ Εὐρυνόμης, καὶ τούτου παριστάντος ὅτι χαριστικώτεροί πώς εἰσιν ἢ ὀφείλουσιν εἶναι οἱ μεγάλους κλήρους νεμόμενοι, τινὲς δ' ἐξ Εὐρυμεδούσης, εἰς ταὐτὸ συντείνοντος καὶ τούτου τοῦ ἐτύμου, κυριεύουσι γὰρ τῶν ἰδίων οἱ ἄνθρωποι· τὴν δ' Ἥραν ἄλλοι διδόασιν αὐταῖς μητέρα, ἵν' εὐγενέσταται τῶν θεῶν ὦσιν, ὡς περὶ τῶν πράξεών εἰσι. πρὸς ἄλλην δὲ ἔμφασιν γυμναὶ παρεισάγονται, ὡς καὶ τῶν μηδὲν κτῆμα ἐχόντων ὑπουργεῖν τινα ὠφελίμως [χαρίζεσθαι πολλὰ] δυναμένων καὶ οὐ περιουσιάζεσθαι πάντως, ἵνα τις εὐεργετικὸς ᾖ, δέοντος, ὡς εἴρηται καὶ τὸ

ξενίων δέ τε θυμὸς ἄριστος·

τινὲς δὲ οἴονται διὰ τῆς γυμνητείας αὐτῶν παρίστασθαι τὸ εὐλύτως καὶ ἀνεμποδίστως δεῖν ἔχειν πρὸς τὸ χαρίζεσθαι. λέγονται δ' ὑφ' ὧν μὲν δύο εἶναι, ὑφ' ὧν δὲ τρεῖς· δύο μέν, ἐπειδὴ τοὺς μὲν προκατάρχειν δεῖ χάριτος, τοὺς δὲ ἀμείβεσθαι· τρεῖς δὲ, ἐπειδὴ καλῶς ἔχει τὸν τετευχότα ἀμοιβῆς ἑστάναι πάλιν χαριστικῶς, ἵνα ἀκαταπαύστως τοῦτο γίνηται, τοιοῦτόν *τι καὶ τῆς χορείας αὐτῶν ἐμφαινούσης. ἕτεροι δ' ἔφα-*

δρ 1?
1. *Χάριτας*] *χάρ. οὔσας* a — 2. *ἐξ εὐρέων* a *ἐξ εαίων* N *ἐδραίων* G *ἀπὸ ἐξηρμένων* c — *διαβεβηκότων* (*διαβεμηκ.* X) O *διαβεβοημένων* M_2 *Eudoc.* — 3. 4. *καὶ τούτου παριστῶντος* b *κἂν τούτῳ παριστῶντες* M_2 c — 8. 9. *ἵν' εὐγενέσταται τῶν θεῶν ὦσιν ὡς* (*ὡς ὁ* X) *περὶ τῶν πράξεων εἰσὶ* (*ἠσί* L *ἠσί.* V *ἤσιος* a') a [*ἵνα*] *εὐγενέσταται τῶν θ. εἰσὶ* (*εἰσὶν* G) b *καθὸ εὐγενέσταται τῶν θεῶν εἰσί* c — 11. *καὶ ὠφελίμως* M_2 *P*(?) b c — 13. *δεόντως* O — 20. 21. *χαριστικῶς*] *χαριστίαν* P — 21. *ἀκατασπάστως* l — *τοιοῦτόν τι* Lang *καὶ τοῦθ' ὅτι* O — 22. *χορείας* Osann *χρείας* a *χρόας* bc

σαν μίαν μὲν εἶναι Χάριν τὴν περὶ τὸν ὑπουργοῦντά τι ὠφελίμως, ἑτέραν δὲ τὴν περὶ τὸν δεχόμενον τὴν ὑπουργίαν καὶ ἐπιτηροῦντα τὸν καιρὸν τῆς ἀμοιβῆς, τρίτην δὲ τὴν περὶ τὸν ἀνθυπουργοῦντά τι καθ' αὑτὸν ἐν καιρῷ. [ἱλαρῶς δὲ εὐεργετεῖν δέοντος καὶ ἱλαροὺς ποιουσῶν τοὺς εὐεργετουμένους τῶν Χαρίτων, πρῶτον μὲν κοινῶς ἀπὸ τῆς χαρᾶς πᾶσαι Χάριτες ὠνομασμέναι εἰσί· καὶ εὔμορφοι δὲ λέγονται εἶναι καὶ εὐήθειαν καὶ πιθανότητα χαρίζεσθαι· εἶτα κατ' ἰδίαν ἡ μὲν Ἀγλαΐα προσηγόρευται, ἡ δὲ Θάλεια, ἡ δὲ Εὐφροσύνη, διὰ τοῦτο ἐνίων καὶ Εὐάνθην φησάντων μητέρα αὐτῶν εἶναι, τινῶν δ' Αἴγλην. συνοικεῖν δ' Ὅμηρος ἔφη μίαν τῶν Χαρίτων τῷ Ἡφαίστῳ διὰ τὸ ἐπιχάριτα εἶναι τὰ τεχνικὰ ἔργα.]

c. 16. Ἡγεμόνα δὲ παραδιδόασιν αὐτῶν τὸν Ἑρμῆν, ἐμφαίνοντες ὅτι εὐλογίστως χαρίζεσθαι δεῖ καὶ μὴ εἰκῆ, ἀλλὰ τοῖς ἀξίοις· ὁ γὰρ ἀχαριστηθεὶς ὀκνηρότερος γίνεται πρὸς τὸ εὐεργετεῖν. τυγχάνει δὲ ὁ Ἑρμῆς ὁ λόγος ὤν, ὃν ἀπέστειλαν πρὸς ἡμᾶς ἐξ οὐρανοῦ οἱ θεοί, μόνον τὸν ἄνθρωπον τῶν ἐπὶ γῆς ζῴων λογικὸν ποιήσαντες, ὃ παρὰ τἆλλα ἐξοχώτατον εἶχον αὐτοί. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐρεῖν μήσασθαι, ὅπερ ἐστὶ λέγειν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἔρυμα ἡμῶν εἶναι καὶ οἷον ὀχύρωμα. ἀλλ'

[5. ἱλαρῶς — 14. ἔργα] *Schm.* — 5. ἱλαρῶς δ' εὐεργετεῖν δεόντως (δέοντος M_2) *a* ἱλαρῶν δ' εὐεργετῶν οὐσῶν *bc* — 8. εὔμορφοι δὲ *c* εὔμορφαι δὲ *b* εὔμορφοι [δὲ] *a* — καὶ] διὰ τὸ *c* — 9. εὐήθειαν *P Schm.* εὐείδειαν *MlXb* εὐειδίαν *c* — 12. τὴν μητέρα *b* — Αἴγλην *Gale* ἀγλαίην *O* — 14. ἐπιχάριτα (ἐπίχαρτα *X*) *a* ἐπὶ χάριτι *bc*

XVI. 16. δεῖ χαρίζεσθαι *bc* — 19. [ὤν] ὃν *b* — 20. ζῴων] ὄντων (ὄντα *G*) ζῶον *bc* — 23. ἡμῶν *a Et. Magn.* 376, 29 ἡμῖν (ὑμῖν *W*) *bc*

ἐνθένδε πρῶτον μὲν διάκτορος κέκληται ἤτοι ἀπὸ τοῦ διάτορος εἶναι καὶ τρανὸς ἢ ἀπὸ τοῦ διάγειν τὰ νοήματα ἡμῶν εἰς τὰς τῶν πλησίον ψυχάς· καθὸ καὶ τὰς γλώττας αὐτῷ καθιεροῦσιν. εἶτα ἐριούνιος ἐπονομάζεται ἀπὸ τοῦ μεγαλωφελής τις εἶναι καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἰσχύειν τοὺς χρωμένους αὐτῷ καὶ σῶκος ὡσὰν σωτὴρ τῶν οἴκων ὑπάρχων [ἤ, ὥς τινες, ἰσχυρός]. καὶ τὸ ἀκάκητα δὲ αὐτὸν λέγεσθαι τοιούτου τινὸς σημεῖόν ἐστιν· οὐ γὰρ πρὸς τὸ κακοῦν καὶ βλάπτειν, ἀλλὰ πρὸς τὸ σώζειν μᾶλλον γέγονεν ὁ λόγος, ὅθεν καὶ τὴν Ὑγίειαν αὐτῷ συνῴκισαν. ἀργειφόντης δέ ἐστιν οἷον ἀργεφάντης ἀπὸ τοῦ λευκῶς πάντα φαίνειν καὶ σαφηνίζειν — τὸ γὰρ λευκὸν ἀργὸν ἐκάλουν οἱ παλαιοί — ἢ ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν φωνὴν ταχυτῆτος — καὶ γὰρ τὸ ταχὺ ἀργὸν λέγεται —· χρυσόρραπις δέ, ὅτι πολύτιμός ἐστι καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ ῥαπισμός, πολλοῦ γὰρ ἄξιαί εἰσιν εὔκαιροι νουθεσίαι καὶ ἐπιστροφὴ τῶν προσεχόντων αὐταῖς. παραδέδοται δὲ καὶ κῆρυξ θεῶν καὶ διαγγέλλειν αὐτὸν ἔφασαν τὰ παρ' ἐκείνων τοῖς ἀνθρώποις, κῆρυξ μέν, ἐπειδὴ διὰ φωνῆς γεγωνοῦ παριστᾷ

p. 20, 23. 1. *ἀλλ' ἐνθένδε Lang* [*ἀλλ'*] *ἐνθένδε bc ἀλλ' ἔνθεν γε* (*α. ἔνθεν γὰρ P*) *a ἔνθεν δὲ Os. ed.* — 3. *καθὰ a* — 4. 5. *ἐπωνόμασται L ὀνομάζεται bc* — 6. *ἰσχύειν Schm. ἴσχειν* (*ἰσχεῖν*) *a ὀνεῖν b* M_2 *c ὀνινάναι Struve* — 7. *ὡσανεὶ bc* — 8. *ἀκάκητα a ἀκάκητον b ἀκώκητον c* — [*δὲ*] *c* — 11. *συνῴκησαν* (*-ωκησαν X*) *aN* — 12. *οἷον a οἱονεὶ bc* — *λευκῶς ab ἀργῶς c* — 13. *ἀργὸν c ἀργεννὸν X ἀργενὸν a'lb* — 14. *κατὰ τὴν φωνὴν* (*καταφω τῶ N*) *ταχυτῆτος· καὶ γὰρ τὸ ταχὺ ἀργὸν λέγεται aN κατὰ ἀντίφρασιν ταχυτῆτος· κ. γ. τ. τ. α. λ.* N_2 *G κατὰ τοῦ φοιτᾶ* (cf. *N*) *ταχύτητος· κ. γ. τ. τ. α. λέγεται* (*καλεῖται W*) *κατὰ ἀντίφρασιν c* — 17. *ἀξία ἐστὶν* (*ἡ* addit *c*) *εὔκαιρος νουθεσία bc* — 18. *αὐταῖς Os. ed. αὐτοῖς a αὐτῇ bc* (*αὐτῇ προσεχόντων c*) — [*καὶ*] *κῆρυξ a* — 20. *ἐπεὶ διὰ Xbc*

τὰ κατὰ τὸν λόγον σημαινόμενα ταῖς ἀκοαῖς, ἄγγελος δέ, ἐπεὶ τὸ βούλημα τῶν θεῶν γινώσκομεν ἐκ τῶν ἐνδεδομένων ἡμῖν κατὰ τὸν λόγον ἐννοιῶν. πέδιλα δὲ φέρει πτερωτὰ καὶ δι' ἀέρος φέρεται συμφώνως τῷ καθὼς εἴρηται τὰ ἔπη πτερόεντα· καὶ γὰρ τὴν Ἶριν ποδήνεμον διὰ τοῦτο καὶ ἀελλόποδα καλοῦσιν ἄγγελον, καὶ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος παρεισάγοντες. ψυχοπομπὸν δὲ τὸν Ἑρμῆν ἐμύθευσαν εἶναι συμβάλλοντες, ὅπερ ἴδιον αὐτοῦ ἐστι, τὸ ψυχαγωγεῖν· διὰ τοῦτο γοῦν καὶ ῥάβδον αὐτῷ ἐγχειρίζουσι,

τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,

τὰ τῆς διανοίας δηλονότι,

ὧν ἐθέλῃ, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·

καὶ παρορμᾶν γὰρ ῥαδίως τοὺς παρειμένους καὶ καταστέλλειν τοὺς παρωρμημένους δυνατός ἐστιν. ἐντεῦθεν ἤδη καὶ τοὺς ὀνείρους ἐπιπέμπειν ἔδοξε καὶ μάντις εἶναι [διὰ τοῦ τρόπου], τρέπων ὡς βούλεται τὰς φαντασίας· 'θεῶν δ' ἄγγελοι καὶ οἱ ὄνειροι.' οἱ δ' ἀποπληροῦντες περὶ τὴν εἰρημένην ῥάβδον τὸ τοῦ κηρυκείου σχῆμα δράκοντες σύμβολόν εἰσι τοῦ καὶ τοὺς θηριώδεις ὑπ' αὐτοῦ κηλεῖσθαι καὶ καταθέλγεσθαι,

3. ἐννοιῶν *a* ἐνεργειῶν *bc* ἐναργειῶν *Villoison* — 4. 5. τῷ καθὼς] τῷ ὁμήρῳ καθώς N_2G τ. ὁμ. καθάπερ *c* — 5. ἔπη (ἔπι *X*) *O* ἔπεα *Os. ed.* — 6. διὰ τοῦτο *c* διὰ τοῦτο δὲ *X* διὰ τοῦδε *a'lN* διὰ τόδε N_2G — 7. καὶ ἀπὸ *a* [κ.] *bc* — 8. ἐμυθεύσαντο *Gc* — συμβαλόντες *Os. ed.* — 9. ὅπερ] ὅτι *a* — 10. [α. ἐγχειρίζουσι] *a* — 13. [ὧν] *X* [ὧν ἐθ.] *bc* — τοὺς] τῇ sed c. rasura supra η *N* τῇ *G* — ἐγείρειν *b* — 14. [γὰρ] *Gc* — 15. δυνατόν ἐστιν *b* — 16. [καὶ] τ. ο. *Os. ed.* — 17. διὰ τοῦ τρόπου *a* διὰ τοῦ τοιούτου τρόπου M_2bc — 19. 20. κηρυκίου *Xc* — 20. σύμβολόν ἐστι *Nc* — 21. κηλεῖσθαι] κεκλεῖσθαι *X* καλεῖσθαι NV_1c συνδεῖσθαι N_2G — [κ. καταθελγ.] *G*

λύοντος τὰς ἐν αὐτοῖς διαφορὰς καὶ συνδέοντος αὐτοὺς ἅμματι δυσλύτῳ· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ εἰρηνοποιὸν δοκεῖ τὸ κηρύκειον εἶναι. [φέρουσι δ' ἄλλως οἱ μετιόντες τὴν εἰρήνην καὶ θαλλοὺς μετὰ χεῖρας πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ γεωργεῖσθαι θέλειν τὴν χώραν καὶ φειδώ τινα εἶναι τῶν ἡμέρων καὶ καρποφόρων φυτῶν.] ἐκ δὲ Μαίας ἔφασαν γεγεννῆσθαι Διῒ τὸν Ἑρμῆν ὑποδηλοῦντες πάλιν διὰ τούτου θεωρίας καὶ ζητήσεως γέννημα εἶναι τὸν λόγον· καὶ γὰρ αἱ μαιούμεναι τὰς γυναῖκας ἐντεῦθεν εἴρηνται μαῖαι τῷ ὡσὰν ἐξ ἐρεύνης προάγειν εἰς φῶς τὰ βρέφη. πλάττεται δὲ ἄχειρ καὶ ἄπους καὶ τετράγωνος τῷ σχήματι ὁ Ἑρμῆς, τετράγωνος μὲν τῷ [τὸ] ἑδραῖόν τι καὶ ἀσφαλὲς ἔχειν ὥστε καὶ τὰς πτώσεις αὐτοῦ βάσεις εἶναι, ἄχειρ δὲ καὶ ἄπους, ἐπεὶ οὔτε χειρῶν οὔτε ποδῶν δεῖται πρὸς τὸ ἀνύειν τὸ προκείμενον αὐτῷ. οἱ δ' ἀρχαῖοι τοὺς μὲν πρεσβυτέρους καὶ γενειῶντας Ἑρμᾶς ὀρθὰ ἐποίουν τὰ αἰδοῖα ἔχοντας, τοὺς δὲ νεωτέρους καὶ λείους παρειμένα, παριστάντες ὅτι ἐν τοῖς προβεβηκόσι ταῖς ἡλικίαις γόνιμος ὁ λόγος καὶ τέλειός ἐστιν, [ὃς δὴ καὶ τυχὸν τῷ ὄντι ἐστὶ τυγχάνων ὧν ἂν πρόθηται,] ἐν δὲ τοῖς ἀώροις ἄγονος καὶ ἀτελής. ἵδρυται δὲ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ἐνόδιος λέ-

3. κηρύκιον *c* κηρύριον *X* — 4. μετὰ χεῖρας (-ας i. l. e. *M*) *lXM* διὰ χ. *P* ἀνὰ χ. *bc* — 7. γεγενῆσθαι *NP* γεγενῆσθαι ex γεγεννῆσθαι *X* — 10. ὡσανεὶ *bc* — ἐξ ἐρεύνης *a* ἐξ ἐρύνης mutat. in ἐξ εὐφρόνης *N* ἐξ εὐφρόνιος *G* ἐξερευνήσει *c* — 11. δὲ καὶ ἄχειρ *c* — 12. [ὁ] ἑρμ. *a* — 13. τῷ ἑδραῖόν τι κ. ἀσφ. ἔχειν *Lang* τῷ τὸ ἑδραῖόν τε ([τε] *G*) καὶ ἀσφαλὲς (καὶ τὸ ἀσφ. *N*) ἔχειν *O* τῷ ἑδραῖόν τι κ. ἀσφ. ἔχειν τὸ τετράγωνον *Schm.* — καὶ τὰς] πάσας *Schm.* — 14. βάσιν *Os. ed. Eud.* — 18. ν. καὶ λείους *a* ν. καὶ ἀγενείους *bc* ν. κ. λ. κ. ἀ. *Os. ed.* — 20. τυχὸν (mut. in -ὼν *X*) *ac* τυχὼν *b* — 22. ἵδρυται δὲ καὶ ε. *c*

γεται καὶ ἡγεμόνιος ὡς αὐτῷ δεόντος πρὸς πᾶσαν πρᾶξιν ἡγεμόνι χρῆσθαι καὶ αὐτοῦ ὄντος τοῦ ἐν ταῖς βουλαῖς εἰς τὴν δέουσαν ἡμᾶς ὁδὸν ἀνάγοντος, τάχα δὲ καὶ ἐπεὶ ἐρημίας πρὸς τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ καὶ τὴν θεραπείαν δεῖ. διὰ δὲ τὸ κοινὸν αὐτὸν εἶναι καὶ τὸν αὐτὸν ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι καὶ ἐν τοῖς θεοῖς, ὁπόταν τις εὕρῃ τι προάγων ἐν ὁδῷ, συνήθως ἐπιφθέγγονται τὸ κοινὸν εἶναι τὸν Ἑρμῆν [, ὃς δὴ συνίστωρ ἐστὶ τῆς εὑρέσεως ἐνόδιος ὤν], ἐμφαίνοντες ὅτι κοινὸν ἀξιοῦσιν εἶναι καὶ τὸ εὑρημένον, ἐντεῦθεν καὶ τῶν εὑρημάτων ἑρμαίων λεγομένων. προσσωρεύουσι δὲ τοὺς λίθους τοῖς Ἑρμαῖς ἑκάστου τῶν παριόντων ἕνα τινὰ αὐτοῖς προστιθέντος ἤτοι ὡς χρήσιμόν τι τὸ παρ᾽ αὐτὸν ἑκάστου καὶ κοινωνικὸν ποιοῦντος διὰ τοῦ καθαίρειν τὴν ὁδὸν εἴτε μαρτυροποιουμένου τὸν Ἑρμῆν εἴτε ὡς ἐπισημαινόμενου τὴν εἰς αὐτὸν τιμήν, εἰ μηδὲν ἄλλο ἔχει προσενεγκεῖν αὐτῷ, εἴτε ἐκδηλότερον τοῖς παριοῦσι τὸ ἀφίδρυμα ποιοῦντος εἴτε πρὸς

1. *δέοντος* (*δε ᾿ντως X*)*a δέον b* *Schol. Plat.* p. 457 *Bekk.* [*δ.*] *c* — *πρὸς a Schol. laud. εἰς bc* — 1. 2. *πᾶσαν πρ.*] *τὰς πράξεις Schol. laud.* — 3. *ἡμᾶς ὁδὸν a ὁ. ἡμᾶς b* [*ὁ.*] *ἡμᾶς c* — *ἀνάγοντος XVbc ἀνάγ.* corr. ex *ἀγάγοντος M ἀγάγοντος L ἀγαγόντος* (sic) *P* — 4. *ἐπεὶ Lang ἐπ᾽ O ἐπειδὴ Os. ed.* — *ἐρῆ μίαις²* (sic) *N ἐρημίαις Gc* — *πρὸς τὴν ἐπισκ.*] *ἐπειδὴ κἀκεῖ τῆς παρασκευῆς c* — *αὐτῷ* N_1 — 5. *τὴν θ. ab τῆς θεραπείας c* [*την*] *θεράπειαν Os.* — 6. 7. [*ἐν*] *τ. θεοῖς b* — 7. *ὁπότε b* — 7. 8. *συνήθως ἐπιφθέγγονται τὸ Lang σ. ἐπιφθέγγεται* ([*ἐπι*]*φθέγγεται l*) *τὸ a σ. ἐπιφθέγγεσθαι* [*τὸ*] *b σύνηθες ἐπιφθέγγεσθαι* [*τὸ*] *c* — 8. *κ. ε. τῷ Ἑρμῇ c* — 11. *προσωρεύουσι XMbc* — 12. *ἕκαστος* 13. *προστιθείς* 14. *ἕκαστος κ. κ. ποιῶν* 15. *μαρτυροποιούμενος* 16. *ἐπισημαινόμενος* 18. *ποιῶν c Villois. Struve* — 14. *αὐτὸν ab αὐτοῦ c αὐτοῦ Vill.* — 16. *ἢ ὡς a* — 17. *ἔχοι Villois. Os. ed.* — 17. 18. *ἢ ἐκδ. a* — 18. *παριοῦσι* NV_2 *παροῦσι XMlG ἀφιοῦσι P* — *ἢ πρὸς a*

σύμβολον τοῦ ἐκ μικρῶν μερῶν συνεστάναι τὸν προφορικὸν λόγον. λέγεται δὲ καὶ ἀγοραῖος [πρῶτος] εἰκότως· ἐπίσκοπος γὰρ τῶν ἀγορευόντων ἐστίν· ἤδη δὲ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς διατείνει καὶ εἰς τοὺς ἀγοράζοντάς τι ἢ πιπράσκοντας, ὡς πάντα μετὰ λόγου ποιεῖν δέοντος· ἐντεῦθεν καὶ τῶν ἐμποριῶν ἐπιστάτης ἔδοξεν εἶναι καὶ ἐμπολαῖος καὶ κερδῷος ἐπωνομάσθη, ὡσὰν μόνος τῶν ἀληθινῶν κερδῶν αἴτιος ὢν τοῖς ἀνθρώποις. τῆς δὲ λύρας εὑρετής ἐστιν οἷον τῆς συμφωνίας καὶ ὁμολογίας καθ' ἣν οἱ ζῶντες εὐδαιμονοῦσιν, ἡρμοσμένην ἔχειν τὴν διάθεσιν ἐπιβάλλοντος. παραστῆσαι δὲ αὐτοῦ τὴν δύναμιν καὶ διὰ τῶν ἀπεμφαινόντων θέλοντες κλέπτην αὐτὸν παρέδωκαν καὶ Δολίου Ἑρμοῦ βωμὸν ἔνιοι ἱδρύσαντο· λανθάνει γὰρ ὑφαιρούμενος τὰ προδεδογμένα τοῖς ἀνθρώποις καὶ κλέπτων ἔσθ' ὅτε τῇ πιθανότητι τὴν ἀλήθειαν, ὅθεν τινὰς καὶ ἐπικλόποις λόγοις χρῆσθαι λέγουσι· καὶ γὰρ τὸ σοφίζεσθαι τῶν εἰδότων λόγῳ χρῆσθαι ἴδιόν ἐστι. νόμιος δὲ λέγεται τῷ ἐπ' ἐπανορθώσει λόγος εἶναι, προστακτικὸς ὢν τῶν ὡς ἐν κοινωνίᾳ ποιητέων καὶ ἀπαγορευτικὸς τῶν οὐ ποιητέων· διὰ γοῦν τὴν ὁμωνυμίαν μετήχθη καὶ ἐπὶ τὴν τῶν νομῶν ἐπιμέλειαν. σέβονται δ' αὐ-

1. *συνεστᾶναι* (sic) *bc συνιστάναι X συνίστασθαι a'l* — 2. *ἀγοραῖος [πρ.] Os. ἀγ. πρῶτος O ἀγορ. πρόεδρος Valckenaer* — 5. *μετὰ λόγου πάντα bc* — 5. 6. *δεόντως bc* — 7. *ἐπωνομάσθη] ἔδοξεν εἶναι P* — *ὡσὰν (ὡς [ἂν] P) a [ὡσὰν — 8. ἀνθρώποις] bc* — 13. 14. *βωμὸν ἑρμοῦ a'* — 14. *ἔνιοι ἐνιδρύσαντο a'l* — *ὑφαιρούμενος] λόγος ὑφ. Gale* — 14. 15. *τὰ προδεδογμένα (προδογμ. X) a τὰ προδιδόμενα G τοῖς προδιδόμενα N τὸν προδιδόμενον c* — 15. *κλέπτων ac κλέπτων* corr. in *κλέπτει N κλέπτει G* — 19. *τῷ] τό l X τοῦ G* — *ἐπ' ἀνορθώσει bc* — *λόγος Schm. νόμος a N c νόμων G* — 20. *ὡς ἐν κοιν. X l b c [ὡς] ἐν κ. a'* — 21. *[γοῦν] a* — 22. *νομῶν Schm. νόμων a λόγων bc*

τὸν καὶ ἐν ταῖς παλαίστραις μετὰ τοῦ Ἡρακλέους ὡς τῇ ἰσχύϊ μετὰ λογισμοῦ χρῆσθαι δέοντος· τῷ γὰρ μόνῃ πεποιθότι τῇ τοῦ σώματος δυνάμει, τοῦ δὲ λόγου, ὃς καὶ τέχνας ἐπήγαγεν εἰς τὸν βίον, ἀμελοῦντι πάνυ ἂν τις οἰκείως ἐπείποι·

δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος.

c. 17. *Τοῦ δὲ πολλὰς καὶ ποικίλας περὶ θεῶν γεγονέναι παρὰ τοῖς παλαιοῖς Ἕλλησι μυθοποιΐας, ὡς ἄλλαι μὲν παρὰ Μάγοις γεγόνασιν, ἄλλαι δὲ παρὰ Φρυξὶ καὶ ἤδη παρ' Αἰγυπτίοις τε καὶ Κελτοῖς καὶ Λίβυσι καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι, μαρτύριον ἂν λάβοι τις καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Διὸς πρὸς τὴν Ἥραν τοῦτον τὸν τρόπον·*

ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν
ἄκμονας ἧκα δύω.

ἔοικε γὰρ ὁ ποιητὴς μυθοῦ [τε] παλαιοῦ παραφέρειν τοῦτο ἀπόσπασμα, καθ' ὃν ὁ Ζεὺς ἐμυθεύετο κεκρεμακέναι τε ἐκ τοῦ αἰθέρος τὴν Ἥραν χρυσαῖς ἁλύσεσι τῷ χρυσοφανές τι ἔχειν τὰ ἄστρα καὶ ἐκ τῶν ποδῶν αὐτῆς δύο ἄκμονας ἐξηρτηκέναι, τὴν γῆν δηλονότι καὶ

1. 2. *ὡς καὶ τῇ ι. b ἐν τῇ ι. c* — 2. 3. *πεπ. μόνῃ b* — 4. *καὶ τὰς τέχνας Os. ed.* — *ἐπήγαγεν εἰς τ. β. a εἰς τ. β. ἤγαγεν bc* — 5. *ἐπείποι ὦ V_1 ἐπ. τό P* — 6. *τὸ (τὸν NV) σὸν μένος MXlNc Hom.* Z 407 *τὸ τεὸν μένος Pb'*

XVII. 9. *ὡς ἄλλα PX καὶ ὡς ἄλλαι b* — 9. 10. *[παρὰ φρυξὶ καὶ ἤδη] NGc* — 11. *ἔθνεσι a ἕλλησι bc* — 12. *ὑπὸ [τ.] διὸς c* — 14. *μέμνῃ ὅτε τ' ἐκρ. a Hom.* O 18 *μέμνησ' ὅτ' (ὅτε B) ἐκρέμω b* — 15. *δύω Hom. δύο O* — 16. *μυθοῦ τε O* — 16. 17. *τοῦτο παραφέρειν B* — 17. *τοῦτο] τοῦτο τὸ Os. ed.* — *ἐμυθεύετο ex ἐμυθεύσατο M ἐμυθεύσατο (ἐμυθήσατο V_1) PXl* — 17. 18. *κεκρεμ. (κεκρεμμ. NG) [τε] bc* — 19. *ἐκ [τ.] ποδῶν b'*

τὴν θάλατταν, ὑφ' ὧν τείνεται κάτω ὁ ἀὴρ μηδετέρωθεν ἀποσπασθῆναι δυνάμενος. ἑτέρου δὲ μύθου μέμνηται τοῦ κατὰ τὴν Θέτιν, ὡς ὑπ' αὐτῆς σεσωσμένου τοῦ Διός,

ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

φαίνεται δ' ὅτι κατ' ἰδίαν ἕκαστος τούτων τῶν θεῶν ἐπεβούλευε τῷ Διῒ συνεχῶς μέλλων ἐμποδίζειν ταύτην τὴν διακόσμησιν, ὅπερ ἐγένετο, εἰ τὸ ὑγρὸν ἐπεκράτησε καὶ ἐξυδατώθη πάντα ἢ τὸ πῦρ καὶ ἐξεπυρώθη ἢ ὁ ἀήρ. ἡ δὲ κατὰ τρόπον διαθεῖσα πάντα Θέτις τὸν ἑκατόγχειρα Βριάρεων ἀντέταξε τοῖς εἰρημένοις θεοῖς, καθ' ὃν ἴσως διανέμονται πανταχόσε αἱ ἐκ τῆς γῆς ἀναθυμιάσεις, ὡς διὰ πολλῶν χειρῶν τῆς εἰς πάντας τοὺς ἀριθμοὺς διαιρέσεως γινομένης· σκέψαι δ' εἰ παρὰ τὸ αἴρειν τὴν ὡσὰν βορὰν τῶν τοῦ κόσμου μερῶν ὠνόμασται Βριάρεως. [Αἰγαίων μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἀεὶ τεθηλὼς καὶ γαίων.]

Δεῖ δὲ μὴ συγχεῖν τοὺς μύθους μηδ' ἐξ ἑτέρου τὰ ὀνόματα ἐφ' ἕτερον μεταφέρειν μηδ' εἴ τι προσεπλάσθη ταῖς παραδεδομέναις κατ' αὐτοὺς γενεαλογίαις

1. 2. μηδ' ἑτέρωθεν *ab* — 3. [τοῦ] κ. τ. θ. α' τοῦ κατὰ [τ.] θ. *B* — 7. τούτων ἕκαστος *bc* — 8. μέλλων mutat. in μέλλοντες *N* μέλλοντες *B* μᾶλλον *G* — 9. εἰ] εἰ μὴ *l* — 10. ἢ τὸ πῦρ] καὶ τὸ π. *P* — 11. ἢ ὁ ἀὴρ *Villoison* [ἢ] ὁ ἀὴρ *O* — 11. θέτις ἤτοι πρόνοια *bc* — 12. 13. τοῖς [εἰρημένοις] θεοῖς *bc* — 13. καθ' ἣν *bc* — 15. ἀριθμοὺς] ῥυθμοὺς *P* — [τὴν] *c* — 16. ὡς ἂν (ωσαν (sic) *X*) *a* ὡσανεὶ *Nc* ὡς ἂν εἰς *G* — [τῶν] τοῦ κ. *a* — [17. αἰγαίων — 18. γαίων] *Schm.* — 17. μὲν γὰρ] δὲ *bc* — 19. συγχεῖν *Os.* στυγεῖν *O*, ceterum *W* hanc vocem omisit lacuna relicta — 20. 21. προσεπελάσθη *c* προσεπεπλάσθη *Os. ed.* — 21. κατ' αὐτοὺς παραδ. *bc*

ὑπὸ τῶν μὴ συνιέντων ἃ αἰνίττονται, κεχρημένων δ' αὐτοῖς ὡς καὶ τοῖς πλάσμασιν, ἀλόγως τίθεσθαι. πάλιν τοίνυν πρῶτον μὲν ἐμύθευσαν τὸ Χάος γενέσθαι, καθάπερ ὁ Ἡσίοδος ἱστορεῖ, μετὰ δὲ αὐτὸ τὴν Γῆν καὶ τὸν Τάρταρον καὶ τὸν Ἔρωτα, ἐκ δὲ τοῦ Χάους τὸ Ἔρεβος καὶ τὴν Νύκτα φῦναι, ἐκ δὲ τῆς Νυκτὸς τὸν Αἰθέρα καὶ τὴν Ἡμέραν. ἔστι δὲ Χάος μὲν τὸ πρὸ τῆς διακοσμήσεως γενόμενον ὑγρὸν, ἀπὸ τῆς χύσεως οὕτως ὠνομασμένον, ἢ τὸ πῦρ, ὅ ἐστιν οἱονεὶ κάος [· καὶ αὐτὸ δὲ κέχυται διὰ τὴν λεπτομέρειαν]. ἦν δέ ποτε, ὦ παῖ, πῦρ τὸ πᾶν καὶ γενήσεται πάλιν ἐν περιόδῳ. σβεσθέντος δὲ εἰς ἀέρα αὐτοῦ μεταβολὴ ἀθρόα γίνεται εἰς ὕδωρ, ὃ δὴ λαμβάνει τοῦ μὲν ὑφισταμένου μέρους τῆς οὐσίας κατὰ πύκνωσιν, τοῦ δὲ λεπτυνομένου κατ' ἀραίωσιν. εἰκότως οὖν ἔφασαν μετὰ τὸ Χάος τήν τε Γῆν γενέσθαι καὶ τὰ ἠερόεντα Τάρταρα [, ἃ δὴ μυχὸν Γῆς ὠνόμασεν ὁ προειρημένος ποιητὴς τῷ περιειληφέναι αὐτὴν καὶ κρύπτειν]. ὁ δὲ Ἔρως σὺν αὐτοῖς ἐρρήθη γεγονέναι, ἡ ὁρμὴ ἡ ἐπὶ τὸ γεν-

1. 2. [*ὑπὸ τῶν — πλάσμασιν*] *bc* — 2. *ὡς* [*καὶ*] *Os. ed.* — *ἀλόγως* N_2 *b'* *ἀναλόγως* (*ἀλαλόγως* corr. in *ἀναλόγως* *X*) *aNc* *ἄνευ λόγου*? — 2. 3. *τίθεσθαι πάλιν. πρῶτον τοίνυν* *Schm.* *τίθεσθαι. πάλιν τοίνυν πρῶτον* [*μὲν*] *Os. ed.* *τίθεσθαι. πάλιν οὖν* [*πρ. μ.*] *c* — 3. *ἐμύθευσαν* ^{τὸ} *χάος* *N* *ἐμύθευσαν τὸ χ.* *b'* *ἐμυθεύσαντο χ.* *ac* — 4. [*ὁ*] *bc* — *μετ' αὐτὸ δὲ* *bc* — 6. [*τῆς*] *νυκτὸς* *a* — 7. Post *ἡμέραν* *bc* quae inserunt, ea uide in praefatione — 9. *οἱονεὶ κάος* *ab* *οἱονεὶ χάος* *c* — 10. *καὶ αὐτὸ δὲ* (ex *δὴ* corr. *B*) *ab*; *κ. α.* [*δὲ*] *c* *κ. α. γὰρ* *Os. ed.* — 12. *σβεσθέντος* *bc* *συνεσθέντος* (*συνεθέντος* *V* *συνελθέντος* *M*) *a* — *σβεσθέντος δ' αὐτοῦ εἰς ἀέρα μ. α. γ. καὶ ὕδωρ* *Schm.* — 15. *κατὰ ἀραίωσιν* *Xbc* — 16. *τὴν* [*τε*] *γῆν* *lb* — 17. *ἃ δὲ* *Os.* — *μυχῷ* *Hes. Theog.* 119 — 18. *περιειληφέναι* *Gale* *προειληφέναι* *O* — *αὐτὸν* *c* — 19. *γεγονέναι ἐρρήθη* *c* — *ἡ ὁρμὴ* [*ἡ*] *XGc*

ναν· ἅμα γάρ τι ἔκ τινος γίνεται καὶ παρεῖναι τῇ γενέσει νομιστέον ταύτην τὴν δύναμιν καλλίστην καὶ ἀξιοθέατον οὖσαν. τὸ δὲ Ἔρεβος ἐκ τοῦ Χάους ἐγένετο, ὁ ποιῶν ἐρέφεσθαι καὶ περιλαμβάνεσθαί τι ὑφ' ἑτέρου λόγος, καθὸ καὶ τούτου τυχοῦσα ἡ Γῆ παραχρῆμα ὁμοιόσχημον αὐτῇ τὸν Οὐρανὸν ἐγέννησεν,

ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,

ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί,

τοῖς ἐπ' αὐτῷ θέουσιν ἄστροις μακραίωσιν οὖσιν ἀσφαλὲς οἰκητήριον. ἐγέννησε δὲ ἡ Γῆ τὸν Οὐρανὸν ἀπὸ τῶν ἀναθυμιάσεων, οὐρανοῦ νῦν κοινότερον λεγομένου παντὸς τοῦ περὶ αὐτὴν λεπτομεροῦς. τοῦ Χάους δὲ θυγάτηρ ἐστὶ καὶ ἡ Νύξ· ὁ γὰρ πρῶτος ἀρθεὶς ἀπὸ τοῦ ἀρχεγόνου ὑγροῦ ἀὴρ ζοφώδης καὶ σκοτεινὸς ἦν, εἶτα λεπτυνόμενος εἰς αἰθέρα καὶ φῶς μετέβαλεν, εὐλόγως τούτων ἐκ τῆς νυκτὸς γεγονέναι ῥηθέντων. ἡ δὲ Γῆ τὰ ὄρη καὶ τὸ πέλαγος ἑξῆς λέγεται γεννῆσαι 'ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου'· ἥ τε γὰρ θάλαττα ὑπέμεινεν ἐν τοῖς κοιλοῖς αὐτῆς μέρεσι κατὰ μεταβολὴν ὑποστᾶσα, τά τε ὄρη περὶ τὸ ἀνώμαλον τῆς συνιζήσεως τὰς ἐξ-

1. *τι*] *τοι X τις* (sed *ς* er.) *N* — 4. *ὁ ποιῶν ἐρέφεσθαι a ὁπότ' ἐρέφεσθαι Nc ὁπότ' ἐρέφθαι* N_2 *G ὁπότερ' ἐρέφθαι B* — [*καὶ*] *περιλ. X* — 6. *ὁμοιόσχημον' Villoison* — *αὐτῇ O ἑαυτῇ* (quod tamen a viris doctis impugnatur) *Hes. Th.* 126 *αὐτῇ Struve* — *τὸν οὐρανὸν a τὴν N τοῦτο B τ* solum *G τὴν γῆν c* — 7. *μιν*] *μὴν X μὴ G* [*μ.*] *c* — 7. 8. *περὶ πάντα καλύπτοι* (corr. ex *-ει P*) *ὄφρ' εἴη a Hes. Th.* 127 *περὶ πᾶσαν ἐέργη* (*ἐέργει* X_1, *-οι* G_1, *-η* i. l. er. *B*, prius *ε* ex *η* corr. *N*) *ἤδ'* (*ἦδ' b*) *εἴη Xb* (fortasse, *ἐέργη* in *ἐέργοι* mutato, recipiendum; cf. Schömann. ad l. Hes. et O. Schneider. Callim. II 774) *π. πᾶσαν* [*ε.*] *τὴν γῆν εἴη c* — 8. *ἀσφαλὲς* [*αἰεὶ* — 9. 10. *ἀσφ.*] *G* — 9. [*οὖσιν*] N_1 *c οὖσα* N_2 *B* — 11. *λεγομένου κοινότερον bc* — 12. *τ. χ.* [*δὲ*] *b* — 15. *μετέλαβεν a* — 16. *ἐκ τῆς νυκτὸς*] *ε. τ. γῆς c* — 17. *ἑξῆς* (*ἐξ. α' X*) *a ἐξ ἧς bc* — *γεννῆσαι a γενέσθαι* M_2 *bc* — 18. *φιλότητος a φιλοτάτου N φιλτάτου b φιλωτάτου c* — 20. *περὶ τὸ ἀνώμαλον Ioann.*

οχὰς ἔλαβε. μετὰ δὲ ταῦτα ἡ τῶν λεγομένων Τιτάνων ἐστὶ γένεσις. οὗτοι δ' ἂν εἶεν διαφοραὶ τῶν ὄντων. ὡς γὰρ Ἐμπεδοκλῆς Φυσικοῖς ἐξαριθμεῖται

Φυσώ τε Φθιμένη τε καὶ Εὐναίη καὶ Ἔγερσις
Κινώ τ' Ἀστέμφης τε πολυστέφανος τε Μεγιστὼ

καὶ Φορυὴν καὶ Σιωπήν τε καὶ Ὀμφαίην καὶ πολλὰς ἄλλας, τὴν εἰρημένην ποικιλίαν τῶν ὄντων αἰνίττομενος, οὕτως ὑπὸ τῶν παλαιῶν Ἰαπετὸς μὲν ὠνομάσθη ὁ λόγος καθ' ὃν φωνητικὰ ζῷα ἐγένετο καὶ τὸ ὅλον ψόφος ἀπετελέσθη, ἰαφετός τις ὤν (ἰὰ γάρ ἐστιν ἡ φωνή)· Κοῖος δέ, καθ' ὃν ποιά τινα τὰ ὄντα ἐστί (τῷ γὰρ κ πολλαχοῦ οἱ Ἴωνες ἀντὶ τοῦ π ἐχρῶντο) ἢ ὁ τοῦ κοεῖν αἴτιος, τουτέστι νοεῖν ἢ φρονεῖν· Κρῖος δέ, καθ' ὃν τὰ μὲν ἄρχει καὶ δυναστεύει τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ ὑποτέτακται καὶ δυναστεύεται, ἐντεῦθεν τάχα καὶ τοῦ ἐν τοῖς ποιμνίοις κριοῦ προσαγορευομένου· Ὑπερίων δέ, καθ' ὃν ὑπεράνω τινὰ ἑτέρων περιπορεύεται· Ὠκεανὸς δέ, καθ' ὃν ἀνύεται ἐν τάχει [, ὃς δὴ καὶ ἀκαλαρρείτης κέκληται τῷ ἡσύχιόν τι καὶ σχολαῖον τὴν ῥύσιν αὐτοῦ ὡς τὴν τοῦ ἡλίου

Diacon. in Hes. Th. alleg. p. 457 (*Gaisford* 1820) παρὰ τὸ α. *O* — 1. 2. ε. γ. τιτ. *c* — 3. Φυσικοῖς *Osann.* φυσικῶς *a* [φ.] *bc* — 5. ἀπεμφής τε *b* — 6. καὶ φοριὴν καὶ σοφήν τε καὶ ὀμφαίην *M* καὶ φορίην σοφήν (σομφήν V_1) τε καὶ ὀμφαίην *XlP* [καὶ] φορίην καὶ σόφην καὶ ὀμφάλην *c* κ. φορύη (φορίη *NB*) σόφη (sic; sine acc. (σοφη) *N*) τε καὶ ὀμφαίη *b* καὶ Φορυὴ καὶ δῖα Σιωπή τ' Ὀμφαίη τε *Emped.* 28 *ed. Mullach* καὶ Φορίη καὶ Σόμφη καὶ Ὀμφαίη *Osann* — 6. 7. κ. πολλὰς ἄλλας *O* κ. ἄλλαι πολλαὶ *Os.* — 8. ὑπὸ τ. π.] ἀπὸ τ. π. *bc* — 9. καθὸ *X* — φ. τὰ ζῷα *Os. ed.* — 10. τὸ ὅλ. ψ. *aNBc* ἴολος ψ. *G* ὅλος ὁ ψ. *Os. ed.* — ἀπετελέσθη *ac* ἀπετέχθη *b* — 11. [ἔστιν] *bc* — 13. χρῶνται *c* — τουτέστι *a* τοῦ τὶ (τί *NG*) *bc* — 14. καθὸ *a* — τὰ μὲν] τοὺς μὲν M_1 — 17. τινὰ] τῶν *Struve* — 18. ὑπερπορεύεται *Villoison* — καθὸ *a'* V_2 *Struve* [καθὸ] *l* — 19. 20. ἡσύχ. τι κ. σχ. *a* ἡνίοχον (-οχον

κίνησιν ἐμφαίνειν καὶ βαθυδίνης τῷ βαθέως δινεῖσθαι]· Τηθὺς δέ, καθ' ἣν ἐπὶ μιᾶς καταστάσεως χρονίζει. Θεία δέ ἐστιν ἡ τῆς ὄψεως αἰτία, Ῥέα δὲ ἡ τῆς ῥύσεως, Φοίβη δὲ ἡ τοῦ καθαρά τινα καὶ λαμπρὰ εἶναι, συνεκδέχεσθαι τούτοις καὶ τὰς τῶν ἐναντίων σχέσεων αἰτίας δέοντος· Μνημοσύνη δὲ ἡ τοῦ συναναφέρειν τὰ γεγονότα· Θέμις δὲ ἡ τοῦ συντίθεσθαί τι μεταξὺ ἡμῶν καὶ φυλάττεσθαι· Κρόνος δέ ἐστιν ὁ προειρημένος πάντων τῶν ἀποτελεσμάτων λόγος, δεινότατος ὢν τῶν παίδων· ὁπλότατον δ' αὐτὸν γενέσθαι ἔφη διὰ τὸ καὶ μετὰ τὴν τῶν εἰρημένων γένεσιν ἐπιμένειν αὐτὸν ὡσὰν ἐν γενέσει ὄντα. ἀλλὰ τῆς μὲν Ἡσιόδου ⟨γενεαλογίας⟩ τελειοτέρα ποτ' ἂν ἐξήγησίς σοι γένοιτο, τὰ μέν τινα, ὡς οἶμαι, παρὰ τῶν ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ παρειληφότος, τὰ δὲ μυθικώτερον ἀφ' αὐτοῦ προσθέντος, ᾧ τρόπῳ καὶ πλεῖστα τῆς παλαιᾶς θεολογίας διεφθάρη· νῦν δὲ τὰ βεβοημένα παρὰ τοῖς πλείστοις ἐπισκεπτέον.

c. 18. *Παραδεδομένου τοίνυν ἄνωθεν ὅτι ὁ Προμηθεὺς ἔπλασεν ἐκ τῆς γῆς τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος,*

in l. er. *G*) *τ. κ. σχολαίαν δ' ἠρεμόν* (sed hoc nisi fallor ex *ἡνιόχον* corr.) *τε καὶ σχολαίαν N ἥσυχόν τε καὶ σχολαίαν c* — p. 30, 20. *αὐτοῦ Osann αὐτοῦ* corr. in *αὐτὸν Paris.* 3076 *αὐτὸν b c αὐτὴν a* — 2. *Τηθὺς δὲ [καθ' ἣν* — 4. *Φοίβη δὲ] b c* — *καθ' ἣν Villoison καθ' ὃν a καθὸ Os.* — 4. *ῥύσεως* V_2 *P ῥεύσεως X Ml* — *ἡ [τοῦ] καθ. c [ἡ] τῷ καθ. b* — 5. *καὶ συνεκδέχεσθαι b'c* — 6. *δεόντως O* — 10. *[γενέσθαι] Os. ed.* — 12. *ὡς ἂν ἐν γ. ο. b ὡς ἂν γενέσει ο. L ὡς ἐν γ. ο. a'VX ὡσανεὶ ἐν γενέσει ὄντα c* — *τῆς μὲν] τοῦ μὲν Gompfius* — 13. *Ἡσιόδου γενεαλογίας Lang ἡσιόδου [γεν.] O* — *τελειοτέρ' ἄπο\`* (sic) *ποτ' ἂν X τελειοτέρας ποτ' ἂν* N_1 *τ. οὔποτ' ἂν b'* N_2 *Gompfius τελειότερον τότ' ἂν c* — *ἡ ἐξήγησις b c* — 15. *μυθικώτερα Os. ed.* — 15. 16. *ὑφ' αὐτοῦ b ἀπ' αὐτοῦ a ὑπ' αὐτοῦ c* — 16. *τὰ πλεῖστα Os. ed.* — 17. *διαβεβοημένα b c* — 18. *ἐπι[σκεπ]τέον a*

XVIII. 20. *ἐκ [τ.] γῆς b c* — *ἐκ γ. τ. τ. α. γ. ἔπλασεν c*

ὑπονοητέον Προμηθέα εἰρῆσθαι τὴν προμήθειαν της ἐν τοῖς ὅλοις ψυχῆς, ἣν ἐκάλεσαν οἱ νεώτεροι πρόνοιαν· κατὰ γὰρ ταύτην τά τε ἄλλα ἐγένετο καὶ ἐκ τῆς γῆς ἔφυσαν οἱ ἄνθρωποι, ἐπιτηδείως πρὸς τοῦτο ἐχούσης καταρχὰς τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως. [λέγεται δὲ καὶ συνεῖναί ποτε τῷ Διὶ ὁ Προμηθεύς· πολλῆς γὰρ προμηθείας πᾶσα μὲν ἀρχὴ καὶ προστασία πλειόνων, μάλιστα δὲ ἡ τοῦ Διὸς δεῖται.] καὶ κλέψαι δέ φασιν αὐτὸν τὸ πῦρ τοῖς ἀνθρώποις, ὡς τῆς ἡμετέρας ἤδη συνέσεως καὶ προνοίας ἐπινοησάσης τὴν χρῆσιν τοῦ πυρός. κατενηνέχθαι δὲ αὐτὸ ἐμύθευσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διὰ τὸ πλεονάζειν ἐκεῖ ἢ ἐπεὶ οἱ κεραυνοὶ ἐκεῖθεν κατασκήπτουσι διὰ πληγῆς τἀνθάδε ἐξάπτοντες, τάχα τι τοιοῦτον καὶ διὰ τοῦ νάρθηκος αἰνιττόμενοι. δεθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ ὁ Προμηθεὺς ἐκολάσθη τοῦ ἥπατος αὐτῷ ὑπ' ἀετοῦ καταβιβρωσκομένου· ἡ γὰρ ἡμετέρα ἐντρέχεια, τὸ προειρημένον πλεονέκτημα σὺν τοῖς ἄλλοις ἔχουσα, πειρᾶταί τινος παρ' ἑαυτὴν δυσχρηστίας προσδεδεμένη ταῖς κατὰ τὸν βίον φροντίσιν ὀδυνηραῖς οὔσαις καὶ ὥσπερ εἰς τὰ σπλάγχνα ὑπὸ τῆς λεπτομεριμνίας ἐκβιβρωσκομένη. ἀδελφὸν δ' ἔφασαν εἶναι νεώτερον τοῦ Προμηθέως τὸν Ἐπιμηθέα, εὐηθέστερόν πως ὄντα τὸν τρόπον διὰ τὸ προτερεῖν τῇ τάξει τὴν πρόορασιν

1. 2. τὴν ἐν τῇ τῶν ὅλων ψυχῇ κυρίαν *c* — 5. κατὰ ἀρχὰς *G* — [δὲ] *bc* — 8. κλέψαι δὲ] κλ. μὲν *b'* — 8. 9. α. φασὶ *b'* — 11. ἐμυθεύσαντο *Gc* — 14. διὰ [τοῦ] νάρθ. *Os. ed.* — 16. αὐτοῦ *Xbc* — 18. δυσχρηστείας *c* — 20. ὡσπερεὶ (ὡς περὶ *X*) τὰ σπλάγχνα *a* — ὑπὸ τῆς *a* ἐκ [τ.] *bc* — κλεπτομεριμνίας *b* — 21. ἐκβιβρωσκομένη (sed η i. l. er. *B*) *Bc* ἐκβιβρωσκομένης *G* ἐκβιβρωσκόμενος (sed ος i. l. er.) *N* ἐμβιβρωσκομένη (sed -η in *V* a 2) *a* — νεώτ. εἶναι *VP* [εἶν.] νεώτερον *X* — 23. προτερεῖν *O* προτρέχειν *Os. ed.* πρωτεύειν *Gale*

τῆς ἐκ τῶν ἀποβαινόντων παιδείας καὶ ἐπιμηθείας τῷ γὰρ ὄντι 'ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.' [διὰ τοῦτο γὰρ τῇ πρώτῃ γενομένῃ γυναικὶ συνοικῆσαι τοῦτον ἔφασαν· ἀφρονέστερον γάρ πως δὴ καὶ τὸ θῆλυ εἶναι καὶ ἐπιμηθεῖσθαι μᾶλλον ἢ προμηθεῖσθαι πεφυκός.] λέγεται δὲ ὑπό τινων καὶ τῶν τεχνῶν εὑρετὴς γενέσθαι ὁ Προμηθεὺς δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι συνέσεως καὶ προμηθείας δεῖ πρὸς τὴν εὕρεσιν αὐτῶν. c. 19. Οἱ πλείους μέντοι τῇ Ἀθηνᾷ καὶ τῷ Ἡφαίστῳ αὐτὰς ἀνατιθέασι, τῇ μὲν Ἀθηνᾷ, ἐπειδὴ φρόνησις καὶ ἀγχίνοια εἶναι δοκεῖ, τῷ δὲ Ἡφαίστῳ διὰ τὸ τὰς πλείστας τῶν τεχνῶν διὰ πυρὸς τὰ ἑαυτῶν ἔργα ἀποδιδόναι. ὁ μὲν γὰρ αἰθὴρ καὶ τὸ διαυγὲς καὶ καθαρὸν πῦρ Ζεύς ἐστι, τὸ δ' ἐν χρήσει καὶ ἀερομιγὲς Ἥφαιστος, ἀπὸ τοῦ ἧφθαι ὠνομασμένος, ὅθεν καὶ ἐκ Διὸς καὶ Ἥρας ἔφασαν αὐτὸν γενέσθαι, τινὲς δὲ μόνης τῆς Ἥρας· αἱ γὰρ φλόγες παχυμερέστεραί πως οὖσαι ὡσὰν ἐκ μόνου τοῦ ἀέρος διακαιομένου τὴν ὑπόστασιν λαμβάνουσι. χωλὸς δὲ παραδέδοται τάχα μὲν διὰ τὸ παχεῖαν τὴν διὰ τῆς ὕλης πορείαν ποιεῖσθαι τοῖς ἐπισκάζουσιν ὁμοίαν, τάχα δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι προβαίνειν δίχα ξυλώδους τινὸς ὡσὰν βάκτρου· τινὲς δέ, ἐπεὶ τὴν ἄνω

2. ῥεχθὲν παθὼν (corr. ex πάθος N) δέ τε ν. ε. b ῥ. καὶ παθὼν δέ τε c — Si 2. διὰ τοῦτο — 5. πεφυκός genuina censeas, διὰ τοῦτο γοῦν est scribendum — 7. ὅτι καὶ συνέσεως (in V καὶ eras.) l

XIX. 9. μέντοι a′Vc μὲν L μὲν, X μὲν ἐν b — 13. κ. [τὸ] διαυγὲς a — [καὶ] καθαρὸν N — 17. οὖσαι XVNc εἰσίν (εἶσιν N_2) a′LN_2b′ — ὡς ἂν (ὡσὰν L) ab ὡς [ἂν] M_2c — 18. λαμβάνωσι N_1 -ουσαι N_2G — 19. παχεῖαν aNc μὴ ταχεῖαν B lacuna χεῖαν G — 20. ἐπισκιάζουσιν (-σκει- X; -σιν ex σαν N) Xbc — 21. δὲ καὶ ἀπὸ bc — 22. ὡσανεὶ bc — ἐπεὶ] διὰ τὸ c — [τὴν] c

κίνησιν τῇ κάτω [πρὸς στροφὴν] ἄνισον καὶ ἀνώμαλον ποιεῖται, βραδυτέρας ταύτης οὔσης, χωλαίνειν αὐτὸν ἔφασαν. ῥιφῆναι δ' ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς γῆν ἐξ οὐρανοῦ λέγεται διὰ τὸ τοὺς πρώτους ἴσως ἀρξαμένους χρῆσθαι πυρὶ ἐκ κεραυνοβολίου καιομένῳ αὐτῷ περιτυχεῖν, μηδέπω ἐπινοίᾳ τῶν πυρίων ἐπιπεσεῖν δυναμένους. γυναῖκα δ' αὐτοῦ τὴν Ἀφροδίτην ἔφασαν εἶναι καθ' οἷον λόγον καὶ τῶν Χαρίτων μίαν· ὡς γὰρ χάριν φαμὲν ἔχειν τὰ τεχνικὰ ἔργα, οὕτω καὶ ἀφροδίτην τινὰ αὐτοῖς ἐπιτρέχειν λέγομεν, εἰ μὴ πρὸς παράστασιν τοῦ πολὺ τὸ πυρῶδες εἶναι ἐν ταῖς πρὸς τὰς μίξεις ὁρμαῖς πέπλασται τοῦτο. δεδεκέναι δὲ μυθεύεται τὸν Ἄρην μοιχεύοντα τὴν γυναῖκα [· καὶ γὰρ ὁ μῦθος παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστι, παλαιότατος ὤν], ἐπειδὴ τῇ τοῦ πυρὸς δυνάμει ὁ σιδηρὸς καὶ ὁ χαλκὸς δαμάζεται· τὸ δὲ τῆς μοιχείας πλάσμα παρίστησιν ὅτι οὐ πάνυ μὲν πέφυκε κατάλληλον τὸ μάχιμον καὶ βίαιον τῷ ἱλαρῷ καὶ μειλιχίῳ οὐδὲ κατὰ τὸν φυσικὸν αὐτῷ νόμον ἐπιπλέκεται, ἀντιποιούμενον δέ πως τῆς μίξεως αὐτοῦ καλὸν καὶ γενναῖον γέννημα, τὴν ἐξ ἀμφοῖν ἁρμονίαν, ἀποτελεῖ. λέγεται δὲ ὁ Ἥφαιστος μαιώσασθαι τὸν Δία, ὅτε ὤδινεν τὴν

1. τῇ κάτω *Studemund* τῆς κ. *O* — στροφ.] τροφήν *bc* τροπήν N_2 — 2. ποιεῖσθαι *c* — ταύτης *Lang* δ' αὐτῆς *ab* αὐτῆς *c* — 5. κεραυνοβόλου *bc* — αὐτῷ *Villoison* ὅτῳ *a* τούτῳ *b* τούτου (anteced. καιομένου) *c* — 6. τοῖς πυρίοις *b'c* τοῦ πυρὸς N_2 — 7. 8. καθ' ὃν λόγον *Os. ed.* — 8. τὸν χαρίτων μίαν *N* τὴν χάριν μ. *a'L* — 9. οὕτως *a* — 12. δεδωκέναι (ω non satis pur.) *X* δεδυκέναι *NG* δεδοικέναι *c* — μυθεύεται *X* μυθεύονται *a'*V_2 *bc* [μ.] *l* — 18. αὐτῶν *b* αὖ *c* — ἐπιπέπλεκται *G* ἐπιπλέκονται $N_2 B$ — 18. 19. ἀντιποιουμένων *Eudocia* ἀντιποιουμένου *Gale* — 19. αὐτοῦ corr. in αὐτὸν *N* αὐτὸ *B* αὐτῶν *Gc* — 20. ἀποτελεῖ (ἐπιτελεῖ *X*; in hoc verbo deficit *X*). λέγεται *a* ἀποτελεῖν. λεγ. *b* ἀποτελεῖν εἴωθεν. λέγ. *c* — 21. [ὁ] ἡφ. *c* — 21. p. 35, 1. τ. α. ὤδ. *c*

Ἀθηνᾶν, καὶ διελὼν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐκθορεῖν ἐκείνην ποιῆσαι· τὸ γὰρ πῦρ, ᾧ χρῶνται αἱ τέχναι, συνεργὸν πρὸς τὴν ἀπόδειξιν τῆς φυσικῆς τῶν ἀνθρώπων ἀγχινοίας γενόμενον ὥσπερ κεκρυμμένην αὐτὴν εἰς φῶς προήγαγε· τοὺς δὲ ζητοῦντάς τι ὡς προσευρέσθαι κύειν αὐτὸ καὶ ὠδίνειν φαμέν. c. 20. Ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἐστιν ἡ τοῦ Διὸς σύνεσις, ἡ αὐτὴ οὖσα τῇ ἐν αὐτῷ προνοίᾳ, καθὸ καὶ Προνοίας Ἀθηνᾶς ἱδρύονται ναοί. γενέσθαι δ' ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς λέγεται, τάχα μὲν τῶν ἀρχαίων ὑπολαβόντων τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἐνταῦθ' εἶναι, καθάπερ καὶ ἕτεροι τῶν μετὰ ταῦτα ἐδόξασαν, τάχα δ' ἐπεὶ τοῦ μὲν ἀνθρώπου τὸ ἀνωτάτω μέρος τοῦ σώματος ἡ κεφαλή ἐστι, τοῦ δὲ κόσμου ὁ αἰθήρ, ὅπου τὸ ἡγεμονικὸν αὐτοῦ ἐστι καὶ ἡ τῆς φρονήσεως οὐσία· 'κορυφὴ δὲ θεῶν' κατὰ τὸν Εὐριπίδην 'ὁ περὶ χθόν' ἔχων φαεννὸς αἰθήρ'. [Ἀμήτωρ δέ ἐστιν ἡ Ἀθηνᾶ διὰ τὸ ἀλλοίαν εἶναι τὴν τῆς ἀρετῆς γένεσιν καὶ οὐχ οἵα ἡ τῶν ἐκ συνδυασμοῦ γενομένων ἐστί.] τὴν Μῆτιν οὖν καταπιὼν ὁ Ζεὺς ἐγέννησεν αὐτήν, ἐπειδὴ μητιέτης καὶ συνετὸς ὢν οὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς καθ' αὑτὸν βουλῆς τὴν

1. καὶ διελὼν *a* διελὼν γὰρ *bc* — 2. ποιῆσαι] λέγεται ποιῆσαι *G* — 5. 6. ὡς προσευρέσθαι *Studemund* καὶ προσευρέσθαι *aG* ~~καὶ~~ (sic) πρ. *N* καὶ προσευρόντας *B* εἰ προσευρέθῃ *c*

XX. 7. ἡ αὐτὴ] καὶ α. *NG* κ. ἡ αὐτὴ *B* — 8. ἵδρυνται *A. Nauck* — 12. ἔδοξαν *b'c* — 13. ἀνωτάτω *M* ἀνώτατον ex ἀνωτάτω *V* ἀνώτατα *L* ἀνώτατον *Pb* ἀνώτερον *c* — 15. οὐσία *a'* αἰτία supra script. γρ. οὐσία *L* αἰτία ad marg. scripto γρ. οὐσία *V* αἰτία *bc* — 16. χθόν' *Euripides* χθόνα (χθονὰ *ML*) *ac* χθόνης N_1 χθόνας N_2 χθονὸς *b'* N_3 — φαεννός (-ας *L*; ε in l. er., ut ει subesse videatur, *P*) *ab* φαεινός *c* G_2 — 18. οἵα ἡ *Lang* οἷα ≡ (ν corr. in ή 2) aut οἷα ≡ (ή corr. in ν 2) *G* οἷαν *c* οἷα *V* οἷα *a'LNB* — 19. [ἐστι] *c* — 21. καθ' αὑτὸν *Gale* καθ' ὁδὸν *O* καθ' ὅλον *Osann*

ἀρχὴν τοῦ φρονεῖν ἔσχεν. τὸ δὲ ὄνομα τῆς Ἀθηνᾶς δυσετυμολόγητον διὰ ἀρχαιότητά ἐστι, τῶν μὲν ἀπὸ τοῦ ἀθρεῖν πάντα οἷον Ἀθρηνᾶν αὐτὴν εἰπόντων εἶναι, τῶν δὲ διὰ τὸ καίπερ θήλειαν οὖσαν ἥκιστα θηλύτητος καὶ ἐκλύσεως μετέχειν τὴν Ἀθηνᾶν· [ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ πεφυκέναι θένεσθαι καὶ ὑποτάττεσθαι τὴν ἀρετήν·] τάχα δ' εἰ Ἀθηναία, ὡς οἱ παλαιοὶ τὴν Ἀθηνᾶν ἔλεγον, αἰθερονaία ἐστίν. ἡ δὲ παρθενία αὐτῆς τοῦ καθαροῦ καὶ ἀμιάντου σύμβολόν ἐστι [· τοιοῦτον γάρ τι ἡ ἀρετή]. καθωπλισμένη δὲ πλάττεται καὶ οὕτως ἱστοροῦσιν αὐτὴν γεγονέναι παριστάντες ὅτι αὐτάρκως πρὸς τὰς μεγίστας καὶ δυσφορωτάτους πράξεις παρασκευάζεται ἡ φρόνησις· μέγισται γὰρ δοκοῦσιν αἱ πολεμικαὶ εἶναι. διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν καὶ τὸ ἔπανδρον καὶ γοργωπὸν αὐτῇ ἀνατιθέασι πολὺ ἔχειν, τοιοῦτόν τι ἐμφαινούσης καὶ τῆς γλαυκότητος αὐτῆς· καὶ γὰρ τῶν θηρίων τὰ ἀλκιμώτατα, οἷον αἱ παρδάλεις καὶ οἱ λέοντες, γλαυκά εἰσι, δυσαντίβλεπτον στίλβοντα ἀπὸ τῶν ὀμμάτων· ἔνιοι δέ φασι τοιαύτην αὐτὴν παρεισάγεσθαι διὰ τὸ τὸν αἰθέρα γλαυκὸν εἶναι. πάνυ δ' εἰκότως συμμετέχει τῷ Διῒ τῆς αἰγίδος, οὐχ ἑτέρα οὖσα τοῦ παρ' ὃ δοκεῖ

1. φρ. εἶχε G ἔσχε φρον. c — 2. διὰ τὴν ἀρχαιότητα c — 6. θείνεσθαι (sed corr. ex θένεσθαι) M θένεσθαι Plb θήνεσθαι c — 6. 7. ἀρετήν] i. l. er. M ἀρχήν G — 7. τάχα δ' εἰ Ἀθηναία (-αν B) ὡς οἱ π. τ. α. ἔλ., αἰθερονaία ἐστίν ab τάχα δ' ἀπὸ τοῦ αἰθέρος ὡς καὶ οἱ παλαιοὶ ταύτην ἔλεγον αἰθερονείαν c τάχα δ' Ἀθηναία, ὡς οἱ παλαιοὶ τὴν Ἀθηνᾶν ἔλεγον, ἀπὸ τοῦ αἰθέρος οἷον Αἰθερονaία ἐστίν Os. ed. — 9. τοιοῦτον a'Vc τοιοῦτο bL — γάρ τι (τὸ corr. in τι M) ab γάρ τοι c — 12. δυσφορωτάτους Mlbc δυσχερεστάτους P (in marg. VM); δυσφορωτάτας Eud. — 13. 14. διὰ ταύτην δὲ ab διὰ δὲ ταύτην c διὰ ταύτην οὖν Os. ed. — 15. [πολὺ ἔχειν] Os. ed. — 19. τοιαύτην αὐτὴν a'Vb' τοιαύτην αὔτα (sic) N_2 τοιαῦτα αὐτὰ (αὔτα N) LNc

διαφέρειν ἀπάντων καὶ περιγίνεσθαι ὁ Ζεύς. προτομὴ δ' ἐν αὐτῇ Γοργόνος ἐστι κατὰ μέσον τῆς θεᾶς τὸ στῆθος ἔξω προβεβληκυῖα τὴν γλῶτταν ὡσὰν ἐκφανεστάτου ὄντος ἐν τῇ τῶν ὅλων οἰκονομίᾳ τοῦ λόγου. οἱ δὲ δράκοντες καὶ ἡ γλαὺξ διὰ τὸ ἐμφερὲς τῶν ὀμμάτων ἀνατίθενται ταύτῃ γλαυκώπιδι οὔσῃ· σμερδαλέον γὰρ ὁ δράκων δέδορκε καὶ φυλακτικόν τι ἔχει καὶ ἄγρυπνον καὶ οὐκ εὐθήρατος εἶναι δοκεῖ [· 'οὐ χρὴ' δὲ 'παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα']. λέγεται δ' Ἀτρυτώνη μὲν ὡσανεὶ οὐ τρυομένη ὑπ' οὐδενὸς πόνου ἢ ὡς ἀτρύτου τοῦ αἰθέρος ὄντος, Τριτογένεια δέ, ὅτι ἡ τοῖς κακοῖς ἐγγεννῶσα τὸ τρεῖν καὶ τρέμειν αὕτη ἐστίν — ἧρται γὰρ πόλεμον πρὸς τὴν κακίαν —, ἄλλοι δέ φασι διὰ τούτου παρίστασθαι τὰ τρία γένη τῶν σκεμμάτων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν θεωρίας, πανουργοτέραν διόρθωσιν ἢ κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὁλοσχέρειαν ἔχοντος τούτου. λαοσσόον δὲ αὐτὴν ἐπονομάζουσι διὰ τὸ σεύειν ἐν ταῖς μάχαις τοὺς λαούς [, ὡς ληῗτις ἐκλήθη ἀπὸ τῆς λείας,] ἢ μᾶλλον διὰ τὸ σώτειραν αὐτὴν τῶν χρωμένων αὐτῇ λαῶν εἶναι· καὶ πόλεως γὰρ καὶ οἴκου καὶ τοῦ βίου παντὸς προστάτιν ποιητέον τὴν φρόνησιν· ἀφ' οὗ δὴ καὶ ἐρυσίπτολις καὶ

1. *διαφέρει δ' ἀπάντων καὶ περιγίνεται* N_2 *b'* — 2. *ἐν αὐτῷ* aN_1 — 3. 4. [*ἔξω — ἐν τῇ*] *P* — 3. *προβεβληκ.* *VM* *προβεβηκυῖα* cett. — *γλῶσσαν* *aG* *γλῶσαν* *B* — *ὡς ἂν* *NGc* — 8. 9. *οὐ χρὴ γὰρ* *c* (apud *Eudociam* verba *οὐ χρὴ — ἄνδρα* absunt) — 11. *ὡς ἀτρύτου* *O* *ὡσὰν α.* *Os. ed.* *ὡς ἂν ἀ.* *Eud.* — 13. *ἧρται* *aN* *ἦρε* N_2 *b'* *ἥρηνται* vel *ἥρηται* *c* — 15. *τῆς*] *τῶν* *Martinius* — 16. *διόρθωσιν* (-*σι* *P*) *aN* *διόρθρωσιν* *B* *διαρθ*[ε]*ωσιν* *G* *διάρθωσιν* N_2 cum glossa: *articulationem* — 18. *σούειν* *c* *σόειν* *Os. ed.* — 19. *λήϊτις* (prius *ι* in l. er. *N*) *NG* *ληιστὶς* *c* *ληΐτης* *B* — 21. *προστάτην* *ac*

πολιὰς ὠνόμασται, καθάπερ ὁ Ζεὺς πολιεύς· ἐπίσκοποι γὰρ ἀμφότεροι τῶν πόλεων. Παλλὰς δὲ λέγεται διὰ τὴν μεμυθευμένην περὶ αὐτὴν νεότητα, ἀφ' οὗ καὶ οἱ πάλληκες καὶ παλλακαὶ προσαγορεύονται· σκιρτητικὸν γὰρ καὶ παλλόμενον τὸ νέον. ἵδρυνται δὲ αὐτὴν ἐν ταῖς ἀκροπόλεσι μάλιστα, τὸ δυσκαταγώνιστον καὶ δυσπολιόρκητον ἐμφῆναι θέλοντες ἢ τὸ ἄνωθεν ἐφορᾶν τοὺς προσπεφευγότας αὐτῇ ἢ τὴν μετεωρότητα παριστάντες τοῦ καθ' ὃ μέρος ἐστὶ τῆς φύσεως ἡ Ἀθηνᾶ. ἀλαλκομενηΐδα δὲ αὐτὴν καλοῦσιν οἱ ποιηταὶ καὶ ἀγελῃΐδα, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀλαλκεῖν παράγοντες — ἱκανὴ γὰρ ἐπαμύνειν ἐστὶ καὶ προσβοηθεῖν, ἐξ οὗ καὶ Νίκη προσαγορεύεται —, τὸ δ' ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἄγειν αὐτὴν τοὺς λαοὺς ἢ ἀπὸ τοῦ ἀδάμαστον εἶναι ταῖς ἀγελαίαις βουσὶν ὁμοίως, ἃς μάλιστα θύουσιν αὐτῇ. τοὺς δὲ αὐλοὺς εὑρεῖν μὲν λέγεται καθάπερ τἆλλα ἐν ταῖς τέχναις γλαφυρά, ἀφ' οὗ καὶ ἐπιστάτις τῆς ταλασιουργίας ἐστί, ῥῖψαι δὲ ὡς ἐκθηλύνοντος τὰς ψυχὰς τοῦ δι' αὐτῶν ἀποδιδομένου μέλους καὶ ἥκιστα ἐπάνδρου καὶ πολεμικοῦ δοκοῦντος εἶναι. ἡ δ' ἐλαία δῶρον αὐτῇ διά τε τὸ θάλλειν καὶ διὰ τὸ γλαυκωπόν

1. *ὠνόμασται* (*-αι* in l. er. *V*) *O ὠνομάσθη Os. ed.* — *καθάπερ ὁ ζ. ab ὥσπερ δὴ καὶ ὁ ζ. c* — 4. [*οἱ*] *πάλληκες κ. π. c* — 5. *ἵδρυνται δὲ* [*α.*] V_1 *ἵδρυνται δὲ* [*α.*] *N ἵδρυται δὲ* [*α.*] *b' Eud. ἥδρασται δὲ* [*α.*] *c* — 7. *ἐφορᾶν a' L* V_2 *ὁρᾶν* V_1 *bc ἀφορᾶν Os.* — 8. [*προσ*]*πεφευγ. a' V* — *ἢ τ. μ.*] *εἶτα μετεωροτάτους c* — 8. 9. *παρ.*] *καθιστάντες b μεθιστᾶν c* — 9. *τοῦ καθ' ὃ* (*καθὸ a*) *ab* [*τ.*] *καθὸ c αὐτῆς καθὸ Os. ed.* — [*ἡ ἀθηνᾶ*] *c* — 10. *οἱ ποιηταὶ καλοῦσι Lb* [*οἱ π.*] *κ. c* — 13. *τὸ δ' ἤτοι a'* V_2 *τὸ δέ τι lNB τὸ δ' ἔτι G τὸ δ' ἐστὶ Os. ed. τὸ δὲ* [*ε.*] *c* — 14. [*αὐτὴν*] *Os.* — 15. *ἀγελαίαις V ἀγελείαις a' ἀγελίαις Lbc* — 16. *καθάπερ καὶ τἆλλα Pc* — 19. *ἀποδεδομένου* (corr. in *ἀποδιδ. L* V_2) *lbc* — 21. *δῶρόν ἐστιν αὐτῆς Eudoc. δ. αὐτῇ ἐστὶ Os. ed.* — *ἀεὶ θάλλειν* V_2 *P*

τι ἔχειν· καὶ τὸ ἔλαιον δὲ οὐκ εἰ νόθευτόν ἐστι δι᾿ ἄλλου ὑγροῦ, ἀλλ᾿ ἀκέραιον ἀεὶ μένει ὡς τῇ παρθενίᾳ κατάλληλον εἶναι δοκεῖν. ἄρεια δ᾿ ἐκλήθη τῷ στρατηγικὴ εἶναι καὶ διοικητικὴ πολέμων καὶ ὑπερμαχητικὴ τοῦ δικαίου· δεινότης γὰρ περὶ πάντα ἐστὶ καὶ συγκεφαλαίωμα πασῶν τῶν ἀρετῶν [· καὶ ἱππίαν καὶ δαμάσιππον καὶ δορικέντορα καὶ πολλαχῶς ἄλλως αὐτὴν προσαγορεύουσι, καὶ ἀνιστᾶσι τὰ τρόπαια ἐκ ξύλων ἐλαΐνων, μάλιστα δὲ καὶ τὴν Νίκην αὐτῇ πάρεδρον διδόασιν, ἥτις ἑνὶ εἴκειν, τῷ περιγινομένῳ, ποιεῖ, πτερωτὴ παρεισαγομένη διὰ τὸ ὀξύρροπον καὶ εὐμετάβολον τῶν παρατάξεων]. καὶ ἐν τῇ πρὸς τοὺς γίγαντας δὲ μάχῃ παραδίδοται ἠριστευκυῖα ἡ Ἀθηνᾶ καὶ γιγαντοφόντις ἐπονομάζεται κατὰ τοιοῦτον λόγον. τοὺς γὰρ πρώτους ἐκ γῆς γενομένους ἀνθρώπους εὔλογον βιαίους καὶ θυμικοὺς κατ᾿ ἀλλήλων γενέσθαι διὰ τὸ μηδέπω δύνασθαι διακρίνεσθαι μηδ᾿ ἐρριπίσθαι τὸν ἐνόντα αὐτοῖς σπινθῆρα τῆς κοινωνίας. οἱ θεοὶ δὲ ὡσπερεὶ νύττοντες καὶ ὑπομιμνήσκοντες αὐτοὺς τῶν ἐννοιῶν περιγεγόνασι· καὶ μάλιστα ἡ κατὰ τὸν λόγον ἐντρέχεια κατεπολέμησε καὶ ὑπέταξεν οὕτως ὡς

3. κατάλληλον [ε.] δοκεῖν *lb* κ. [ε.] δοκεῖ *c* — 5. περὶ πάντα *a'* V_2 περὶ πάντων *lb* [περὶ] πάντων *c* — 6. πασῶν [τ.] ἀρ. *Os. ed.* — καὶ ἱππίαν *St. Thes. Graec.* κ. ἱππείαν *ab* καὶ ἱππείαν δὲ *c* — 7. δαμάσιππον *A. Nauck* δάμνιππον *O* δορικέντορα *St. Th. Gr.* δορυκέντορα *Eudoc.* δορυκέντοραν *P* δορυκεντείραν *VM* δορυκέντειραν *Lbc* — 8. ἀνιστᾶσιν αὐτῇ τρόπαια *c* — 9. μάλιστα [δὲ] κ. τ. ν. *a'* *L* V_2 — 10. περιγενομένῳ *b* περιγιγνομένῳ *L* — 14. γιγαντοφόντις *l* MB_2 *c* γιγαντοφόντης *N G* B_1 *P* γιγαντοφάντις M_2 — 17. διακρῖναι *b'* — 17. 18. μηδ᾿ ἐρριπίσθαι *Hemsterhusius* μηδὲ ῥιζῶσθαι *c* μηδὲ ῥιζῶσαι *aN* καὶ ῥιζῶσαι *b'* μηδ᾿ ἐρριζῶσθαι *Os. ed.* — 18. 19. οἱ θεοὶ δὲ *l M N B* ὡς θεοὶ δὲ *G* οἱ δὲ θεοὶ *c* [οἱ] θεοὶ δὲ *P* — 20. 21. κατὰ [τ.] λόγον *c* — κατεπολέμησεν *MLc* — 21. p. 40, 1. ὡς ἐξ.] ὥστε ἐξ. *Os. ed.*

ἐξεληλακέναι καὶ ἀνῃρηκέναι αὐτοὺς ὡς τοσούτους δοκεῖν· ἀλλοῖοι γὰρ αὐτοί τ' ἐκ μεταβολῆς ἐγένοντο καὶ οἱ γεγονότες ἐξ αὐτῶν συμπολισθέντες ὑπὸ τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς.

c. 21. *Ἄλλοι δὲ περὶ τὰ πολεμικὰ ἀναστρέφονται θεοὶ μηκέθ' ὁμοίως τοῦ εὐσταθοῦς καὶ τοῦ κατὰ λόγον στοχαζόμενοι, ταραχωδέστεροι δέ πως, ὅ τε Ἄρης καὶ ἡ Ἐνυώ· καὶ τούτους δ' εἰσῆγεν εἰς τὰ πράγματα ὁ Ζεὺς ἐρεθίσας κατ' ἀλλήλων τὰ ζῷα καὶ οὐκ ἄχρηστον οὐδὲ τοῖς ἀνθρώποις ἔσθ' ὅπου τὴν δι' ὅπλων διάκρισιν ἐμβαλών, ἵνα τε τὸ γενναῖον καὶ ἀνδρεῖον αὐτοί [τε] ἐν ἑαυτοῖς καί γε ἐπ' ἀλλήλους τὸ οἰκεῖον τῆς εἰρήνης εὖ ἀσμενίζωσι. διὰ ταύτην μὲν οὖν αἰτίαν Διὸς υἱὸς καὶ ὁ Ἄρης παραδέδοται [οὐ κατ' ἄλλον λόγον ἢ καὶ ὀβριμοπάτρις ἡ Ἀθηνᾶ]· περὶ δὲ τῆς Ἐνυοῦς οἱ μὲν ὡς μητρός, οἱ δ' ὡς θυγατρός, οἱ δ' ὡς τροφοῦ Ἄρεως διαφέρονται, διαφέροντος οὐδέν· Ἐνυὼ γάρ ἐστιν ἡ ἐνιεῖσα θυμὸν καὶ ἀλκὴν τοῖς μαχομένοις ἢ κατ' εὐφημισμὸν ἀπὸ τοῦ ἥκιστα ἐνηὴς καὶ ἐπιεικὴς εἶναι <ὠνόμασται>. ὁ δ' Ἄρης τὴν ὀνομασίαν ἔσχεν ἀπὸ τοῦ αἱρεῖν καὶ ἀν-*

1. 2. *ὡς μὴ τοιούτους δ.* b'c *ωστε τοιούτους μὴ δοκ.* N_2 — 3. *συμπολισθέντες εἰσὶν* Os. ed. (*συμποδισθ. εἰσὶν* c)

XXI. 9. *καὶ οὐκ* — 11. *ἐμβαλὼν*] *οὐκ ἄχρηστον δὲ τοῦτο οὐδὲ τοῖς ἀνθρώποις. ἔστι γὰρ ὅτε τὴν* ([*τὴν*] W) *δι' ὅπλων δ. ἐμβάλλει* (-*οι* W) c — 11. *ἐνέβαλεν* N_2 b' — *ἵνα* [*τε*] Schm. c — 12. *αὐτοί τε* O — 13. *εὖ ἀσμενίζωσι* Lang *εὐασμενίζωσι* Os. ed. *ἐνασμενίζωσι* a N_2 b' *ἐνασμενίζουσι* N *εὐμενίζωσι* c — [*οὖν*] Lbc — 14. 15. [*οὐ κ. α. λ.* — *ἀθηνᾶ*] c — *οὐ κατ' ἄλλον λόγον* Lang [*οὐ*] *κατ' ἄλλον λόγον* MV [*οὐ*] *κατ' ἄλλον τρόπον* P [*οὐ*] *κατ' ἄλλον* LN *οὐ κατ' ἄλλον* N_2 *οὐ κατὰ ἄλλον* G *οὐ κατ' ἄλλο* B Os. ed. — 15. *ὀβριμοπάτρις* (-$\overset{\alpha}{\iota}$ς MV; *ὀμβριμοπάτρις* N_1 L) b MV *ὀβριμοπατρία* P — 16. [*ὡς*] *μητρός* Os. ed. — 17. *διαφέροντος* a V_2 *διαφέροντες* lbc — 19. *εἶναι ὠνόμασται* Lang *εἶναι* [*ω.*] O — 20. *αἴρειν* Os. ed. — *ἀπὸ τοῦ ἀρή* a

αιρεῖν ἢ ἀπὸ τῆς ἀρῆς, ἥ ἐστι βλάβη, ἢ πάλιν κατ' ἐναντίωσιν, ὡσανεὶ ἐκμειλισσομένων αὐτὸν τῶν προσαγορευσάντων· διαστατικὸς γὰρ καὶ λυμαντικὸς τῶν προσηρμοσμένων [γίνεται οὖν ἀπὸ τοῦ ἄρσαι, ὅ ἐστιν ἁρμόσαι], τοιούτου τάχα τινος ἐχομένης καὶ τῆς Ἁρμονίας, ἣν ἐμύθευσαν ἐξ αὐτοῦ γενέσθαι. εἰκότως δὲ καὶ μιαιφόνος λέγεται καὶ βροτολοιγός, καὶ ἀλαλάξιος καὶ βριήπυος, μεγίστης ἐν ταῖς παρατάξεσιν ὑπὸ τῶν μαχομένων ἀφιεμένης φωνῆς, ὅθεν καὶ ὄνους τινὲς αὐτῷ σφαγιάζουσι διὰ τὸ ταραχῶδες καὶ γεγωνὸν τῆς ὀγκήσεως, οἱ πλεῖστοι δὲ κύνας διὰ τὸ θρασὺ καὶ ἐπιθετικὸν τοῦ ζῴου. τιμᾶσθαι δ' ὑπὸ Θρᾳκῶν μάλιστα καὶ Σκυθῶν καὶ τῶν τοιούτων ἐθνῶν λέγεται, παρ' οἷς ἡ τῶν πολεμικῶν ἄσκησις εὐδοκιμεῖ καὶ τὸ ἀνεπιστρεφὲς τῆς δίκης. γῦπα δ' ἱερόν φασιν αὐτοῦ ὄρνιν εἶναι διὰ τὸ πλεονάζειν ὅπου πότ' ἂν πτώματα πολλὰ ἀρηΐφθορα ᾖ.

c. 22. *Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τοῦ ΠΟΣΕΙΔΩ͂ΝΟΣ ὦ παῖ, λεκτέον. προείρηται μὲν ὅτι ὁ αὐτός ἐστι τῇ τεταγμένῃ κατὰ τὸ ὑγρὸν δυνάμει, νῦν δὲ παραμυθητέον τοῦτο. πρῶτον μὲν οὖν φυτάλιον αὐτὸν ἐπωνόμασαν, ἐπειδὴ τοῦ φύεσθαι τὰ ἐκ γῆς γενόμενα ἡ ἐν*

1. *ὅ ἐστι* $N_2 b'$ — *βλάβης* $N_2 b'$ — 2. *αὐτῶν* $N_1 c$ — 2. 3. *προσαγορευόντων* c — 4. *ἆρσαι* b — 5. *ἁρμόσαι*] addit *c*: *ἡ γὰρ δραστικὴ δύναμις προσαρμόζει τὰ πράγματα* — *εὐχομένης* $N_2 b$ — 8. *βριήπυος Hom. N* 521 *βριήπιος b βοήπιος a μιόπιος* c — 8. 9. [*ὑπὸ τῶν μαχομένων*] *a*; V_2 in margine supplet — 9. *τινὲς καὶ ὄνους Lb καί τινες ὄνους c* — 10. *γεγωνὸν A. Nauck γεγωνὸς* (*γεγονὸς G*) *O* — 14. *ἡ τῶν πολεμικῶν a'* V_2 *ῥητῶν πολεμικῶν Nl ῥητῶν πολέμων* $N_2 b'$ *τῶν πολεμικῶν ἡ c* — 15. *αὐτοῦ M* V_2 *αὐτῷ cett.* — 16. *πλεονάζειν*] *πλ. τὰ ὄρνεα ταῦτα c* — 17. *ᾖ a'* V_2 *ὄντα Nl ὦσι* $N_2 b'$ *ὄντα* anteced. *εἴη πτώμ. c*

αὐτῇ δηλονότι ἰκμὰς παραιτία ἐστίν· εἶτα ἐνοσίχθονα καὶ ἐνοσίγαιον καὶ σεισίχθονα καὶ τινάκτορα γαίας ὡς οὐ παρ' ἄλλην αἰτίαν τῶν σεισμῶν γινομένων ἢ παρὰ τὴν εἰς τὰς ἐν τῇ γῇ σήραγγας ἔμπτωσιν τῆς τε θαλάττης καὶ τῶν ἄλλων ὑδάτων· στενοχωρούμενα γὰρ τὰ ἐν αὐτῇ πνεύματα καὶ ἔξοδον ζητοῦντα κλονεῖσθαι καὶ ῥήγνυσθαι αὐτὴν ποιεῖ, ἀποτελουμένων ἔσθ' ὅτε καὶ μυκημάτων κατὰ τὴν ῥῆξιν· [εὐλόγως ὑπό τινων καὶ μυκητὰς εἴρηται τῆς θαλάττης τινα τοιοῦτον ἦχον ἀποτελούσης, ἀφ' οὗ καὶ ἠχήεσσα καὶ ἀγάστονος καὶ πολύφλοισβος λέγεται·] ἐντεῦθεν δὲ ἔδοξαν καὶ οἱ ταῦροι αὐτῷ προσήκειν, καὶ θύουσιν αὐτῷ ταύρους παμμέλανας διὰ τὴν χροιὰν τοῦ πελάγους [καὶ ἐπεὶ ἄλλως τὸ ὕδωρ μέλαν εἶναι λέγουσιν], εὐλόγως ἤδη κυανοχαίτου αὐτοῦ εἰρήμενου καὶ ἐν ἐσθῆτι εἰσαγομένου τοιαύτῃ· τούτου δ' ἕνεκεν καὶ τοὺς ποταμοὺς κερασφόρους καὶ ταυρωποὺς ἀναπλάττουσιν, ὡσὰν βίαιόν τι τῆς φορᾶς αὐτῶν καὶ μυκητικὸν ἐχούσης· καὶ γὰρ ὁ Σκάμανδρος παρὰ τῷ ποιητῇ

ἤρυγεν ὡς ὅτε ταῦρος.

κατ' ἄλλον δὲ τρόπον γαιήοχος λέγεται ὁ Ποσειδῶν καὶ θεμελιοῦχος ὑπό τινων καὶ θύουσιν αὐτῷ Ἀσφαλείῳ Ποσειδῶνι πολλαχοῦ ὡσὰν ἐπ' αὐτῷ κειμένου

XXII. 1. παραίτιος *c* παναίτιος *Eudocia* — 2. γαίης *b'* — 4. 5. τῆς τε θαλάσσης *a* τῆς [τ.] θ. *b'c* τῶν θαλάσσης *N* — 6. ἐν αὐτῇ] ἐν αὐτοῖς *a'* (*M*?) ἐν αὐταῖς *Os.* — 8. ῥῆξιν εὐλόγως *N* ῥῆξιν εὐλόγως. *c* — ὑπό τινων δὲ *c* — 9. μυκητὰς *Par.* 3076 μυκήτας *lPNB* μυκήτης *M* μυκῆτες *G* μηκοίτας *c* μυκητίας 'quidam (?) codd.' *Villoisono teste* — 15. κυανοχαίτην αὐτὸν εἰρήκασι καὶ ἐν ἐ. εἰσάγουσι τοιαύτῃ N_2 *b'c* — 17. ὡσανεὶ LV_1 *bc* — 18. [αὐτῶν] *b* — 23. 24. ἀσφ. [Ποσειδ.] *Os. ed.* ἀσφαλίῳ ποσ. *b'* ἀσφαλάκους [ποσ.] *c* — 24. ὡσανεὶ LV_1 *bc*

τοῦ ἀσφαλῶς ἑστάναι τὰ οἰκήματα ἐπὶ τῆς γῆς [καὶ αὐτοῦ δέοντος]. τρίαινα δ' αὐτοῦ φόρημά ἐστι πότερον ἐπεὶ χρῶνται αὐτῇ πρὸς τὴν τῶν ἰχθύων θήραν ἢ ὡς ἐπιτηδείου τούτου τοῦ ὀργάνου πρὸς τὴν κίνησιν τῆς γῆς ὄντος, ὡς εἴρηται καὶ

αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χείρεσσι τρίαιναν
ἡγεῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια χεῦε θύραζε.

[ἔχεταί τινος ἀποκεκρυμμένου ἐτύμου αὐτή τε καὶ ὁ Τρίτων καὶ Ἀμφιτρίτη, εἴτουν πλεονάζοντος τοῦ τ στοιχείου, ἀπὸ δὲ τῆς ῥύσεως αὐτῶν οὕτως ὠνομασμένων, εἴτε καὶ παρ' ἄλλην αἰτίαν. ὁ δὲ Τρίτων δίμορφος ὢν τὸ μὲν ἔχει μέρος ἀνθρώπου, τὸ δὲ κήτους, ἐπειδὴ καὶ τὸ εἰρημένον ὑγρὸν τὴν μὲν ὠφελητικὴν ἔχει δύναμιν, τὴν δὲ βλαπτικήν.] καλεῖται δ' εὐρύστερνος ὁ Ποσειδῶν διὰ τὸ πλάτος τοῦ πελάγους, ὡς εἴρηται καὶ

ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

λέγεται δὲ ἐκ τούτου καὶ εὐρυμέδων καὶ εὐρυβίας, ἵππιος δὲ τάχα ἀπὸ τοῦ ταχεῖαν τὴν διὰ θαλάττης

1. 2. [κ. αὐτοῦ δέοντος] c κ. αὐτῷ δ. G; μὴ ἑστᾶναι (sic) N_2 in margine addit — 2. φόρημον Lb φόριμον V_1 — 3. αὐτῇ χρῶνται c — αὐτὸς δ' Hom. M 28 δ' αὐτὸς O — 6. ἐννοσίγαιος M_2 ἐνοσίγαιος O — 7. θεμέθλια Os. — 8. ἔχεταί τινος ab δέχεται δέ τινος c ἔχεται δέ τ. Os. ed. — αὐτή τε (in l. er. V) a'V αἰτητέον Lb — 8. αὐτή τε — 11. αἰτίαν] οἶμαι δ' ἀπὸ τοῦ τρίτωνος. ἔνθεν ἀμφιτρίτη· ὁ δὲ τρίτων εἴτουν ἀπὸ τῆς ῥύσεως (ῥήσεως W) οὕτως ὠνόμασται, πλεονάσαντος τοῦ στοιχείου, εἴτε ἀπὸ τοῦ τρεῖν, τὸ τρέμειν, κατὰ ἀντίφρασιν c — 9. ἀμφιτρίτη MV_2 — πλεονάζοντος] πλ. ἐν αὐτῇ MV_2 — 10. ἀπὸ [δὲ] τ. ρ. P — 13. 14. ὠφ. ἔχει δ. τ. δ. βλαπτικήν a' V_2 ω. [ε.] δ. τ. δ. βλ. Nl ω. δ. τ. δ. βλ. ἔχει b'c — 18. κἀκ τούτου LV_1b κατὰ τούτου c — 19. ἵππος δὲ M_1 b — θαλάσσης O

φορὰν εἶναι καθάπερ ἵπποις ἡμῶν ταῖς ναυσὶ χρωμένων, ἐντεῦθεν ἤδη καὶ ἐπίσκοπον αὐτὸν εἶναι τῶν ἵππων παραδεξαμένων τῶν μετὰ ταῦτα. λέγεται δὲ παρά τισι καὶ νυμφαγέτης καὶ κρηνοῦχος διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας· νύμφαι γάρ εἰσιν αἱ τῶν ποτίμων ὑδάτων πηγαί, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ νέαι φαίνεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ φαίνειν οὕτως ὠνομασμέναι. [τὰς δὲ γαμουμένας νύμφας καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ νῦν πρώτως φαίνεσθαι κρυπτομένας τέως.] τοῦ δ' αὐτοῦ λόγου ἔχεται καὶ τὸ Ποσειδῶνος υἱὸν εἶναι τὸν Πήγασον, ἀπὸ τῶν πηγῶν ὠνομασμένον. διὰ δὲ τὴν θεωρουμένην βίαν περὶ τὴν θάλατταν καὶ πάντας τοὺς βιαίους καὶ μεγαλεπιβούλους γενομένους, ὡς τὸν Κύκλωπα καὶ τοὺς Λαιστρυγόνας καὶ τοὺς Ἀλωείδας, Ποσειδῶνος ἐμύθευσαν ἐκγόνους εἶναι.

c. 23. Ὁ δὲ Νηρεὺς ἡ θάλαττά ἐστι, τοῦτον ὠνομασμένη τὸν τρόπον ἀπὸ τοῦ νεῖσθαι δι' αὐτῆς. καλοῦσι δὲ τὸν Νηρέα καὶ ἅλιον γέροντα διὰ τὸ ὥσπερ πολιὰν ἐπανθεῖν τοῖς κύμασι τὸν ἀφρόν· καὶ γὰρ ἡ Λευκοθέα τοιοῦτόν τι ἐμφαίνει, ἥτις λέγεται θυγάτηρ Νηρέως εἶναι, δηλονότι τὸ λευκὸν τοῦ ἀφροῦ.

c. 24. Πιθανὸν δὲ καὶ τὴν Ἀφροδίτην μὴ δι' ἄλλο τι παραδεδόσθαι γεγονυῖαν ἐν τῇ θαλάττῃ ἢ ἐπειδὴ πρὸς τὸ πάντα γενέσθαι κινήσεως δεῖ καὶ ὑγρα-

5. ποταμίων G — 10. 11. ἀπὸ δὲ τῶν πηγ. N — 12. περὶ τ. ([τ.] L) θάλασσαν a παρὰ τὴν θάλασσαν bc — 12. 13. μεγαλεπιβόλους c Toupius Struve — 14. Ἀλωείδας Os. ἀλωίδας lNB ἀλωίδας cM_2 ἀλωάδας V_2 ἀλωάδας a' ἀλαΐδας G

XXIII. 16. θάλασσα O — 16. 17. ὠνομασμένος Os. — 17. δι' αὐτῆς Studemund δι' αὐτῆς O — 19. πολιὰν a' V_2 πολιὸν lbc

XXIV. 23. θαλάσσῃ O — 24. πρὸς τὸ τὰ πάντα γ. b' N_2

σίας, ἅπερ ἀμφότερα δαψιλῆ κατὰ τὴν θάλαττάν ἐστιν. ἐστοχάσαντο δὲ τοῦ αὐτοῦ καὶ οἱ Διώνης αὐτὴν θυγατέρα εἰπόντες εἶναι· διερὸν γὰρ τὸ ὑγρόν ἐστιν. Ἀφροδίτη δέ ἐστιν ἡ συνάγουσα τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ δύναμις, τάχα διὰ τὸ ἀφρώδη τὰ σπέρματα τῶν ζῴων εἶναι ταύτην ἐσχηκυῖα τὴν ὀνομασίαν ἤ, ὡς Εὐριπίδης ὑπονοεῖ, διὰ τὸ τοὺς ἡττωμένους αὐτῆς ἄφρονας εἶναι. καλλίστη δὲ παράγεται διὰ τὸ μάλιστα ἀρηρεκέναι τοῖς ἀνθρώποις τὴν κατὰ συμπλοκὴν ἡδονὴν ὡς πάντων τῶν ἄλλων διαφέρουσαν. λέγεται δὲ καὶ φιλομειδὴς διὰ τοῦτο· οἰκεῖα γὰρ τὰ μειδιάματα καὶ ἡ ἱλαρότης τῶν τοιούτων συνόδων ἐστί. παρέδρους δὲ καὶ συμβώμους τὰς Χάριτας ἔχει καὶ τὴν Πειθὼ καὶ τὸν Ἑρμῆν διὰ τὸ πειθοῖ προσάγεσθαι καὶ λόγῳ καὶ χάρισι τοὺς ἐρωμένους ἢ διὰ τὸ περὶ τὰς συνουσίας ἀγωγόν. Κυθέρεια δ' εἴρηται διὰ τὰς ἐκ τῶν μίξεων γινομένας κυήσεις ἢ διὰ τὸ κεύθεσθαι τὰ πολλὰ τὰς τῶν ἀφροδισίων ἐπιθυμίας. ἐκ τούτου δ' ἤδη καὶ ἱερὰ τῆς Ἀφροδίτης ἡ τῶν Κυθήρων νῆσος εἶναι δοκεῖ, τάχα δὲ καὶ ἡ Κύπρος, συνᾴδουσά πως τῇ κρύψει κατὰ τοὔνομα. ἡ δὲ Πάφος ἴδιον αὐτῆς οἰκητήριόν ἐστι, Παφίας λεγομένης, τάχα κατ' ἔλλειψιν ἀπὸ τοῦ ἀπαφίσκειν, ὅ ἐστιν ἀπατᾶν· ἔχει γὰρ κατὰ μὲν τὸν Ἡσίοδον 'μειδήματά τ' ἐξαπατάς τε', κατὰ δὲ τὸν Ὅμηρον

προὸς τὴν τοῦ πάντα γ. NL πρὸς τὴν τοῦ πάντα γ. αἰτίαν c —

ω1

1. θάλασσαν c — 7. ἡττωμένους (M?) a' ἡττομένους L ἡττημένους V ἡττημένους bc — 8. ἀρηρεκέναι M_2 V_2 ἀρηρηκέναι N_2 ἀρηροκέναι aN_1 ἀραρηκέναι b' ἀνηροκέναι c — 10. λέγεται δὲ [καὶ] LV_1bc — 13. ἔχειν a' V_2 — 20. κατὰ τοὔνομα τῇ κρύψει Lbc — 23. ἔχει ☰ γὰρ κατὰ μὲν V ἔχει μὲν γὰρ κατὰ b

πάρφασιν, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.

ὁ δὲ Κεστὸς ἱμὰς [ὡς] οἷον κεκασμένος ἐστὶν ἢ διακεκεντημένος καὶ ποικίλος, δύναμιν ἔχων τοῦ συνδεῖν καὶ συσφίγγειν. καλεῖται δ' οὐρανία τε καὶ πάνδημος καὶ ποντία διὰ τὸ καὶ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάττῃ τὴν δύναμιν αὐτῆς θεωρεῖσθαι. [ἀκύρους δὲ καὶ οὐκ ἐμποινίμους τοὺς ἀφροδισίους ὅρκους ἔφασαν εἶναι, παρ' ὅσον κἂν ᾖ ῥαδία παρασχεθῆναι μέθ' ὅρκων ἐπάγεσθαι συμβέβηκε τοὺς πειρῶντας ἃς ἂν πειρῶσι.] περιστερᾷ δὲ τῶν ὀρνέων χαίρει μάλιστα τῷ καθάρειον εἶναι τὸ ζῷον καὶ φιλοφρονητικὸν διὰ τῶν ὡσανεὶ φιλημάτων, ἀνάπαλιν δ' ὗς διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν ἀλλοτρία αὐτῆς εἶναι δοκεῖ. τῶν γε μὴν φυτῶν ἡ μὲν μυρσίνη διὰ τὴν εὐωδίαν Ἀφροδίτης εἶναι διείληπται, ἡ δὲ φιλύρα διά τε τοὔνομα [, ὅτι τῷ φιλεῖν παρακειμένως ἐξενήνεκται,] καὶ ἐπεὶ πρὸς τὰς τῶν στεφάνων πλοκὰς εἰώθασιν αὐτῇ μάλιστα χρῆσθαι. τὴν δὲ πύξον φυλάττονται τῇ θεῷ προσφέρειν ἀφοσιούμενοί

2. 3. *ἢ διακεντημένος c ἢ ὁ διακεκεντημένος LM ἢ ὁ κεκεντημένος P* — 3. *ποικίλος a' π.* ex *ποικίλων* ras. corr. *V ποικίλων Lbc* — 5. *θαλάσσῃ ab* — 6. 7. *καὶ οὐκ ἐμποινίμους a' V_2 [κ.] οὐκ ἐμπ. lc [κ.] οὐκ ἐποινίμους b [κ.] οὐ και ποινίμους N_2* — 7. *ἔφασαν τοὺς ἀφροδισίους ὅρκους εἶναι Lbc* — 9. *ἃς ἂν π. Lang οἷς ἂν π. ab [οἷς ἂν πειρῶσι] c οἷς ἂν πειρῶνται Salmasius* — *πειρῶσι] -σι* i. l. er. *V_2* — 10. 11. *τῷ καθάρειον εἶναι ab τὸ καθαρὸν εἶναι c* — 11. *τὸ ζῷον]* nota marginalis in *P*: *γρ. ὄρνεον*, in *V*: *γρ. τὸ ὄρνεον* — 13. 14. *τὴν μὲν μυρσίνην b* — 15. *φίλυρα a' $V_2 N_2$ φίλτρα Nl φίλητρα B φυληδένδροντρα* (δένδρον *supra*) (i. e. *φυλητρα*) *G φιλύτρια c* — *τῷ φιλεῖν a' V_2c τὸ φ. lb* — 15. 16. *πακειμένως N περικειμένως L* — 16. *ἐξενήνεγκται N* — 16. 17. *[τῶν] στεφ. lbc* — 17. *μάλιστα χρ. a' V_2 μᾶλλον κεχρῆσθαι lb [μ.] κεχρῆσθαι c* — 18. *πῦξον b' πῆξον N* — *τῇ θ. a' V_2 [τ.] θεῷ lb τῷ θεῷ c*

πως ἐπ' αὐτῆς τὴν πυγήν. c. 25. *Οὐδὲν δὲ παράδοξον εἰ τοιαύτῃ οὔσῃ αὐτῇ συντιμᾶται καὶ συμπάρεστιν ὁ* **Ἔρως**, *τῶν πλείστων καὶ Ἀφροδίτης υἱὸν αὐτὸν παραδεδωκότων, ὃς δὴ παῖς μέν ἐστι διὰ τὸ ἀτελῆ τὴν γνώμην καὶ εὐεξαπάτητον ἔχειν τοὺς ἐρῶντας, πτερωτὸς δέ, ὅτι κουφόνους ποιεῖ ἢ ὅτι ὡς ὄρνις ἀεὶ προσίπταται ταῖς διανοίαις ἀθρόως, τοξότης δ', ἐπεὶ πληγῇ τινι ὅμοιον ἀπὸ τῆς προσόψεως οἱ ἁλισκόμενοι αὐτῷ πάσχουσιν, οὔτε πλησιάσαντες οὐθ' ἁψάμενοι τῶν καλῶν, ἀλλὰ μακρόθεν αὐτοὺς ἰδόντες* [· ἀποδίδοται δὲ *καὶ λαμπὰς αὐτῷ, πυροῦν δοκοῦντι τὰς ψυχάς*]. *Ἔρωτα δ' αὐτὸν εἰρῆσθαι πιθανὸν ἀπὸ τῆς ἐπιζητήσεως τῶν ἐρωμένων· τάττεται γὰρ ἐπὶ τοῦ ζητεῖν τὸ ἐρεῖν, ὡς εἴρηται τὸ*

Ἴφιτος αὖθ' ἵππους ἐρέων —,

ἐντεῦθεν, οἶμαι, καὶ τῆς ἐρεύνης ὠνομασμένης. καὶ πλείους δὲ Ἔρωτες παραδίδονται διὰ τὴν πολυτροπίαν τῶν ἐρώντων [*καὶ τὸ πολλοῖς τοιούτοις ὀπαδοῖς κεχορηγῆσθαι τὴν Ἀφροδίτην*]. *καλεῖται δὲ καὶ Ἵμερος εἴτουν παρὰ τὸ ἵεσθαι καὶ φέρεσθαι ἐπὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ὡραίων ὠνομασμένος εἴτε κατὰ μίμησιν τῆς περὶ τὴν διάνοιαν ἐκστάσεως ὡς μεμωρῶσθαι περὶ*

1. *ἀπ' αὐτῆς Schm.* — *πυγήν Clauserus πυγμήν O*; N_2 ad *ἀφοσ.* in margine scripsit: *religiose observantes*, item ad *πυγμὴν* inter lineas: *pugnum*; N_3 marginali illa nota deleta inter lineas scripsit *repudiantes* et *pugnum* in *pugnam* mutavit

XXV. 2. 3. *συμπάρεστι*] *συμπαραγίνεται c* — 6. *ἀεὶ a ἂν N* [*α.*] *b'c* — 8. *αὐτῷ a'* V_2 *Nc αὐτοὶ l* N_2 *b'* — 10. *ἀποδίδοται Lang ἀναδίδοται O* — 11. [*καὶ*] *c* — *αὐτῷ*] *-οῖς* N_1 *l* — 15. *ἐρέων*] *διζήμενος Hom.* φ 22 — 18. *ἐρώντων* (*ἐρώ*ν*των V*) *aB ἐράτων NGc* — *τὸ πολλοῖς a'c τῷ π. lb* — *ὀπαδοῖς a'* V_2 *ὀπαδὸν* (*-οδ- G*) *b' ὀπαδὸν Nl* — 22. *ὡς μεμωρῶσθαι Lang καὶ μεμωρῆσθαι* (*με- μορ. P*) *ab ὡς ἀναμεμωρεῖσθαι c ὡς μεμωρῆσθαι Os.*

ταύτην· Πόθος δ' ἀπὸ τῆς τῶν φιλημάτων μιμήσεως, ὅθεν ἔσχε τὴν κλῆσιν καὶ ὁ πάππας, ἢ ἀπὸ τοῦ πολλὰ πυνθάνεσθαι περὶ τῶν ἐρωμένων τοὺς ἐρῶντας [καὶ αὐτῶν ἐκείνων, πόθεν ἔρχονται καὶ ποῦ ἦσαν].

Ἔνιοι δὲ καὶ τὸν ὅλον κόσμον νομίζουσιν Ἔρωτα εἶναι, καλόν τε καὶ ἐπαφρόδιτον καὶ νεαρὸν ὄντα καὶ πρεσβύτατον ἅμα πάντων καὶ πολλῷ κεχρημένον πυρὶ καὶ ταχεῖαν ὥσπερ ἀπὸ τοξείας ἢ διὰ πτερῶν τὴν κίνησιν ποιούμενον· (c. 26.) τοῦτον δ' ἄλλως εἶναι καὶ τὸν Ἄτλαντα, ἀταλαιπώρως ἀποδιδόντα τὰ κατὰ τοὺς ἐμπεριεχομένους ἐν αὐτῷ λόγους γινόμενα καὶ οὕτω καὶ τὸν οὐρανὸν βαστάζοντα, ἔχειν δὲ κίονας μακρὰς τὰς τῶν στοιχείων δυνάμεις, καθ' ἃς τὰ μὲν ἀνωφερῆ ἐστι, τὰ δὲ κατωφερῆ· ὑπὸ τούτων γὰρ διακρατεῖσθαι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ὀλοόφρονα δ' αὐτὸν εἰρῆσθαι διὰ τὸ περὶ τῶν ὅλων φροντίζειν καὶ προνοεῖσθαι τῆς πάντων [αὐτοῦ] τῶν μερῶν σωτηρίας. ἐκ δ' αὐτοῦ τὰς Πλειάδας γεγονέναι παρισταμένου ὅτι πάντα τὰ ἄστρα πλείονα ὄντα ἐγέννησεν, Ἀστραίῳ τε καὶ Θαύμαντι

2. πάπας a' παπᾶς (-ους B -οπ- W) cett. — 3. 4. καὶ αὐτῶν ἐκείνων O καὶ αὖ τῶν ἐκείνων Os. καὶ περὶ αὐτῶν ἐκείνους vel καὶ περὶ αὐτῶν ἐκείνων τοὺς ἐρωμένους *Villoison*. Vide ne totum quod est de Ἱμέρῳ et Πόθῳ comma sit eiciendum — 8. ἀπὸ τῆς τοξείας *bc*

XXVI. 9. τούτου aN_1c τοιοῦτον Os. — 9. 10. [τὸν] ἄτλαντα LV_1bc — 11. ἐν αὐτῷ Os. — καὶ οὕτω (οὕτως *a*) καὶ *ab* καὶ οὕτω [καὶ] *c* [κ.] οὕτ. κ. Os. — 12. τὸν οὐρανὸν O τ. ο. καὶ τὴν γῆν Os. — 15. τὸν οὐρ. κ. τὴν γῆν $a'V_3$ [τ. ο. κ.] τὴν γῆν *blc* — ὀλοόφρονα *LNG* — 16. τοῦ ὅλου *Schm.* — 18. παρισταμένου *Lang* παρισταμένους *aNc* παριστάμενοι *Eud.* παριστᾶσιν (-σι *G*) N_2b' — 19. ἀστραίω V_2 ἀστρέω (αι supra) *M* ἀστρεῶ PV_1GW ἀστρέω *LB* ἀστρεώ *N* — θαύμαντι N_2 θαύμαντις (sed αυ non pur.) *G* ἀθάμαντι (in l. er. *V*) *aNc*

ὁ αὐτὸς ὤν· οὔτε γὰρ ἵσταται, τὸ σύνολον ἀνηρέμητος ὑπάρχων, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα εὖ βεβηκέναι δοκεῖ καὶ ἀσάλευτος εἶναι, θαυμασμόν τε τοῖς ἐφεστῶσιν ἐπὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ πολὺν ἐμποιεῖ. c. 27. Τοῦτον εἶναι καὶ τὸν Πᾶνα, ἐπειδὴ τῷ παντὶ ὁ αὐτός ἐστι. καὶ τὰ μὲν κάτω λάσια καὶ τραγώδη διὰ τὴν τῆς γῆς δασύτητα ἔχειν, τὰ δ' ἄνω ἀνθρωπόμορφα διὰ τὸ ἐν τῷ αἰθέρι τὸ ἡγεμονικὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ὃ δὴ λογικόν ἐστι. λάγνον δὲ καὶ ὀχευτὴν αὐτὸν παρεισάγεσθαι διὰ τὸ πλῆθος ὧνπερ εἴληφε σπερματικῶν λόγων καὶ τῶν κατὰ σύμμιξιν ἐξ αὐτῶν γινομένων. ἐν ταῖς ἐρήμοις δὲ διατρίβειν μάλιστα τῆς μονότητος αὐτοῦ διὰ τούτου παρισταμένης· εἷς γὰρ καὶ μονογενὴς ὁ κόσμος ἐστί. τὰς δὲ Νύμφας διώκειν, ἐπειδὴ χαίρει ταῖς ἐκ τῆς γῆς ὑγραῖς ἀναθυμιάσεσιν, ὧν χωρὶς οὐδ' οἷόν τ' ἐστὶν αὐτὸν συνεστάναι· τὸ δὲ σκιρτητικὸν αὐτοῦ καὶ παικτικὸν τὴν ἀεὶ κίνησιν τῶν ὅλων ἐμφαίνει. νεβρίδα δὲ ἢ παρδαλῆν αὐτὸν ἐνῆφθαι διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν ἄστρων καὶ τῶν ἄλλων χρωμάτων ἃ θεω-

1. 2. ἀνηρέματος *G* ἐν ἠρεμήσει *Schm.* — 3. ἀσάλευτος *L* $a'V_2$ ἀπώλευτος $N V_1$ ἀπόλευτος $G B_2$ ἀπόλατος *c* ἀπόλυτος *Eud.* ἀτέλευτος *B* — θαυμασμόν τε $a'V_2$ θ. δὲ *cett.* — ἐφεστῶσιν *Struve* ἐφεστᾶσιν *O*

XXVII. 4. 5. 6. [τοῦτον εἶναι — ὁ αὐτός ἐστι καὶ] N_1 — 4. τοιοῦτον *Os. ed.* — 6. διὰ τὸ τὴν *b'* — 7. δασύτητα (sed δ in *V* non satis genuinum) *a* θρασύτητα *NBc* τραχύτητα $N_2 G$ — 9. λαγνὸν [δὲ] *N* λέγεται [δὲ] *G* — 14. διώκειν V_2 διώκει *O* — 14. 15. ἐκ τῆς γῆς ὑγραῖς *a'V* ἐκ [τ.] γῆς ὑ. ([ὑγρ.] *B*) *Lb* ἐκ [τ. γ.] τῶν ὑγρῶν *c* — 15. [ὧν χωρὶς] *N* — οὐδ' οἷον [τε — 17. κίνησιν] $L V_1 N c$ οὐδὲν [τ' — 17. κίνησιν] $N_2 b'$ — 17. παικτικόν *M* πηκτικόν $V_2 P$ πηδητικόν *Villoison* — αἰεὶ $M V_2$ — ἐκφαίνει *b* — 18. παρδαλῆν $a'V_2$ πάρδαλιν *lNBc* πάρδαλιξιν (sine dubio script. extabat η) *G* — 19 et p. 50, 1. θεωρ.] θεωρεῖ τοὺς $N_1 V_1$

ρεῖται ἐν αὐτῷ. συρικτὴν δὲ εἶναι τάχα μὲν διὰ τὸ ὑπὸ παντοίων ἀνέμων διαπνεῖσθαι, τάχα δ' ἐπεὶ τὴν ἐμμέλειαν ἀγριοφανῆ καὶ αὐστηρὰν ἀλλ' οὐ πρὸς ἐπίδειξιν ἔχει. τῷ δὲ ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτὸν καὶ τοῖς σπηλαίοις διαιτᾶσθαι καὶ τὸ τῆς πίτυος στέμμα ἐπηκολούθησεν, ὄρειόν τι καὶ μεγαλοπρεπὲς ἔχοντος τοῦ φυτοῦ, ἔτι δὲ τὸ Πανικὰς λέγεσθαι ταραχὰς τὰς αἰφνιδίους καὶ ἀλόγους· οὕτω γάρ πως καὶ αἱ ἀγέλαι καὶ τὰ αἰπόλια πτοεῖται ψόφου τινὸς ἐξ ὕλης ἢ τῶν ὑπάντρων καὶ φαραγγωδῶν τόπων ἀκούσαντα. οἰκείως δὲ καὶ τῶν ἀγελαίων θρεμμάτων αὐτὸν ἐπίσκοπον ἐποιήσαντο, τάχα μὲν διὰ τοῦτο καὶ κεράστην αὐτὸν καὶ δίχηλον πλάττοντες, τάχα δὲ τὸ διττὸν τῶν ἐξεχόντων ἐν αὐτῷ ὤτων αἰνιττόμενοι. — Ἴσως δ' ἂν οὗτος καὶ ὁ Πρίαπος εἴη, καθ' ὃν πρόεισιν εἰς φῶς πάντα, τῶν ἀρχαίων δεισιδαιμόνως καὶ ἁδρῶς διὰ τούτων ἃ ἐφρόνουν περὶ τῆς τοῦ κόσμου φύσεως παριστάντων. ἐμφαίνει γοῦν τὸ μέγεθος τῶν αἰδοίων τὴν πλεονάζουσαν ἐν τῷ θεῷ σπερματικὴν δύναμιν, ἡ δ' ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ παγκαρπία τὴν δαψίλειαν τῶν ἐν ταῖς οἰκείαις ὥραις ἐντὸς τοῦ κόλπου φυομένων καὶ ἀναδεικνυμένων καρπῶν. παρεισάγεται δὲ καὶ αὐτὸς φύλαξ τῶν τε κήπων καὶ τῶν ἀμ-

1. ἐν αὐτῷ (ex -ῇ corr. *M*) $a' N_2 b' V_2 c$ ἐν αὐτῇ *lN* ἐν οὐρανῷ *Struwe* — [διὰ] *b'* — 4. ἔχειν $V_2 LNc$ — τῷ δὲ *b'* τὸ δὲ *aNc* — 8. οὕτως *a* — 10. ὑπάντρων] πετρώων *G* — τόπων] τούτων $L V_1$ — 14. ἐν αὐτῷ *a* [ἐ.] α. *bc* — 16. δεισιδαιμόνων *Checozi* δ' εἰσὶ δαιμόνων *c* — 17. ἀδρὸς *G* ἀδρὸν *Checozi* ἀδροί *Eudoc. codd.* — διὰ τούτων (δια^{ττ,} *L*) *a* διὰ τοιούτων *Schm.* διαπετὴς *b* αὐτὸν δι' *c* — 19. τὴν πλεονάζουσαν ἐν τῷ θεῷ $a' V_2$ τ. πλ. ἐν τ. αἰδοίῳ *lc* [τ. πλ. ἐν τ. θ.] *b*

πέλων, ἐπειδὴ κατὰ τὸν γεννῶντά ἐστι καὶ τὸ σώζειν ἃ γεννᾷ [καὶ τοῦ Διὸς ἐντεῦθεν σωτῆρος εἶναι λεγομένου], καὶ τὸ μὲν πολύφορον καὶ καθαρὸν αἱ ἄμπελοι παριστᾶσι, μάλιστα δὲ τὸ ποικίλον καὶ ἐπιτερπὲς καὶ ῥαδίαν τὴν γένεσιν ποιούμενον οἱ κῆποι, τοιαύτην ὡς ἐπίπαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐσθῆτα ἔχοντος. δρέπανον δὲ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ προτείνει πότερον ἐπεὶ τούτῳ χρῶνται πρὸς τὴν κάθαρσιν τῶν ἀμπέλων ἢ ἐπεὶ κατὰ τὸν τηροῦντά τί ἐστι καὶ καθωπλίσθαι πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ ἢ ὡς τῆς αὐτῆς δυνάμεως μετὰ τὸ ἐνεγκεῖν τὰ ὄντα ἐκτεμνούσης αὐτὰ καὶ φθειρούσης. — Ἀγαθὸς δὲ Δαίμων ἤτοι πάλιν ὁ κόσμος ἐστὶ βρίθων καὶ αὐτὸς τοῖς καρποῖς ἢ ὁ προεστὼς αὐτοῦ λόγος, καθ' ὅσον δατεῖται καὶ διαμερίζει τὸ ἐπιβάλλον ἀγαθὸς διαιρέτης ὑπάρχων. προστάτης δὲ καὶ σωτὴρ τῶν οἰκείων ἐστὶ τῷ σώζειν καλῶς τὸν ἴδιον οἶκον καὶ ὑπόδειγμα παρέχειν ἑαυτὸν καὶ τοῖς ἄλλοις. τὸ δὲ τῆς Ἀμαλθείας κέρας οἰκεῖον αὐτῷ φόρημά ἐστιν, ἐν ᾧ ἅμα πάντα ἀλδήσκει τὰ κατὰ τοὺς οἰκείους καιροὺς φυόμενα, ἀλλ' οὐ περὶ ἕν τι αὐτῷ γινόμενα, περὶ πολλὰ δὲ ἀθρόως καὶ ποικίλα, ἣ ἐπεὶ ἐμπεριόδως ἀμαλδύνει

1. *καὶ κατὰ τὸν γεννῶντα* a′ — 2. *καὶ αὐτοῦ Διὸς Os.* — *σωτὴρ εἶναι λέγεται Gerardus Vossius* — 6. *αὐτῶν* N_1LV_1 — 8. *διακάθαρσιν Os. ed.* — 9. *καθώπλισται lc καθωπλῖ*$^{\sigma 2}$*ται N* — 10. *ὡς τῆς αὐτῆς* MV_2 *ἐπεὶ τῆς αὐτῆς P ὡς τῆς τοιαύτης lbc* — 14. *δατεῖται* a′V_2 *δεῖται (δεῖ τε* N_2B_2*) lbc* — 15. *ὑπάρχει* (*-ει* i. l. er. *B*) N_2b′ — 17. *παρέχει* N_2B — 18. *φόρημα* a′V_2 *φρόνημα lbc* — 20. *ἀλλ' οὐ περὶ ἕν τι*] *καὶ ἀλ* lac. *περι* lac. *G* — *αὐτῶν* N_1L *αὐτὸν c* — *γινόμενα* GN_2 *γενόμενα B γινόμενον lNc γινομένου* a′V_2 — 21. *καὶ ποικίλα ἣ Lang κ. ποικίλα [ἣ] Par.* 3052 *καὶ ποικίλλει (ποικίλει N ποικίλος M ποικιλία c) O καὶ ποικίλλει πάλιν Schm.* — 21. *ἐπεὶ ε.* a′V_2 *[ἐπεὶ] ε. Nlc καὶ*

καὶ πάλιν κεραΐζει πάντα ἢ διὰ τὴν γινομένην ἐξ αὐτοῦ πρὸς τὸ πονεῖν προτροπὴν ὡς τῶν ἀγαθῶν μὴ μαλακιζομένοις προσγινομένων.

c. 28. Ἑξῆς δὲ περὶ ΔΗΜΗΤΡΟΣ καὶ Ἑστίας, ὦ παῖ, λεκτέον· ἑκατέρα δ' ἔοικεν οὐχ ἑτέρα τῆς γῆς εἶναι. ταύτην μὲν γὰρ διὰ τὸ ἑστάναι διὰ παντὸς Ἑστίαν προσηγόρευσαν οἱ παλαιοὶ [ἢ διὰ τὸ ταύτην ὑπὸ τῆς φύσεως ἐσωτάτω τεθεῖσθαι ἢ διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς ὡσανεὶ ἐπὶ θεμελίου τὸν ὅλον ἑστάναι κόσμον], διὰ δὲ τὸ μητρὸς τρόπον φύειν τε καὶ τρέφειν πάντα Δήμητραν οἱονεὶ γῆν μητέρα οὖσαν ἢ Δηὼ μητέρα τῷ καὶ αὐτὴν καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς ἀφθόνως ἐφεῖσθαι τοῖς ἀνθρώποις δατεῖσθαι καὶ δαίνυσθαι [ἢ ἐπ' αὐτῆς δήειν, ὅ ἐστιν εὑρίσκειν, ἃ ἐπιζητοῦσι]. παρεισάγεταί τε ἡ μὲν Ἑστία παρθένος διὰ τὸ τὴν ἀκινησίαν μηδενὸς εἶναι γεννητικήν — καὶ τούτου χάριν καὶ ὑπὸ παρθένων νεωκορεῖται —, ἡ δὲ Δημήτηρ οὐκέτι, ἀλλὰ τὴν Κόρην τετοκυῖα οἷον τὴν Κόρον [ἡ πρὸς τὸ τρέφεσθαι

ε. b' N_2 — p. 51, 21. ἀμαλδύνεται $L V_1$ ἀμαλδύνῃ P — 1. καὶ πάλιν (an πάλιν καὶ?) κερ. *Lang* ἢ π. κ. O ἢ [πάλιν] κερ. *Schm.* — κεραΐζει] -ειν P φθείρει κεραΐζει G — [ἢ] διὰ [τ.] c

XXVIII. 4. περὶ τῆς Δ. *Os. ed.* — 6. διὰ πάντων $bcLV_1$ — 8. ἐσωτάτω (ἐσοτ. M) $a'V_2N_2$ ἐσώτατα lNB μεσώτατα GN_3 μεσαιτάτω vel ἐν μεσαιτάτῳ *Os.* — 10. δήμητρα $a'V_2$ — 12. ἐφίεσθαι *Schm.* — 13. δατεῖσθαι (ex δαιτ. corr.) M δαιτεῖσθαι $PlNGc$ διαιτεῖσθαι B — καὶ δαίνυσθαι aBc κ. δάνυσθαι G [κ. δ.] N — ἢ τῷ ἐπ' αὐτῆς *Schm.* — 14. ἐπιζητοῦσι] ἐζητοῦσι N_1 —. παρεισάγεται δὲ Pc — 14. 15. ἡ μὲν $a'V_2$ ἡμῖν lbc — 15. π. οὖσα *Struve* — παρθένων] -ον LV_1 N_1 — 17. δημήτηρ μήτηρ οὖσα οὐκέτι παρθένος, ἀλλὰ καὶ τ. κ. τ. *Struve* — 18. οἷον τὴν κόρον (τ. κόρην N_1M in contextu; τὸν κόρον M in margine et c; in V -ον non satis genuinum est) ἡ πρὸς τὸ τρέφεσθαι ([πρὸς τὸ] προστρέφεσθαι

μέχρι κόρου ὕλη]. τὸ δ' ἀείζωον πῦρ ἀποδέδοται τῇ Ἑστίᾳ διὰ τὸ καὶ αὐτὸ δοκεῖν εἶναι [ὄν], τάχα δ' ἐπεὶ τὰ πυρὰ ἐν κόσμῳ πάντα ἐντεῦθεν τρέφεται καὶ διὰ ταύτην ὑφέστηκεν ἢ ἐπεὶ ζείδωρός ἐστι καὶ ζῴων μήτηρ, οἷς αἴτιον τοῦ ζῆν τὸ πυρῶδές ἐστι. στρογγύλη δὲ πλάττεται καὶ κατὰ μέσους ἱδρύεται τοὺς οἴκους διὰ τὸ καὶ τὴν γῆν τοιαύτην εἶναι καὶ οὕτως ἱδρῦσθαι συμπεπιλημένην, ὅθεν κατὰ μίμησιν ἡ γῆ [τε] καὶ χθὼν προσηγόρευται. [τάχα δὲ ἡ χθὼν ἀπὸ τοῦ χείεσθαι ἤτοι χωρεῖν πάντα ἐκλήθη, ὡς εἴρηται τὸ

οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται.]

μυθεύεται δὲ πρώτη τε καὶ ἐσχάτη γενέσθαι τῷ εἰς ταύτην ἀναλύεσθαι τὰ ἀπ' αὐτῆς γινόμενα καὶ ἐξ αὐτῆς συνίστασθαι, καθὸ κἂν ταῖς θυσίαις οἱ Ἕλληνες ἀπὸ πρώτης τε αὐτῆς ἤρχοντο καὶ εἰς ἐσχάτην αὐτὴν κατέπαυον. στέμματα δ' αὐτῇ λευκὰ περίκεινται τῷ στέφεσθαι καὶ καλύπτεσθαι πανταχόθεν αὐτὴν ὑπὸ τοῦ λευκοτάτου στοιχείου. ἡ μέντοι Δημήτηρ κατὰ τὸ ἀναδοτικὸν τῶν σπερμάτων εἰδοποιουμένη πάνυ οἰκείως εἰσάγεται στάχυσιν ἐστεφανωμένη. τοῦτο γὰρ ἀναγκαιότατον ὧν κεχάρισται τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἥμερος τροφή, ἐστί. ταύτην δὲ μυθεύεται σπεῖραι διὰ τῆς οἰκουμένης ὁ Τριπτόλεμος ὁ Ἐλευσίνιος ἀναβιβασάσης αὐτὸν

P) μέχρι κόρου ὕλη aNc [οἷον τ. κ.] τὴν (corr. ex τῇ G) πρὸς τὸ τρ. μ. κ. ὕλην (ex ὕλῃ G) b'N_2 — 1. ἀποδίδοται b'c — 2. αὐτὴν M_2c Schm. — ὂν τάχα δ'] αὐτὸ καὶ Schm. — 3. ἐν τῷ κόσμῳ c — 5. ἧς ac ἢ Struwe — 6. ἵδρυται c — οἴκους ab ὤμους c βωμοὺς Gale — 7. ἱδρῦσθαι Lang ἱδρύεσθαι O — 8. ἡ γῆ [τε] καὶ χθ. Schm. [ἡ] γῆ τε καὶ χθὼν O — 9. τάχα δὲ ἡ χθὼν ἀπὸ τοῦ χείεσθαι Schm. τάχα δὲ ἡ χθὼν ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι a'V_2 τ. δὲ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι ἡ γῆ lbc — 12. πρώτη τε καὶ a'V_2 προτέρα καὶ lbc — 23. [ὁ] Τριπτ. a'V_2

ἐπὶ πτερωτῶν δρακόντων ὄχημα τῆς Δήμητρος. ἔοικε γὰρ πρῶτός τις τῶν παλαιῶν δρακεῖν καὶ συνιέναι θεοῦ τινος ἐπὶ μετεωροτέραν ἐπίνοιαν ἀναβιβάσαντος τὸν μεταχειρισμὸν τῆς κριθῆς [, ὃν τρόπον τρίβεται καὶ διακρίνεται [διὰ τοῦ εἰς τὸν ἀέρα ἀναρριπτεῖσθαι] ἀπὸ τῶν ἀχύρων]· [διὸ καὶ κριὸς ἐπιτηδείως ἔχει πρὸς τὴν σποράν·] ἐντεῦθεν δὲ τὴν ὀνομασίαν εἴληφεν, ὁ τρίψας τὰς οὐλάς· οὐλαὶ δὲ λέγονται αἱ κριθαί· Ἐλευσὶν δὲ ὁ τόπος, ὅπου πρώτως εὑρέθησαν. [ἐκλήθη καὶ ἡ Δημήτηρ Ἐλευσινία ἀπὸ τῆς αὐτόθι πρῶτον ἐλεύσεως γενομένης τοῖς ἀνθρώποις εἰς ἀνθρώπινον ὄντως βίον.] ἁρπάσαι δ' ὁ Ἅιδης τὴν θυγατέρα τῆς Δήμητρος ἐμυθεύθη διὰ τὸν γινόμενον ἐπὶ χρόνον τινα τῶν σπερμάτων κατὰ γῆς ἀφανισμόν. προσεπλάσθη δ' ἡ κατήφεια τῆς θεοῦ καὶ ἡ διὰ τοῦ κόσμου ζήτησις. τοιοῦτον γάρ τι καὶ παρ' Αἰγυπτίοις ὁ ζητούμενος καὶ ἀνευρισκόμενος ὑπὸ τῆς Ἴσιδος Ὄσιρις ἐμφαίνει καὶ παρὰ Φοίνιξιν ὁ ἀνὰ μέρος παρ' ἓξ μῆνας ὑπὲρ γῆν τε καὶ ὑπὸ γῆν γινόμενος Ἄδωνις, ἀπὸ τοῦ ἁδεῖν τοῖς ἀνθρώποις οὕτως ὠνομασμένου τοῦ Δημητριακοῦ καρποῦ. τοῦτον δὲ πλήξας κάπρος ἀνελεῖν λέγεται διὰ τὸ τὰς ὗς δοκεῖν λῃβότειρας εἶναι ἢ τὸν τῆς ὕνεως

2. δρακεῖν] δραμεῖν *lc* — 4. τρίβεται — διακρίνεται *Lang* τριβομένη — διακρινομένη *O* — 6. Post ἀχύρων aliquid deesse censet *Gale* — διὸ καὶ *a′V* ὅθεν καὶ *Lbc* — κριὸς aN_1 et $_2$ κριθὴ $b'N_3c$ — 8. ἐλευσίς *c* — 9. ἐκλ. δὲ κ. *b′c* — 10. ἐλεύσεως *aNc* εὑρέσεως *b′* εὑρ. N_2 — 15. 16. τοιοῦτον γάρ τοι *Lbc* — 19. ἁδεῖν *NPB* ἅδειν *MV* (?) ἄδειν corr. in ἅδειν *G* ἄδειν *Lc* — 20. ὠνομασμένου (-ος NV_1c, unus *Eud. cod.*) τοῦ δημητριακοῦ (δημητρειακοῦ *Nl* δημητρικοῦ *M*) καρποῦ *aNc* ὠνομασμένος τὸν δ. καρπόν *b′* — 21. τοῦτον δὲ πλήξας (-ασα *P*) κάπρος ἀνελεῖν $a'V_2$ τοῦτον δὲ ὗς πλήξας καὶ προσανελεῖν *lb* [τ.] ὗς (ὡς *W*) δὲ πλήξας προσανελεῖν *c* — 22. [δοκεῖν] *b′*

ὀδόντα αἰνιττομένων αὐτῶν, ὑφ' οὗ κατὰ γῆς κρύπτεται τὸ σπέρμα· διατετάχθαι δὲ ὧδε, παρά τε τῇ Ἀφροδίτῃ τὸν ἴσον χρόνον μένειν τὸν Ἄδωνιν καὶ παρὰ τῇ Περσεφόνῃ, δι' ἣν εἴπομεν αἰτίαν. ἐκάλεσαν δὲ Περσεφόνην τὴν τῆς Δήμητρος θυγατέρα διὰ τὸ ἐπίπονον εἶναι καὶ πόνων οἰστικὴν τὴν ἐργασίαν ἢ τῷ ἐκ πόνων ὑπομονὴν φέρεσθαι. νηστεύουσι δ' εἰς τιμὴν τῆς Δήμητρος ἤτοι γεραίροντες αὐτὴν ἰδίῳ τρόπῳ τινὶ ἀπαρχῆς [ἢ] διὰ τοῦ πρὸς μίαν ἡμέραν ἀπέχεσθαι τῶν δεδομένων αὐτοῖς ὑπ' αὐτῆς ἢ κατ' εὐλάβειαν ἐνδείας παρεισεληλυθότος τοῦ † θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἔσπειρον, ἀφήρουν ἀπὸ τῶν ἰδίων χρεῶν, καθὸ παρὰ τὸν τοῦ σπόρου καιρὸν τὴν ἑορτὴν αὐτῆς ἄγουσι. περὶ δὲ τὸ ἔαρ τῇ Χλόῃ Δήμητρι θύουσι μετὰ παιδιᾶς καὶ χαρᾶς, ἰδόντες χλοάζοντα καὶ ἀφθονίας αὐτοῖς ἐλπίδα ὑποδεικνύντα. ἐντεῦθεν δὲ καὶ ὁ Πλοῦτος τῆς Δήμητρος υἱὸς ἔδοξεν εἶναι. καλῶς γὰρ εἴρηται τὸ

2. *διατέτακται* b' — 3. 4. *παρὰ τῇ φερσεφόνῃ* (sed prius *φ* in l. er.) *P* — 5. *φερσεφόνην O* — *τὴν τῆς δημήτερος* $b'c$ *τὴν* [*τ.*] *δημήτερος* NV_1 *τ.* [*τῆς*] *δήμητρος L* — 6. 7. *πόνων* [*οἰστικὴν* — *ἐκ πόνων*] N_1 — 6. [*τὴν*] *ἐργασίαν* LV_1N_2b' — 7. *ὑπομονὴν* N_2b' *ὑπομονῆς aNc* — 8. *δημήτερος* V_1bc — *ητοι γεραίροντες* (hoc non satis pur. in *V*; *γέρον* i. l. lato*L*) *αὐτὴν a ἢ γεραίροντες αὐτὴν c ἤτοι γέροντες αὐτὴν N οἱ γέροντες αὐτῆς* N_2b' — 9. [*ἢ*] *διὰ τοῦ Schm. ἢ διὰ τὸ O* — *πρὸς μιᾶς ἡμέραν L πρὸ μιᾶς ἡμέρας a'V* — 11. *παρεισεληλυθότος τοῦ θεοῦ LN παρεισεληλυθότος τῆς θεοῦ b' προσεληλυθότος τοῦ θεοῦ a'V παρεισεληλυθίας τῆς θεοῦ* N_2 *παρὰ τῆς θεοῦ ποτε γενομένης c* — *ἐπειδὶ δὲ N ἐπειδὴ* [*δὲ*] *b'M* — 12. [*χρεῶν*] *b χρημάτων Os. ed.* — Totum locum desperatum sic constituit *Schm.*: *προσεληλυθότος τοῦ σπόρου ἔχειν μηδὲν σπεῖραι, ἀφαιρεῖν ἀπὸ τῶν ἰδίων χρεῶν*; de *μίλτου* pro *θεοῦ* cogitavit *Studemund* — *καθὸ καὶ περὶ c* — 13. *τὴν ἑορτὴν τῆς Χήρας ἄγουσι Schm.* — 14. *δημήτερι cLNG δημήτηρι B* — [*καὶ χαρᾶς*] *Schm.* — 15. *χλοάζ.*] *χλ. πάντα* vel *τὸν σπόρον Os.* — 16. 17. *τ. δ. υἱὸς ἔδοξεν εἶναι M*

σίτου καὶ κριθῆς, ὦ νήπιε, πλοῦτος ἄριστος.

καὶ ἐναντίον πώς ἐστι τῷ λιμώττειν τὸ περιουσιάζεσθαι, εἰς ὃ καὶ ἀπιδὼν ὁ Ἡσίοδός φησιν·

Ἐργάζευ, Πέρση, δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς
ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ σ' ἐυπλόκαμος Δημήτηρ.

θύουσι δ' ὗς ἐγκύμονας τῇ Δήμητρι πάνυ οἰκείως, τὸ πολύγονον καὶ εὐσύλληπτον καὶ τελεσφόρον παριστάντες. ἀνατιθέασι δ' αὐτῇ καὶ τὰς μήκωνας κατὰ λόγον· τό τε γὰρ στρογγύλον καὶ περιφερὲς αὐτῶν παρίστησι τὸ σχῆμα τῆς γῆς σφαιροειδοῦς οὔσης, ἥ τε ἀνωμαλία τὰς κοιλότητας καὶ τὰς ἐξοχὰς τῶν ὀρῶν, τὰ δ' ἐντὸς τοῖς ἀντρώδεσι καὶ ὑπονόμοις ἔοικε, σπέρματά τε ἀναρίθμητα γεννῶσιν ὥσπερ ἡ γῆ. διὰ δὲ τὴν ἀφθονίαν τῶν σιτηρῶν ἐπαύσαντο οἱ ἄνθρωποι δυσπόριστον καὶ ἀμφιδήριτον τὴν τροφὴν ἔχοντες, ὥστε καὶ συντιθέμενοί τινα πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν κατὰ τὰ ἠροτριωμένα μέτρων καὶ διανεμόμενοι τὰ γεννώμενα δικαίως ἀρχηγὸν ἔλεγον νόμων καὶ θεσμῶν τὴν Δήμητραν αὐτοῖς γεγονέναι· ἐντεῦθεν θεσμοθέτιν αὐτὴν προσηγόρευσαν οἷον νομοθέτιν οὖσαν, οὐκ ὀρθῶς τινων θεσμὸν ὑπολαβόντων εἰρῆσθαι τὸν καρπὸν ἀπὸ τοῦ αὐτὸν ἀποτίθεσθαι καὶ θησαυρίζεσθαι. [μυστήρια δ' ἄγειν ἤρξαντο αὐτῇ φιλοσοφοῦντες, ἅμα τῇ εὑρέσει τῶν πρὸς τὸν βίον χρησίμων καὶ τῇ πανηγύρει χαί-

τ. δημήτερος υἱὸς εἶναι [ἔδ.] LV_1 b τ. δ. εἶναι υἱὸς [ἔδ.] c λέγεται τ. δ. εἶναι υἱὸς unus *Eud. cod.* — 3. φησίν (φησί P) φῆ' V) ac ἔφη b — 5. φιλέει lNG — 8. τοὺς μήκ. b' — 12. τοῖς] τόποις *Struwe* — 14. [οἱ ἄνθρωποι] LV_1 bc — 16. 17. ἠροτριωμένα a' V_2 ἀλλοτριωμένα lbc — 17. 18. καὶ δικαίως LV_1 b δικαίως δὲ c — 19. ἐντεῦθεν θεσμ. a' V_2 ε. ≡ θ. V ε. οὐ θ. L ε. ἐνθεσμοθέτιν b ἐντ. καὶ θεσμ. B_2 c — 21. ὑπολαβόντων θεσμὸν P [θ.] ὑπολ. c

ροντες ὡς μαρτυρίῳ χρώμενοι τοῦ πεπαῦσθαι μαχομένους αὐτοὺς ἀλλήλοις περὶ τῶν ἀναγκαίων μυσιᾶν τε, ὅ ἐστι κεκορῆσθαι· πιθανὸν γὰρ ἐντεῦθεν ὠνομάσθαι τὰ μυστήρια, ὅθεν καὶ μυσία παρά τισιν ἡ Δημήτηρ, ἢ ἀπὸ τοῦ μώσεως δεῖσθαι τὰ δυσξύμβλητόν τι ἔχοντα.]

c. 29. *Διὰ δὲ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ ἐκ Θέμιδος λέγεται ὁ Ζεὺς γεννῆσαι τὰς Ὥρας, ὑφ' ὧν τὰ ἀγαθὰ πάντα καθ' ἡμᾶς ὠρεύεται καὶ φυλάττεται. καλεῖται δ' αὐτῶν ἡ μὲν Εὐνομία ἀπὸ τῆς τοῦ ἐπιβάλλοντος διανεμήσεως, ἡ δὲ Δίκη ἀπὸ τοῦ δίχα χωρίζειν ἀπ' ἀλλήλων τοὺς διαφερομένους, ἡ δὲ Εἰρήνη ἀπὸ τοῦ διὰ λόγου καὶ οὐ δι' ὅπλων διακρίνεσθαι ποιεῖν [ἐκάλουν γὰρ τὸν λόγον εἰρήνην]· [ὁ δὲ πόλεμος ἀπὸ τοῦ πολλοὺς ὀλλύναι οὕτως ὠνόμασται ἢ ἀπὸ τοῦ παλάμαις σπεύδειν περιγίνεσθαι τῶν ἐναντίων].*

c. 30. *Οἰκείως δ' ἔδοξεν Εἰρήνη κατά τι καὶ ὁ Διόνυσος εἶναι, τῶν ἡμέρων δένδρων ἐπίσκοπος ὢν καὶ δοτὴρ θεὸς [, καὶ διὰ ταῦτα σπονδὰς ποιοῦνται]· δενδροκοποῦνται γὰρ αἱ χῶραι τοῖς πολέμοις· ἐν εἰρήνῃ δὲ καὶ τὰ τῶν εὐωχιῶν θάλλει, οἷς ἀναγκαιότατος ὁ οἶνός ἐστι. τυγχάνει δὲ ὁ Διόνυσος ἤτοι [διόνυξος*

4. *δημήτηρ] δ. λέγεται Ml* — *μυσία παρά [τ.* — 5. *δυσξυμ-] βλητόν τι ἔχ.* N_1

XXIX. 7. *ὁ ζεὺς λέγεται lbc* — 8. *καθ' ἡμᾶς (ὑμ. B)* N_2 *b' καθ' ἡμῖν LN ἡμῖν* (i. l. er. lato V_2) *a'* V_2 *ἐν ἡμῖν c* — 11. *τοῦ διαφερομένου L*V_1 *b* — 13. *τὸν λ. ε.] τὸ λέγειν εἴρειν A. Nauck*

XXX. 16. *ἔδοξας N* — *εἰρήνην b' εἰρήνης* B_2 — 17. *εἶναι τῶν a'* V_2 *αὖ τῶν lb' αὐτῶν N εἰρῆσθαι τῶν c εἶναι ὡς τῶν Schm.* — 18. *καὶ διὰ τ.] ἐπεὶ δὲ καὶ διὰ ταῦτα c ἐπεὶ καὶ δ. τ.*, toto hoc commate post *ὁ οἶνός ἐστι* posito, *Schm.* — 20. *ἀναγκαιότατον Pc* — 21. *τυγχάνει δὲ ὁ δ. (δυον. P) a'* V_2 *τ. δὲ καὶ ὁ δ. lb τ. δὲ καὶ δ. c* — 21 et p. 58, 1. *[ἤτοι διόνυξος ὢν] ἢ οἷον Schm. ἤτοι διόνυξος ὢν ἢ οἷον Os. ἤτοι διόνυξος ὢν ἢ [οἷον] c ἤτοι διόνυσος*

ὦν ἤ] οἷον διάννσος παρὰ τὸ διαίνειν ἡμᾶς ἡδέως ἢ ὡσανεὶ διάλυσος κεκλημένος, ἀφ᾽ ἧς ἀρχῆς καὶ λύσιον αὐτὸν καὶ λυαῖον ἐπωνόμασαν [λύοντα τὰς μερίμνας]· τινὲς δέ φασιν ἀπὸ τοῦ τὸν Δία περὶ τὸ Νύσιον ὄρος φῆναι πρῶτον τὴν ἄμπελον παρεληλυθέναι τοῦτο τὸ ὄνομα εἰς τὴν συνήθειαν. λέγεται δὲ διὰ πυρὸς λοχευθῆναι, [τὸ θερμὸν αὐτοῦ καὶ πυρωτικὸν τῶν τε σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν παριστάντος τοῦ μυθοῦ — ὄντως γὰρ οἶνός τι πυρὶ ἴσον μένος ἔχει κατὰ τοὺς ποιητὰς —,] ἐρραφθεὶς δ᾽ εἰς τὸν μηρὸν τοῦ Διὸς ἐκεῖ τελεσφορηθῆναι [διὰ τὸ πεπαίνεσθαι καὶ τελειοῦσθαι τὸν οἶνον, † εἰ γὰρ μὴ πεφυκότα γενναῖον ἀποτιθέμενον, ἀτελῆ δ᾽ ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν συγκομισθέντα τάδε], ἐπεὶ πρώτη μὲν αὐτοῦ γέννησίς ἐστιν ἡ κατὰ πέπανσιν τῆς ὀπώρας, ἥτις γίνεται καυμάτων ἀκμαζόντων, δευτέρα δ᾽ ἡ κατὰ τὴν πάτησιν, ἐκθλιβομένου

(δυον. *P*) ὦν ἢ οἷον *a* [ἤτοι διον.] ὦν ἢ οἷον *N* ἤτοι [διον. ὦν ἢ οἷον] *b′* — 1. διάννσος *b′* διάνησος *aN* διάννσός (διον. *W*) τις *c* — διαίνειν] διανύειν cum *Hemsterhusio Mehler* (p. 135 ed. Heracl. All. Hom.) — 1. 2. ἡδέως ἢ ὡσανεὶ *lbc* ἡδέως ἢ παρὰ τὸ τὴν διάνοιαν ἐπομβρεῖν καὶ καταβρέχειν ἐσχηκὼς τὴν προσηγορίαν ἀπὸ τῆς ὕσεως ἢ ὡσανεὶ *a′* V_2 — 2. ἀρχῆς] αδ α — λύσιον *P* λύσειον *M* V_2 ἀλύσιον *lbc* — 3. λυαῖον] ἀναῖον *G* — ὡς λύοντα τ. μ. N_2 *B* — 4. [τὸν δία] *P* — περὶ τὸ νύσιον N_2 *b′* πτερνύσιον *N* πτερνίσιον *lM* περὶ τὸν πτερνίσιον *P* εἰς τὸ σίτιον (σύτιον *W*) *c* — 5. φῦναι *bc* — 7. αὐτὸν *L* V_1 *N* αὐτὸ N_2 *b′* — 7. 8. τῶν τε σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν *a′* V_2 τ. τ. σ. [κ. τ. φ.] *lN* τ. [τε] σωμάτων [κ. τ. ψ.] *b′c* — 10. τὸν διὸς *P* — 11. [διὰ τὸ — 14. τάδε] *Schm.* — 12. οἶνον] ο. τοῖς μηροῖς ἐκ δευτέρου *c Schm.* — εἰ γὰρ μὴ (εἰ μὴ γὰρ *M*) *aN* ὡς γὰρ μὴ N_2 *B Schm.* καὶ γὰρ μὴ *G* — γενναῖον] τέλειον *Schm.* — 14. τάδε *aN* τήνδε N_2 *b′* [τήνδε] *Schm.* — 12. 13. 14. εἰ γὰρ — τάδε] πεπανθεὶς γὰρ πρότερον ὅτι ἀτελής ἐστι πρὸς χρῆσιν, ὕστερον δὲ πατηθεὶς τοῖς ποσὶ τέλειος γίνεται *c* — 14. αὐτῶν *Nlc*

τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, καὶ τοιοῦτόν τι ἐκ τοῦ μηροῦ συνεκδέχεσθαι δέοντος. βρόμιος δὲ καὶ Βάκχος καὶ Ἴακχος καὶ εὔϊος καὶ βαβάκτης καὶ Ἰόβακχος καλεῖται διὰ τὸ πολλὰς τοιαύτας φωνὰς τοὺς πατοῦντας αὐτὸν πρῶτον, εἶτα τοὺς ἕως μέθης μετὰ ταῦτα χρωμένους ἀφιέναι. τῆς δ' ἐν τοῖς πότοις παιδιᾶς, εἶτ' ἐκστάσεως σύμβολόν εἰσιν οἱ Σάτυροι τὴν ὀνομασίαν ἐσχηκότες ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι καὶ οἱ Σκιρτοὶ ἀπὸ τοῦ σκαίρειν καὶ οἱ Σιληνοὶ ἀπὸ τοῦ σιλαίνειν καὶ οἱ Σευῖδαι ἀπὸ τοῦ σεύειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. διὰ τούτων δ' ἴσως παρίσταται τὸ ὡσανεὶ μετ' ἐκλύσεως καὶ θηλύτητος παράφορον τῶν πινόντων. τούτου δὲ ἕνεκεν καὶ θηλύμορφος μὲν πλάττεται, κέρατα δὲ ἔχων, ὡσὰν τοὺς μὲν τόνους ἀποβαλλόντων τῶν μεθυσκομένων, βίᾳ δὲ χρωμένων καὶ δυσκάθεκτόν τι καὶ ὁρμητικὸν ἐχόντων. καὶ τὸ μὲν τῆς ἐσθῆτος ἀνθηρὸν παρίστησι τὴν ποικιλίαν τῆς ὀπώρας, ἡ δ' ἐν τοῖς πλείστοις τῶν πλασμάτων γυμνότης τὸν παρὰ τοὺς πότους γινόμενον ἀπαμφιασμὸν τοῦ τρόπου, καθὸ δοκεῖ καὶ τὸ 'οἶνος καὶ ἀλήθεια' εἰρῆσθαι, τάχα διὰ τοῦτο καὶ μαντεῖα ἔσθ' ὅπου τοῦ Διονύσου ἔχοντος. τῷ δὲ θορυβώδει τῶν μεθυσκομένων οἰκεῖόν τι ἔδοξεν ἔχειν καὶ ὁ τῶν ῥόπτρων ψόφος καὶ τυμπάνων, ἃ παραλαμβάνουσιν εἰς τὰ ὄργια αὐτῶν. χρῶνται δὲ πολλοὶ καὶ αὐλοῖς παρὰ τὴν συγ-

1. *τοιοῦτό τι ab* — 2. [*καὶ Βάκχ.*] *Os. ed.* — 6. *τῆς δ' ἐν τοῖς πότοις παιδιᾶς Os. ed. τ. δ' ἐν τ. τόποις παιδιᾶς a' ταῖς ἐν τοῖς πότοις παιδίαις* (praecedentibus nexa) *Paris.* 2860 *ταῖς ἐν τοῖς τόποις παιδιαῖς* (*πεδ. W*) *lbW* — 10. [*δ' ἴσως*] *b'* — 13. *ὡς ἂν a' V_2 ὡς lbc* — 14. *μεθυομένων lb μεθυόντων c* — 16. 17. *τὴν ποικ. παρίστησι τῆς ὀπ. Lbc* — 18. *παρὰ τοὺς τόπους LV_1 c περὶ τοὺς τόπους b* — 20. *ἔσθ' ὅτε LV_1 bc* — 22. *ἔχειν*] *εἶναι Os. ed.* — *ῥοπτέων N ῥόπτων c ῥόμβων N_2 b'* — 24. *αὐτῶν Os.* (cf.

κομιδὴν τοῦ καρποῦ καὶ ἄλλοις τοιούτοις ὀργάνοις. ὁ δὲ θύρσος ἐμφαίνει τὸ μὴ ἀρκεῖσθαι τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ τοὺς πολὺν οἶνον πίνοντας, τῶν δ' ὑποστηριούντων αὐτοὺς δεῖσθαι. τινὲς δὲ τῶν θύρσων καὶ ἐπιδορατίδας κρυπτομένας ὑπὸ τοῖς φύλλοις ἔχουσιν ὡσὰν καὶ ὀδυνηφόρου τινὸς ἔσθ' ὅτε κρυπτομένου τῇ παρὰ τὴν πολυποσίαν ἱλαρότητι εἰς ὕβρεις ἐνίων καὶ παρακοπὰς ἐμπιπτόντων, ἀφ' οὗ δὴ μαινόλης τε ὁ Διόνυσος ἐκλήθη καὶ Μαινάδες αἱ περὶ αὐτὸν γυναῖκες. πλάττεται δὲ καὶ νέος καὶ πρεσβύτης διὰ τὸ πάσῃ ἡλικίᾳ πρόσφορος εἶναι, τῶν μὲν νέων λαβρότερον αὐτῷ χρωμένων, τῶν δὲ πρεσβυτέρων ἥδιον. οἱ δὲ Σάτυροι παρεισάγονται ταῖς νύμφαις ἐπιμιγνύμενοι καὶ τὰς μὲν πειρῶντες, τὰς δὲ μετὰ παιδιᾶς βιαζόμενοι τῷ τὴν πρὸς τὸ ὕδωρ κρᾶσιν τοῦ οἴνου συνῶφθαι χρησίμην οὖσαν. τὰς δὲ παρδάλεις ὑποζευγνύουσι τῷ Διονύσῳ καὶ παρακολουθούσας εἰσάγουσιν ἤτοι διὰ τὸ ποικίλον τῆς χροιᾶς, ὡς καὶ νεβρίδα αὐτός τε περιῆπται καὶ αἱ Βάκχαι, ἢ ὡς καὶ τὰ ἀγριώτατα ἤθη τῆς συμμέτρου οἰνώσεως ἐξημερούσης. τὸν δὲ τράγον αὐτῷ θύουσι διὰ τὸ λυμαντικὸν δοκεῖν τῶν ἀμπέλων καὶ τῶν συκῶν εἶναι τοῦτο τὸ ζῷον, καθὸ καὶ ἐκδέροντες αὐτὸν εἰς τὸν ἀσκὸν ἐνάλλονται κατὰ τὰς Ἀττικὰς κώμας οἱ γεωργοὶ νεανίσκοι. τάχα δὲ ἂν χαίροι τοιούτῳ θύματι ὁ Διόνυσος διὰ τὸ ὀχευτικὸν εἶναι τὸν τράγον, ἀφ'

Xen. Hell. 3, 12) *αὐτῶν ab αὐτοῦ* N_2 *c* — p. 59, 24. *παρὰ] περὶ a* — 3. *ὑποστηριζόντων Os. ed.* — 5. *ὑπὸ τῶν φύλλων* LV_1 *bc* — *ὡς ἂν a'* V_2 *ὡς lbc* — 6. *ὑποκρυπτομένου a'* V_2 — 7. 8. *ἐκπιπτόντων Os. ed.* — 8. *μαινώλης τε ὁ δ. a'* V_2 *μαινόλης (-ώλης l) τε καὶ ὁ δ. lb καὶ μαινόλης ὁ δ. c* — 13. *[καὶ] τὰς μὲν π. Schm.* — 15. *συνῶφθαι Lang συνῆφθαι O* — 16. *ὑποζευγνύασι Os. ed.* — 18. *αὐτὸς [τε] c* — 19. *ἢ ὡς [καὶ] a'* — 24. *χαίρῃ lb*

οὗ καὶ ὁ ὄνος ἐν ταῖς πομπαῖς αὐτοῦ θαμίζει καὶ οἱ φαλλοὶ αὐτῷ ἀνατίθενται καὶ τὰ φαλλαγώγια ἄγεται· κινητικὸν γὰρ πρὸς συνουσίαν ὁ οἶνος, διὰ τοῦτ' ἐνίων κοινῇ θυόντων Διονύσῳ καὶ Ἀφροδίτῃ. ὁ δὲ νάρθηξ διὰ τῆς σκολιότητος τῶν κώλων ἐμφαίνει τὸ τῇδε κἀκεῖσε περιφερόμενον τῶν μεθυόντων [ἅμα δὲ καὶ ἐλαφροὺς καὶ εὐβαστάκτους αὐτοὺς εἶναι]· τινὲς δέ φασιν ὅτι καὶ τὸ ἄναρθρον [μὲν] τῆς λαλιᾶς αὐτῶν [ὡσανεὶ ἄρθρα ἔχον] παρίστησιν. ὀρείφοιτοι δ' εἰσὶ καὶ φιλέρημοι αἱ Βάκχαι διὰ τὸ μὴ ἐν ταῖς πόλεσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν χωρίων γεννᾶσθαι τὸν οἶνον. διθύραμβος δ' ὁ Διόνυσος ἐκλήθη πότερον ὡς τὸ δίθυρον τοῦ στόματος ἀναφαίνων καὶ ἐκφερομυθεῖν τὰ ἀπόρρητα ποιῶν ἢ ὡς δι' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰς θύρας ἀναβαινόντων τῶν νέων ἢ ἐμβαινόντων εἰς αὐτάς, ὅ ἐστιν ἐμπιπτόντων καὶ διασαλευόντων τὰ κλεῖθρα. καθαιρετικὸς δὲ παντὸς οὑτινοσοῦν ὑπάρχων ἔδοξε καὶ πολεμιστὴς εἶναι καὶ πρῶτος καταδεδειχέναι τὸν ἐν ταῖς πολεμικαῖς νίκαις ἀγόμενον θρίαμβον. ὁ δὲ θρίαμβος ἀπὸ τοῦ θροεῖν καὶ ἰαμβίζειν τὴν κλῆσιν ἔλαχεν, ὅθεν καὶ ἐν τοῖς κατὰ τῶν πολεμίων θριάμβοις οἱ πολλοὶ ἀναπαίστοις σκώπτοντες χρῶνται. καὶ τὴν κίτταν δὲ ὡς λάλον

2. φαλλαγώγια M_2B φαλαγώγια G σφαλαγώγια c φαλλασγώγια lP φαλλαγγώγια NV_2 φαλλαγῴδια M_1 — 3. διὰ τοῦτο b'c — 3. 4. ἔνιοι κ. θύουσι N_2BG_2 ἐνίων κ. μεθυόντων c — 6. παραφερόμενον a'V_2 — 7. εὐβαστάκτας N ἐκβαστάκτας l — [αὐτοὺς] Os. ed. — 8. ἄναρθρον] ἔναρθρον Schm. — 9. α. μὴ ἔχον B_3 ἄρθρα ἔχων c Schm. — 11. χώρων b — διθύραμβος [δ'] c — 12. πρότερον a' — 13. ἀναφαίνων B_2 ἀναβαίνων O — 14. δι' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰς θ.] ἐπ' αὐτὸν καὶ διὰ [τ.] θ. Schm. — 16. διασαλευόντων τ. κλ. καὶ ἐμπιπτόντων Schm. — 18. ἐν ταῖς πολεμικαῖς νίκαις PV_2 ἐν ταῖς πολεμικαῖς (corr. in ἐν τοῖς πολεμικοῖς MV) [ν.] $Mlbc$ ἐν τ. πολεμικαῖς πομπαῖς Gale — 21. οἱ πολλοὶ A. Nauck πολλοῖς O — 22. κίτταν] νίτταν LV_1

ὄρνεον καθιεροῦσιν αὐτῷ καὶ βασσαρέα καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ βάζειν καὶ εἰραφιώτην ἀπὸ τοῦ ἔριν ἀφιέναι. τῷ κίττῳ δὲ στέφεται διὰ τὴν πρὸς τὴν ἄμπελον ἐμφέρειαν αὐτοῦ καὶ τὴν πρὸς τοὺς βότρυς ὁμοιότητα τῶν κορύμβων [· πέφυκε δὲ καὶ σφάλλειν τὰ δένδρα, ἀνερπων δι' αὐτῶν καὶ περιπλεκόμενος βιαιότερον τοῖς πρέμνοις]. τὰ δὲ θυμελικὰ ἀκροάματα τὸν Διόνυσον θεραπεύει διὰ τὴν πρὸς τὰς θαλίας οἰκειότητα αὐτῶν, οἷον ᾠδῆς καὶ κιθάρας· 'τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός'. μυθολογεῖται δ' ὅτι διασπασθεὶς ὑπὸ τῶν Τιτάνων συνετέθη πάλιν ὑπὸ τῆς Ῥέας, αἰνιττομένων τῶν παραδόντων τὸν μῦθον ὅτι οἱ γεωργοί, θρέμματα γῆς ὄντες, συνέχεαν τοὺς βότρυς καὶ τοῦ ἐν αὐτοῖς Διονύσου τὰ μέρη ἐχώρισαν ἀπ' ἀλλήλων, ἃ δὴ πάλιν ἡ εἰς ταὐτὸ σύρρυσις τοῦ γλεύκους συνήγαγε καὶ ἓν σῶμα ἐξ αὐτῶν ἀπετέλεσε. καὶ ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ δὲ μῦθος, ὡς φεύγων ποτὲ τὴν Λυκούργου ἐπιβουλὴν ὁ θεὸς ἔδυ κατὰ θαλάττης, εἶθ' ἡ Θέτις αὐτὸν διέσωσεν, ἐμφανῆ τὴν διάνοιαν ἔχει. τιθῆναι μὲν γάρ εἰσι τοῦ Διονύσου αἱ ἄμπελοι· ταύτας δ' ὁ Λυκοῦργος τρυγητὴς ὢν ἐσκύλευσε καὶ ἀπεκόσμησεν, εἶθ' ὁ οἶνος θαλάττῃ μιγεὶς ἀσφαλῶς ἀπετέθη. καὶ περὶ μὲν Διονύσου τοσαῦτα.

c. 31. Ἡρακλῆς δ' ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς ὅλοις λόγος

1. βασαρέα O — 2. εἰραφιάτην a' — p. 61, 16 — p. 62, 2. κλεῖθρα. ὁ δὲ θρίαμβος ἀπὸ τοῦ — ἀφιέναι. καθαιρετικὸς δ' — ἀγόμενον θρίαμβον O — 2. 3. τῷ δὲ κιττῷ c — 10. 11. τιτάνων [συνετέθη — 12. παραδόντων] N_1 — 12. παραδιδόντων N_2 — 13. βότρυας b' — τοῦ ἐν αὐτῷ LV_1N_1 c τοὺς ἔναντι G τοῦ ἐνόντος Gale — 14. ἡ ([ἡ] P) εἰς ταὐτὸ a' V_2 ἡ εἰς· αὐτό lbc — 15. σύρρευσις O — 17. λυκούργων LV_1N_1 — [ὁ] θεὸς LV_1 bc — ἔδυ κατὰ] εἰς τὸ κατὰ LV_1 b εἰς τὰ κατὰ c — 19. εἰσι τ. δ.] τ. δ. εἰσίν b' — 20. ταύτας Schm. ταύτης O — 21. θαλάσσῃ O

καθ' ὃν ἡ φύσις ἰσχυρὰ καὶ κραταιά ἐστιν [καὶ ἀπεριγένητος οὖσα], μεταδοτικὸς ἰσχύος καὶ τοῖς κατὰ μέρος καὶ ἀλκῆς ὑπάρχων. ὠνόμασται δὲ τάχα ἀπὸ τοῦ διατείνειν εἰς τοὺς ἥρωας, ὡς αὐτοῦ ὄντος τοῦ κλεΐζεσθαι τοὺς γενναίους ποιοῦντος· ἥρωας γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἁδροὺς τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ κατὰ τοῦτο τοῦ θείου γένους μετέχειν δοκοῦντας. οὐ δεῖ δὲ ὑπὸ τῆς νεωτέρας ἱστορίας ἐπιταράττεσθαι· διὰ γὰρ ἀρετὴν ἠξιώθη τῆς αὐτῆς τῷ θεῷ προσηγορίας ὁ Ἀλκμήνης καὶ Ἀμφιτρύωνος υἱός, ὥςτε δυσδιάκριτα γεγονέναι τὰ τοῦ θεοῦ ἴδια ἀπὸ τῶν περὶ τοῦ ἥρωος ἱστορουμένων. τάχα δ' ἂν ἡ λεοντῆ καὶ τὸ ῥόπαλον ἐκ τῆς παλαιᾶς θεολογίας ἐπὶ τοῦτον μετενηνεγμένα εἴη. [στρατηγὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαθὸν γενόμενον καὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς μετὰ δυνάμεως ἐπελθόντα οὐχ οἷόν τε γυμνὸν ἔδοξε περιεληλυθέναι, ξύλῳ μόνον ὡπλισμένον, ἀλλὰ τοῖς ἐπισήμοις τοῦ θεοῦ μετὰ τὸν ἀπαθανατισμὸν ὑπὲρ τῶν εὐεργετουμένων κεκοσμῆσθαι.] σύμβολον δ' ἂν ἑκάτερον εἴη ῥώμης καὶ γενναιότητος· ὁ μὲν γὰρ λέων τὸ ἀλκιμώτατον τῶν θηρίων ἐστί, τὸ δὲ ῥόπαλον τὸ καρτερώτατον τῶν ὅπλων. καὶ τοξότης δ' ἂν ὁ θεὸς παρεισάγοιτο κατά τε τὸ πανταχοῦ δι-

XXXI. 1. κραταιά (κρατ≡αιά *L*) ἐστιν καὶ ἀπεριγέννητος (-οτος *P*) οὖσα μεταδοτικὸς (-ὴ *l*) *a* κραταιά ἐστιν ἀνίκητος (sed hoc voc. in l. er. *N*) καὶ ἀπεριγένητος οὖσα μετ. *bc* κρ. ἐστιν ἀνίκητος καὶ ἀπεριγένητος ὢν, μεταδοτ. *Schm.* — 2. 3. κ. τ. κ. μ. [καὶ] ἀλκῆς *L* κ. τῆς κατὰ μέρος ἀλκῆς *b'* καὶ ἀλκῆς καὶ τοῖς κατὰ μέρος *Schm.* — 7. 8. οὐ [δεῖ] δὲ *lbc* — 8. ἐπιταρ.] ε. δεῖ N_2 *b'* — ὑπὸ [τῆς] *c* — 9. 10. ὁ Ἀλκμ. *Schm.* [ὁ] α. *O* — 10. ὥστε *Schm.* ὧν τόδε *O* — 14. [στρατηγ. γὰρ — 18. κεκοσμῆσθαι] *Schm.* — γενομ. ἀγαθὸν *c* — 16. ἔδοξαν *a' Vc* — ξύλῳ] ξίφει *Schm.* — 18. κεκοσμῆσθαι] κεκομῆσθαι *N* κεκομίσθαι (in marg. addito κεκομῆ) *B* κεκοσμήκασι *Schm.*

ικνεῖσθαι καὶ κατὰ τὸ ἔντονόν τι ἔχειν καὶ τὴν τῶν βελῶν φοράν [ʿστρατηλάτην δ' οὐκ ἄλογον τοιούτοις ὅπλοις πεποιθότα εἰς τὰς παρατάξεις ἀπαντᾶν]. οἰκείως δὲ παρέδοσαν αὐτὸν Κῷοι τῇ Ἥβῃ συνοικοῦντα ὡς ὁλοσχερέστερον [αὐτὸν] τὴν διάνοιαν ὄντα, ὡς εἴρηται

νέων τι δρᾶν μὲν εὐτονώτεραι χέρες,
ψυχαὶ δ' ἀμείνους τῶν γεραιτέρων πολύ.

ὑπονοῶ δὲ καὶ τὴν παρ' Ὀμφάλῃ λατρείαν ἐκείνῳ πιθανωτέραν εἶναι προσήκειν, ἐμφαινόντων πάλιν διὰ τούτου τῶν παλαιῶν ὅτι καὶ τοὺς ἰσχυροτάτους ὑποτάττειν δεῖ ἑαυτοὺς τῷ λόγῳ καὶ τὰ ὑπὸ τούτου προσταττόμενα ποιεῖν, εἰ καὶ θηλύτερόν τι κατὰ τὴν θεωρίαν καὶ τὴν λογικὴν σκέψιν προσπίπτει τῇ ὀμφῇ, ἣν οὐκ ἀτόπως ἂν δόξαιεν Ὀμφάλην προσηγορευκέναι. τοὺς δὲ δώδεκα ἄθλους ἐνδέχεται μὲν ἀναγαγεῖν οὐκ ἀλλοτρίως ἐπὶ τὸν θεόν, ὡς καὶ Κλεάνθης ἐποίησεν· οὐ δεῖν δὲ δοκεῖ πανταχοῦ εὑρεσίλογον πρεσβεύειν.

1. 2. [*καὶ*] *τὴν τῶν β. φ.* *Schm.* — 2. [*καὶ*] *στρατηλάτην δ'* *O* *καὶ στρατηλάτην* [*δ'*] *Schm.* — *ἄλογον* *Os.* *εὔλογον* *O* — *τοιούτοις* $a' V_2$ *τούτοις* *lN* *τούτοις τοῖς* $N_2 b'$ — 4. 5. [*ὡς*] *ὁλ.* *lbc* — 5. [*αὐτὸν*] *c* *A. Nauck* — *ὁλοσχερ*[*έστερον* — 6. *εὔτον*]*ώτεραι* *G* — *ὡς εἴρηται* *Lang* *ὡς γὰρ* *O* *ὄντως γὰρ* (*ὄντα*, quod antecedit, omisso) *A. Nauck* — 6. *νέων τοι* aN_1 — 6. 7. *αἱ χεῖρες οὕτω ψυχὰς ἀμ.* *c* — 8. [*καὶ*] *τὴν παρ' ὀμφ.* *lbc* — 8. 9. *πιθανώτερον* V_2 — 9. *καὶ προσήκειν* *B* — 10. *καὶ τ. ἰσχ.* (in *V* *καὶ* postmodum insertum videtur) *lb* — 11. 12. *προσταττόμενα* $a' N_2 b'$ *πραττόμενα* *lNc* — 13. *τῇ ὀμφῇ* *Schm.* *τῇ ὀμφῆς* *P* *τῆς ὀμφῆς* *cett.* — 14. *οὐκ ἀτόπως ἂν δόξαιεν*] *οὐχ ἑτέραν ἂν δόξαιμεν* (*δόξαιεν* *Eud.*) *c* — *ὀμφάλου* $aN_1 c$ — 15. *ἀγαγεῖν* *Pc* — 16. *ἀλλοτρίως* *lb* *-ίους* *c* *ἀλλότριον* *M* *ἀλλότρια* *P* — 17. *οὐ δεῖν δὲ δοκεῖ* *B* *Os.* *οὐ δεῖ δὲ δοκεῖν* $N_2 Gc$ *οὐ δεῖν δὲ δοκεῖν* *aN* — *πανταχοῦ* *lbc* *πάντων* *a'* — *πρεσβεύειν*] *ευ* litterae non satis genuinae in *N* *πρεσβύτην* *c* — *τὸ εὑρεσίλογον* *B*; exspectes *τὸν εὑρεσίλογον*

c. 32. Ἐχομένως τοίνυν, ὦ τέκνον, ἈΠΌΛΛΩΝ ὁ ἥλιός ἐστιν, Ἄρτεμις δὲ ἡ σελήνη· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τοξότας αὐτοὺς ἀμφοτέρους παρήγαγον, τὴν ὡσανεὶ ἄφεσιν πόρρω τῶν ἀκτίνων αἰνιττόμενοι. καλοῦνται δὲ ὁ μὲν [ἥλιος] ἕκατος [διὰ τοῦτο], ἡ δὲ ἑκάτη τῷ ἕκαθεν δεῦρο ἀφιέναι καὶ ἀποστέλλειν τὸ φῶς, ὥστε παρακειμένως καὶ ἑκατηβόλους αὐτοὺς προσηγορεύκασιν. ἔνιοι δὲ τὸν Ἕκατον καὶ τὴν Ἑκάτην ἄλλως ἐτυμολογοῦσιν, ὡς τῶν τεθειμένων αὐτοῖς τα ὀνόματα ταῦτα ἑκὰς αὐτοὺς εἶναι εὐχομένων καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν βλάβην μὴ προσπελάζειν αὐτοῖς· δοκοῦσι γὰρ καὶ φθείρειν ἔσθ' ὅτε τὸν ἀέρα καὶ τῶν λοιμικῶν καταστάσεων αἴτιοι γίνεσθαι· διὸ καὶ τοὺς ὀξεῖς θανάτους αὐτοῖς ἀνετίθεσαν οἱ πάλαι, καὶ ὁ ποιητὴς ὡς ἐμφανές τι ἐν τῷ λοιμῷ παρεισάγει τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα ὅτι ζητητέος μάντις,

ὅς κ' εἴποι ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων.

τούτου δ' ἕνεκεν οἴονται κατ' εὐφημισμὸν τὴν μὲν Ἄρτεμιν ἀπὸ τοῦ ἀρτεμεῖς ποιεῖν, ὅ ἐστιν ὑγιεῖς, ὠνομάσθαι, τὸν δ' Ἀπόλλωνα ὡς ἀπολύονθ' ἡμᾶς τῶν νόσων ἢ ἀπελαύνοντα ἀφ' ἡμῶν αὐτὰς [ἢ ἀπολλύντα] ταύτης

XXXII. 1. ὦ τέκνον] συντέχνῳ Gale — 5. [διὰ τοῦτο] Schm. — 9. τεθειμένων a'V_2 τεθεικότων lbc — 10. αὐτούς a'V_2 αὐτὰ lbc — 13. γίνεσθαι ac γύνεσθαι N γενέσθαι b' — 14. καὶ ὁ ποιητὴς (καὶ i. l. lato er. B) a'V_2B καὶ ὡς ὁ π. lN ὡς ὁ ποιητής N_2G — 15. 16. ζητητέος μάντις a' ζητητέον μάντεις mut. in ζητητέος μάντις V ζητητέον μάντεις rasura mut. in ζητητέον μάντην N ζητητέον μάντιν (-ην G) b'Lc — 18. ἕνεκα b' — 19. [ποιεῖν] b' — 20. ἀπολλύονθ' NL — 21. ἀπολλύντα M_2c ἀπόλλαντα (ἀπολλάντα N; in VP hoc marginale: ἔν τινι ἀπεῖλλαντα) aN ἀπόλλοντα G ἀπολλόντα N_2 ἀπολλόν$^{τα\,2}$ B ἀπολούοντα Villois. — ταύτης aN ταύτας N_2 ταύτας ταύτης b'c — τέτευχε (-τευ- i. l.

τετευχέναι τῆς προσηγορίας, καθ' ἣν ἔννοιαν καὶ παιήων ἐκλήθη καὶ ἰατρὸς ἔδοξεν εἶναι. τινὲς δὲ αὐτόθεν Ἀπόλλωνα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀπολλύναι φασὶν εἰρῆσθαι· καὶ γὰρ τὸν ἀπολλύντα ταύτην τὴν διακόσμησιν τοῦτον εἶναι διὰ τοῦ διατμίζειν ἀδιαλείπτως πάντοθεν αὐτῆς τὸ ὑγρὸν καὶ τῷ αἰθέρι προσκατατάττειν· τάχα δ' ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦν καὶ λύειν τὸ συνεστὸς τῆς οὐσίας ἢ καὶ τὸ σκότος ὡσὰν ἁπλῶν εἰρημένος εἴη. οἰκείως δὲ καὶ ἀδελφοὺς αὐτοὺς παρεισήγαγον ἐμφερεῖς ἀλλήλοις ὄντας καὶ ὁμοειδῆ κίνησιν κινουμένους καὶ δύναμιν παραπλησίαν ἐν τοῖς ὅλοις ἔχοντας καὶ τρέφοντας ὁμοίως τὰ ἐπὶ γῆς. εἶθ' ὁ μὲν Ἀπόλλων ἄρρην ἀνεπλάσθη, θερμότερον ὢν πῦρ καὶ δραστικώτερον, ἡ δ' Ἄρτεμις θήλεια, ἀμβλυτέραν καὶ ἀσθενῆ τὴν δύναμιν ἔχουσα. βούπαιδος δ' ἡλικίαν ὁ Ἀπόλλων ἔχει, καθ' ἣν καὶ οἱ ἄνθρωποι εὐειδέστατοι ἑαυτῶν φαίνονται· κάλλιστος γὰρ ὀφθῆναι καὶ νεαρώτατός ἐστιν ὁ ἥλιος. μετὰ δὲ ταῦτα Φοῖβος μὲν λέγεται διὰ τὸ καθαρὸς εἶναι καὶ λαμπρός [·ἐπιθέτοις ἄλλοις εἰς αὐτὸν χρῶνται, χρυσοκόμαν καὶ ἀκειρεκόμαν προσαγο-

er. *B*)*b* τετυχηκέναι *c* — 1. 2. καθ' — εἶναι] vide ne haec spuria sint. — 2. 3. αὐτόθεν ἀπόλλωνα αὐτὸν *Lb* αὐτόθεν ἀπόλλωνα [αὐτὸν] *c* [αὐτόθεν] ἀπόλλωνα (sed π non satis pur. in *V*) αὐτὸν *a*′*V* ἀντίον Ἀπόλλωνα [αὐτὸν] *Schm.* ἀπολλύναι] α. αὐτὸν (corr. in αὐτὸν *B*; in hoc totus locus a -λύναι usque ad εἰρῆ- er.) *bc* — 4. 5. τοιοῦτον lN_1Bc — 6. αὐτῆς N_2b' αὐτῇ *aNc* ἐν αὐτῇ *Schm.* — 7. συνεστώς acG_1 — 8. ὡς ἂν *O* — ἁπλῶς N_2b' — 13. ἄρρην (ἄρην *B*) $b'N_2$ V_2 ἄρρης ἄρ^ρ^ης *L*) *NL* ἄρης *Vc* ἀνὴρ *a*′ — θερμότερον γὰρ τὸ πῦρ *c* — 14. ἀμβλυτέραν (-ι- *N*)*aNB* ἀμμλωτέραν *G* ἀμβλυωτέραν *c* ἀμβλυοτέραν *Os. ed.* — 16. εὐειδέστατοι *A. Nauck* εὐειδέστεροι (εὐει- i. l. er. *V* εὐιδ. *N*)*lb* εὐηδέστεροι *a*′ *Eud. codd.* εὐηδεστέραν *c* — 19. καὶ ἐπιθέτοις *Schm.* [κ.] ἐπὶ τὸ τοῖς *a* [κ.] ἐπὶ δὲ τοῖς *bc* [κ.] ἔτι δὲ τοῖς *Villois.* — 20. χρῶνται *bc*

ξύοντες, ἐπειδὴ χρυσωπός ἐστι καὶ ἔξω πένθους καθ-στὼς διὰ τὴν ἁγνότητα]· Δήλιον δὲ αὐτὸν ὠνόμασαν αὶ Φαναῖον ἀπὸ τοῦ δηλοῦσθαι δι' αὐτοῦ τὰ ὄντα αὶ φωτίζεσθαι τὸν κόσμον, ὡς καὶ Ἀναφαίου Ἀπόλλω-ος ἱερὸν ἱδρύσαντο, τοῦ ἀναφαίνοντος πάντα· τούτῳ ϑ' ἠκολούθησε καὶ τὸ τὴν Δῆλον καὶ Ἀνάφην ἱερὰς αὐ-οῦ νομισθῆναι. δια δὲ τὸν εἰρημένον σαφηνισμὸν τῶν ραγμάτων καὶ τὴν μαντικὴν αὐτῷ προσῆψαν καὶ εὑρε-θέντος τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου τὸν Ἀπόλλωνα προσ-ωνόμασαν Πύθιον ἀπὸ τοῦ δεῦρο ἐρχομένους τοὺς ἀν-θρώπους πυνθάνεσθαι τὰ καθ' ἑαυτούς· ἐλέχθη δὲ καὶ ὁ τόπος ὀμφαλὸς τῆς γῆς οὐχ ὡς μεσαίτατος ὢν αὐτῆς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀναδιδομένης ἐν αὐτῷ ὀμφῆς, ἥτις ἐστὶ θεία φωνή. λοξῶν δὲ καὶ περισκελῶν ὄντων τῶν χρη-σμῶν, οὓς δίδωσι, λοξίας ὠνόμασται [· ἢ ἀπὸ τῆς λοξότη-τος τῆς πορείας, ἣν ποιεῖται διὰ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου]. μουσικὸς δὲ καὶ κιθαριστὴς παρεισῆκται τῷ κρούειν ἐναρμονίως πᾶν μέρος τοῦ κόσμου καὶ συνῳδὸν αὐτὸ πᾶσι τοῖς ἄλλοις μέρεσι ποιεῖν, μηδεμιᾶς [αὐτῶν] ἐκ-μελείας ἐν τοῖς οὖσι θεωρουμένης, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν χρόνων πρὸς ἀλλήλους συμμετρίαν ἐπ' ἄκρον ὡς ἐν ῥυθμοῖς τηροῦντος αὐτοῦ καὶ τὰς τῶν ζῴων φωνὰς

χρῆσθαι a — χρυσοκόμαν (χρυσεκ. NW) lbc χρυσοκόμην a' — ἀκειροκόμαν b' ἀκειρεκόμην a — 6. δῆλον] δήλην Nl δῆσον G — 6. 7. αὐτῷ c — 8. 9. εὑρεθέντος τοῦ ἐν Δ. μαντείου τὸν Ἀπόλλωνα Schm. εὑρεθὲν τὸ ε. Δ. μαντεῖον τῷ Ἀπόλλωνι O — 9. 10. προσωνόμασε l προσωνόμασται P — 12. μεσαίτατον P — 13. ἀπὸ [τῆς] ἀναδιδομένης (-δεδ- V_1) a — 14. [ὄντων] N — 18. συνῳδὸν Os. ed. συνοδὸν P σύνοδον cett. — αὐτὸ Schm. αὐτὸν O — 19. [αὐτῶν] Schm. αὐτὸν Nc αὐτοὺ N_2 αὐτοῦ b' — 21. ἐπ' ἄκρον Os. ἐπ' ἄκρου c ἀπ' ἄκρον lN ἀπ' ἄκρων a' V_2 b' — 22. - p. 68, 3. καὶ τὰς τῶν ζώων φωνὰς ὧν αὐτὸς τῶν ἄλλων σωμάτων ψόφους οἳ (ἢ N; οἵ P) διὰ τὸ ξηραίνεσθαι χρησίμως

καὶ ὡcαύτως τοὺc *τῶν ἄλλων σωμάτων ψόφους, οἳ δι* *τὸ ξηραίνεσθαι χρησίμως ὑπὸ τὸν ἀέρα ἀποδίδονται* *δαιμονίως ἡρμόσθαι πρὸς τὰς ἀκοὰς ποιοῦντος. ἀπ* *ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς καὶ Μουσηγέτης ἐκλήθη καὶ ἐπίσκοπος καὶ αὐτὸς παίζειν μετὰ τῶν Μουσῶν ἐνομίσθη*

ἐκ γάρ τοι Μουσέων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ βασιλῆες —

φησὶν ὁ Ἡσίοδος. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἱερὸς αὐτοῦ ὁ κύκνος τῷ μουσικώτατον καὶ λευκότατον ἅμα εἶναι τῶν ὀρνέων, ὁ δὲ κόραξ ἀλλότριος διά τε τὸ μιαρὸς εἶναι καὶ διὰ τὴν χροιάν. ἡ δὲ δάφνη καίπερ δαφοινή τις οὖσα στέμμα αὐτοῦ ἐστιν, ἐπειδὴ εὐερνές τε καὶ ἀειθαλὲς φυτόν ἐστι· τυγχάνει δὲ καὶ εὐέκκαυστος οὖσα καὶ πρὸς τὰς καθάρσεις οἰκεῖόν τι ἔχουσα, ὥστε μὴ ἀλλοτρίως ἀνακεῖσθαι τῷ καθαρωτάτῳ καὶ καυστικωτάτῳ θεῷ. τάχα δὲ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς, προστρέχον πως τῷ διαφαίνειν, ἐπιτηδείαν αὐτὴν ἐποίησε πρὸς τὰς μαντείας

ὑπὸ τὸν ἀέρα ἀποδίδονται δαιμονίαν aN κ. τ. τ. ξ. δὲ φωνὰς ὧν αὐτὸς τῶν ἄλλ. σώμ. ψόφος ἰδία τὸ ξηραίνεσθαι [χρ. ὑπ. τ. α. α. δ.] c καὶ τοὺς (τὰς N_2) τ. ξ. φωνὰς καὶ τοὺς (τὰς $N_2 B$) τῶν ἄλλων σωμ. ψόφους διὰ τ. ξ. χ. ὑπὸ ([ὑπὸ] G) τ. α. ἀποδιδόντος καὶ δαιμονίως $N_2 b'$ — 1. *ὡσαύτως τοὺς* de nostra coniectura scripsimus — 2. *ξηραίνεσθαι] κραδαίνεσθαι?* — 3. *ποιοῦντος] ποιεῖ c* — 4. 5. *καὶ Μουσῶν ἐπίσκοπος Schm.* — 5. *καὶ [αὐτὸς] c — παίζειν bc παιδείας a′ V_2 παιδ l* — 6. *ἐκ γάρ τοι Μουσέων Os. ἐκ γάρ τοι μουσάων ab ἐκ γὰρ μουσάων c Hes. Th.* 94 (sed cf. Boissonadium ad eum l.) — 7. *ἔασιν ἐπὶ χθονὶ a′ V_2 ἔασιν ἐπὶ χθόνα N_2 Hes. Theog.* 95, ubi Guietus et Herm. *χθονί* legendum censuere, *ἔασι καταχθόνιοι lbc — βασιλῆες] κιθαρισταί· ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες Hes.* — 8. *αὐτῶν $L V_1 N$ αὐτῷ $N_2 b' c$* — 9. *τὸ μουσικώτατον — [εἶναι] a′ V_2* — 11. *χροάν a′ V_2 χρείαν lN* — 12. *ἀειθαλὲς] ἀειδὲς l* — 13. *εὐέκκαυστός τις Os. ed.* — 16. *προστρέχον* (sed σ postmodum intrus.) *B προτρέχον $G L V_2$ M προτρέχων $N P V_1 c$ — πως τῷ] πρὸς τὸ G* — 16. 17. *διαβαίνειν $a N_1 c$*

εἶναι δοκεῖν. ὁ δὲ τρίπους διὰ τελειότητα τοῦ τῶν τριῶν ἀριθμοῦ δέδοται αὐτῷ· δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν τριῶν παραλλήλων κύκλων, ὧν ἕνα μὲν τέμνει κινούμενος τὴν ἐνιαύσιον κίνησιν ὁ ἥλιος, δυοῖν δ' ἐφάπτεται. ἐπεὶ δ' ἐν τοῖς λοιμοῖς ὡς ἐπίπαν δοκεῖ τὰ θρέμματα πημαίνεσθαι πρῶτον καὶ συνεχέστερον ἢ καθ' αὑτὰ φθείρεσθαι [λοιμικῶς], κατὰ τοῦτο καὶ τὴν τῶν ποιμνίων ἐπιμέλειαν ἀνέθηκαν αὐτῷ, νόμιον καὶ λύκιον καὶ λυκοκτόνον προσαγορεύοντες. ἀγυιεὺς δ' ἐκλήθη δεόντως ἱδρυθεὶς ἐν ταῖς ἀγυιαῖς· καταυγάζει γὰρ ταύτας καὶ πληροῖ φωτὸς ἀνατέλλων, ὡς ἐκ τῶν ἐναντίων εἴρηται τὸ

δύσετο τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

καὶ λεσχηνόριον δ' αὐτὸν προσηγόρευσαν διὰ τὸ τὰς ἡμέρας ταῖς λέσχαις καὶ τῷ ὁμιλεῖν ἀλλήλοις συνέχεσθαι τοὺς ἀνθρώπους, τὰς δὲ νύκτας καθ' ἑαυτοὺς ἀναπαύεσθαι. παιᾶνα δ' αὐτὸν ἐκάλεσαν εἴτουν κατ' ἀντίφρασιν καὶ ἐξιλαστικῶς, ἵνα μὴ νόσους αὐτοῖς ἐπιπέμπῃ μηδὲ φθείρῃ τὸν ἀναπνεόμενον ὑπ' αὐτῶν ἀέρα, εἴτε καὶ ὡς τῷ ὄντι τοῦ αὐτοῦ ὑγιείας τῷ σώ-

6. *πημαίνεσθαι* N_2GB_2 *ποιμαίνεται* cett. — [*πρῶτον* — 7. *φθείρεσθαι*] N_1 — 6. *συνεχέστερον ἢ* Lang *συνεχέστερον* [*ἢ*] *O συνεχὲς ἕτερον* Schm. — 6. 7. *καθ' αὑτὰ* $LN_2b'c$ *καθ' αὐτὰ* V_1 *κατ' αὐτὰ* $a'V_2$ — 7. *φθείρεσθαι* $b'N_2$ *φθείρεται* *ac* — *λοιμικῶς*] *ὡς λύκῳ* Schm. *λοιμίδας* G — 10. *δεόντως*] *πρεπόντως* Schm. — *ἱδρυνθεὶς* N_2c — 11. 12. *ἐκ τοῦ ἐναντίου c* — 13. *δύσετο τ' ἠέλιος* Hom. β 388 *δύσατο θ' ἠέλιος* W *δύνοντος τ' ἠελίοιο* cett. — *σκιόωντο* (*-ωτο* P) *ac* *σκιόωντος* N *σκιόωνται* B *σκιοονται* G — 14. *λησχηνόριον δ'* $a'V_2c$ *λ. δὴ l* *λεσχηνάριον δ'* b — 16. [*τῷ*] *ὁμιλεῖν* N_2b' — 17. *ἐκάλεσαν* Eud.; *καλέσαντες* O — 18. [*καὶ*] *ἐξιλαστικῶς* Nc [*κ.*] *ἐξιλαστικόν* (*ἐξελ.* G) N_2b' — *ἐπιπέμπῃ* Studemund *ἀναπέμπῃ* O — 20. *εἴτε καὶ ὡς a Nc εἴτε καὶ* [*ὡς*] *b' εἴτε* [*κ.*] *ὡς* Os. — *τῷ ὄντι* (*ὤντι* P) *a' αὐτῷ ὄντι* lNc *ἐν αὐτῷ τῷ ὄντι b'* — *ὑγιείας* fortasse M_1 *ὑγείας* cett.

ματι αἰτίου γινομένου διὰ τῆς τοῦ περιέχοντος εὐκρασίας. c. 33. *Κατ' ἀκόλουθον πάλιν τὸν* Ἀσκληπιὸν *υἱὸν αὐτοῦ ἔφασαν γενέσθαι, τὸν δοκοῦντα τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεδειχέναι τὴν ἰατρικήν· ἐχρῆν γὰρ καὶ τούτῳ τῷ τόπῳ θεῖόν τι ἐπιστῆσαι. ὠνομάσθη δὲ ὁ Ἀσκληπιὸς ἀπὸ τοῦ* ἠπίως ἰᾶσθαι *καὶ ἀναβάλλεσθαι τὴν κατὰ τὸν θάνατον γινομένην ἀπόσκλησιν. διὰ τοῦτο γὰρ δράκοντα αὐτῷ παριστᾶσιν, ἐμφαίνοντες ὅτι ὅμοιόν τι τούτῳ πάσχουσιν οἱ χρώμενοι τῇ ἰατρικῇ κατὰ τὸ οἱονεὶ ἀνανεάζειν ἐκ τῶν νόσων καὶ ἐκδύεσθαι τὸ γῆρας, ἅμα δ' ἐπεὶ προσοχῆς ὁ δράκων σημεῖον, ἧς πολλῆς δεῖ πρὸς τας θεραπείας. καὶ τὸ βάκτρον δὲ τοιούτου τινὸς ἔοικεν εἶναι σύμβολον· παρίσταται γὰρ δι' αὐτοῦ ὅτι, εἰ μὴ ταύταις ταῖς ἐπινοίαις ἐπεστηριζόμεθα ὅσον ἐπὶ τὸ συνεχῶς εἰς ἀρρωστίαν ἐμπίπτειν, κἂν θᾶττον τοῦ δέοντος σφαλλόμενοι κατεπίπτομεν. λέγεται δὲ ὁ Χείρων τετροφέναι τὸν Ἀσκληπιὸν κἀν τοῖς τῆς ἰατρικῆς θεωρήμασιν ἠσκηκέναι, τὴν διὰ τῶν*

1. 2. *ἀκρασίας* PLV_1b

XXXII. 2. *κατ' ἀκόλουθον* $Mlb'c$ *κατακόλουθον* N *κατὰ τὸν ἀκόλουθον* P — 5. *τούτῳ τῷ τόπῳ* c *τούτου τῷ τόπῳ* aN *τούτου τῷ πόθῳ* G *τούτῳ τῷ πόθῳ* BV_3 — 6. *ἠπίως ἰᾶσθαι* Lang *ἐτῶσθαι* aNc (N_2 deletum voluit *ἐτ.*) *ἐσκλῆσθαι* $b'N_3$ — 8. *παριστῶσιν* O — [*ἐμφαίνοντες*] LV_1bc — 10. *ἀναν.*] *ἀναγκάζειν* a' — 14. *ὅτι*] *ὄντι* l — 14. 15. *ἐπεστ. ὅσον ἐπὶ τῷ συνεχῶς εἰς ἀρρωστίαν ἐμπ. κ. θ. τ. δ. σφ. κατεπίπτομεν* (*καταπίπτωμεν* N *κατεπίπτωμεν* L) aN *ἐπεστ. συνεχ.* (*τῷ σ.* N_2) *εἰς ἀρρ. ε. κ. θ. τ. δ. σφ. κατεπίπτωμεν* (illud ε i. l. er., cui subest α B; *καταπιπτομεν* (ω supra ο) G *καταπιπτωμεν* N_2) N_2b' *ἐπιστηριξόμεθα ἐπὶ τὸ συνεχὲς ἂν εἰς ἄρρωστον θᾶττον τοῦ δέοντος σφαλλόμ. κατεπίπτομεν* c — 17. – 72, 2. *τετροφέναι τὴν* [*τὸν ἀσκληπιὸν — βουλομ.*] N_1 — 18. [*τῆς*] *ἰατρικῆς* N_2 [*τ.*] *ἰατρικοῖς* G *τ. ἰατρικῆς* lacuna M — *ἠσκηκέναι τὴν διὰ* (*κατὰ* MV_2) *τῶν χειρῶν ἐνέρ-*

χειρῶν ἐνέργειαν τῆς τέχνης ἐμφαίνειν αὐτῶν βουλομένων. παραδέδοται δὲ καὶ γυνὴ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Ἠπιόνη, τοῦ ὀνόματος οὐκ ἀργῶς εἰς τὸν μῦθον παρειλημμένου, δηλοῦντος δὲ τὸ πραϋντικὸν τῶν ὀχλήσεων διὰ τῆς ἠπίου φαρμακείας. c. 34. Ἡ δ' Ἄρτεμις φωσφόρος μὲν ἐπωνομάσθη διὰ τὸ καὶ αὐτὴ σέλας βάλλειν καὶ φωτίζειν ποσῶς τὸ περιέχον, ὁπόταν μάλιστα πανσέληνος ᾖ, δίκτυννα δ' ἀπὸ τοῦ βάλλειν τὰς ἀκτῖνας — δίκειν γὰρ τὸ βάλλειν — ἢ ἀπὸ τοῦ δικνεῖσθαι τὴν δύναμιν αὐτῆς εἰς πάντα τὰ ἐπὶ γῆς ὡς δικτύννης αὐτῆς οὔσης. κυνηγέτιν δ' αὐτὴν καὶ θηροκτόνον καὶ ἐλαφηβόλον καὶ ὀρεσίφοιτον παρεισήγαγον ἤτοι τρέπειν εἰς τὰ ἄγρια βουλόμενοι τὴν ἐξ αὐτῆς βλάβην ἢ ἐπειδὴ μάλιστα νυκτὸς καταφαίνεται, πολλὴ δ' ἐν τῇ νυκτὶ ἡσυχία πανταχοῦ καθάπερ ἐν ταῖς ὕλαις καὶ ταῖς ἐρήμοις ἐστίν, ὥστε ἐν τοιούτοις τισὶ χωρίοις αὐτὴν πλάζεσθαι δοκεῖν, ἔξωθεν ἤδη τούτῳ προσπεπλασμένου τοῦ κυνηγετεῖν αὐτὴν τοξότιν οὖσαν. συνῳδὸν δὲ τούτῳ καὶ τὸ τοὺς κύνας ἱεροὺς αὐτῆς νομισθῆναι πρός τε τὰς θήρας ἔχοντας

γειαν τῆς τ. ε. αὐτῶν βουλομένων $a'V_2$ η. τὴν [δ. τ. χ. — βουλ.] lbN_2 [η. — β.] c [ἠσκ.] τὴν διὰ τ. χ. ε. τ. τ. ἐμφ. αὐτὸν ([α.] Schm.) β. Os. Schm. — 2. [παραδ. δὲ καὶ γυνὴ] lbc — 3. ἠπιόνη $a'V_2$ ἡπιόνη lN ἠπιόνην (ἠπιόναν W) $N_2b'c$ — 5. ἠπίου (-είου P) aNc

XXXIV. 6. κ. ἐν αὐτῇ LV_1 κ. αὐτὴν c — 7. ὁπόταν V_2c ὁπότε cett. — 8. δίκτυννα lexica Os. δίκτιννα (δίκτινα, ν supra, G) Mlb δίκτινναν P δικτῖνα c — δ' ἀπὸ $a'V_2$ δ' αὐτὴ λέγεται ἀπὸ lb δ' αὐτὴν λέγουσιν ἀπὸ c — 9. δικεῖν Schm. — 10. ἐπὶ τῆς γῆς b' — 11. δικτύννης Lang δικτίννης ab δικτίνης c — [δ'] αὐτὴν b' — 15. πολλὴν lM_1 — ἡσυχίαν l — 16. καὶ τ. ε. $a'V_2$ καὶ ἐν τ. ε. (ἐρήμαις c) bc [κ.] ἐν τ. ε. l — 17. χώραις (χωραῖς N) LV_1b — 19. καὶ τὸ τοὺς κ. Os. καὶ [τὸ] τοὺς κ. O — 20. αὐτῇ LV_1b — θήρας] θύρας P

ἐπιτηδείως καὶ ἀγρυπνεῖν ἐν ταῖς νυξὶ καὶ ὑλακτεῖν πεφυκότας. κυνηγίᾳ δ' ἔοικε καὶ τὸ μὴ διαλείπειν αὐτὴν ὁτὲ μὲν διώκουσαν τὸν ἥλιον ὁτὲ δὲ φεύγουσαν, εἶτα ἐν τῷ ζῳδιακῷ μετερχομένην ζῴδια καὶ ταχέως συνιοῦσαν· οἰκεῖον γὰρ κυνηγίᾳ καὶ τὸ τάχος [· προσγειότατόν τε τῶν οὐρανίων οὖσαν αὐτὴν περὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρῶν ἔφασαν ἀναστρέφεσθαι]. οὐχ ἑτέρα δ' οὖσα αὐτῆς ἡ Ἑκάτη τρίμορφος εἰσῆκται διὰ τὸ τρία σχήματα γενικώτατα ἀποτελεῖν τὴν σελήνην, μηνοειδῆ γινομένην καὶ πανσέληνον καὶ τρίτον τι ἄλλο σχῆμα [πλάττουσιν] ἀναλαμβάνουσαν, καθ' ὃ πεπλήρωται μὲν αὐτῆς ὁ μηνίσκος, οὐ πεπλήρωται δ' ὁ κύκλος. ἐντεῦθεν ἤδη καὶ τριοδῖτις ἐπεκλήθη καὶ τῶν τριόδων ἐπόπτης ἐνομίσθη διὰ τὸ τριχῶς μεταβάλλειν ὁδεύουσα διὰ τῶν ζῴων. τοῦ δ' ἡλίου διὰ τῆς ἡμέρας μόνον φαινομένου, αὐτὴν καὶ νυκτὸς καὶ σκότους ὁρωμένην καὶ μεταβάλλουσαν νυχίαν τε καὶ νυκτιπόλον καὶ χθονίαν ἐκάλεσαν καὶ τοῖς καταχθονίοις θεοῖς ἤρξαντο συντιμᾶν, δεῖπνα ἐμφέροντες αὐτῇ. προσανεπλάσθη δὲ τούτῳ καὶ τὸ μιαίνειν τὴν γῆν ταύτην [καὶ μιαίνειν]

2. κυνηγία V_1 κυνηγία (γυνηγία N_1) ab κυνηγετικὴ c κυνηγεσίᾳ Gale Schm. — τὸ μὴ] τῷ μὴ Os. — 4. τὰ ζῴδια Os. — 5. οἰκεῖον a οἰκεῖ Nc ἔοικε N_2b' — κυνηγία N_2b'c — 5. 6. προσγειότατον lb προσγειοτάτην c προσγειότητα a' V_2 — 9. 10. μονοειδῆ GP — 10. γινομ. Schm. γενομ. O — 11. ἀναλαμβάνουσαν P -ἄνουσιν V_2 ἀνεσθαι cett. — 13. ἐντεῦθεν δ' ἤδη c — τριοδῖτις V_2 -ίτις M -ίτης cett. — 14. ἐπόπτις V_2c — 15. ζώων aNc ζωδίων b' — 15. διὰ τὰς ἡμέρας NV_1G — 16. [καὶ] νυκτὸς Os. ed. — 17. [καὶ μεταβάλλουσαν] vel μεταβαλόντες Schm. — 20. μιαίνειν Schm. μιαίνεσθαι (μαίνεσθαι M μένεσθαι W) O — τὴν γῆν ταύτην Lang τ. γῆν αὐτὴν Schm. τὴν εὐαναύτην mut. in τὴν εὐαταύτην N τὴν εὔα ταύτην aB_1 τὴν εὔαν ταύτην G τὴν εὐαγωγὸν ταύτην B_2 τὴν διὰ ταύτην Par. 3076 γῆν

ὥσπερ τοὺς κατοιχομένους καὶ τὸ ταῖς φαρμακίσι συνεργεῖν καὶ ἐπάγεσθαι ταῖς οἰκίαις, εἶτα τελευταῖον τὸ πένθεσι καὶ φόνῳ χαίρειν, ἐξ οὗ τινες προήχθησαν ἐπὶ τὸ καὶ θυσίαις αὐτὴν ἀτόποις καὶ σφαγιασμοῖς ἀνθρώπων ἱλάσκεσθαι θέλειν. καθιέρωσαν δὲ καὶ τὴν τρίγλαν αὐτῇ διὰ τοὔνομα. ἐνοδία δέ ἐστιν οὐ δι' ἄλλο τι ἢ διὸ καὶ Ἀπόλλων ἀγυιεύς. δοκεῖ δὲ τοῖς πλείστοις ἡ αὐτὴ εἶναι καὶ Εἰλείθυια, ἀπαύστως εἰλουμένη καὶ θέουσα περὶ τὴν γῆν, ἣν εὔχονται ἐλθεῖν αὐταῖς ἠπίαν καὶ λυσίζωνον αἱ ὠδίνουσαι, λύουσαν τὸ ἐσφιγμένον τῶν κόλπων πρὸς τὸ ῥᾷον καὶ ἀπονώτερον ἐκπεσεῖν τὸ κυισκόμενον, λεγομένης αὐτῆς καὶ Ἐλευθοῦς. πλείους δ' Εἰλείθυιαι παραδέδονται καθ' ὃν λόγον πλείους Ἔρωτες· πολύτροποι γαρ καὶ οἱ τοκετοὶ τῶν γυναικῶν ὡς αἱ τῶν ἐρώντων ἐπιθυμίαι. φανερῶς δ' ἡ σελήνη τελεσφορεῖσθαι τὰ συλλαμβανόμενα ποιεῖ καὶ ταύτης ἐστὶ τό τε αὔξειν αὐτὰ καὶ τὸ ἀπολύειν τῶν φερουσῶν πεπανθέντα. οὐ θαυμαστὸν δ' εἰ κατ' ἄλλην μὲν ἔμφασιν παρθένον ὑπενόησαν τὴν Ἄρτεμιν ἄχραντον καὶ ἁγνὴν οὖσαν ὁμοίως τῷ ἡλίῳ, κατ' ἄλλην δὲ ἐπίκου-

διὰ ταύτην *Os.* — [καὶ μιαίνειν] *Schm.* καὶ μ. (sed ειν i. l. er. *V P*) *O* — 1. φαρμακαῖσι *W* φαρμακείαις *b'* — 2. ταῖς οἰκίαις] ἐπῳδαῖς *Gale. Schm.* — τὸ πένθεσι κ. φ.] τοῖς π. κ. τῷ φ. *P* τὸ τοῖς π. καὶ τῷ φ. *Os.* — 3. προσήχθησαν *P* — 6. διὸ *a'* V_2 διὸς *lNc* διότι N_2 *b'* — 7. ἀπόλλωνος N_1 *lc* — δοκεῖ δὲ καὶ πλ. *c* δ. δὲ κ. τοῖς πλ. *Os.* — 8. καὶ εἰλ.] τῇ ειλειθυίᾳ *b'* — εἱλουμένη *VG* — θέουσα *a'b'* θύουσα *lNc* — 9. [ἐλθεῖν] *b* — αὑταῖς *B* αὐτῇ *l* αὐταῖς *cett.* — ἠπίαν *G* ἠπίαν *cett.* — 11. ἐκπεσεῖν *a'* V_2 πεσεῖν *lb* ποιοῦσαν πεσεῖν *c* — 12. [κ.] ἐλευθοῦς *a'* — 13. 14. καὶ πλ. ἔρ. *Os.* — 14. [καὶ] οἱ τοκετοὶ *c* — 16. ποιεῖ τὰ σ. *Lbc* — 16. 17. ταύτης ἐστὶ τό τε *a'* V_2 τ. [ε.] τότε *c* ταύτης [ε.] ποτὲ *N* ταύτης [ε.] πρὶν *L* (V_1 dignosci nequit) ταύτης εἶναι ποτὲ (sic) *b'* — 17. φερουσῶν] φανερουσῶν *NL* V_1

ρον τῶν τικτουσῶν, ἐπ' αὐτῇ κειμένου τοῦ εὐτοκεῖσθαι τὰ τικτόμενα, κατὰ τρίτην δὲ φρικῶδές τι καὶ χαλεπὸν ἔχουσαν, οἵαν ἔφαμεν περὶ τῆς Ἑκάτης ὑπόνοιαν εἶναι.

c. 35. *Τελευταῖον δὲ τὸν δεχόμενον τὰς ψυχας ἀέρα Ἅιδην, ὡς ἔφην, διὰ τὸ ἀειδὲς προσηγόρευσαν. μὴ φαινομένων δ' ἡμῖν τῶν ὑπὸ γῆν, ἐκεῖσε χωρεῖν τοὺς διαλλάττοντας διεβόησαν.*

Κλύμενος ὁ Ἅιδης λέγεται τῷ αἴτιος εἶναι τοῦ κλύειν· ἀὴρ γὰρ πεπληγμένος ἡ φωνή. εὔβουλον δὲ καὶ εὐβουλέα κατὰ ἀποδυσπέτησιν ὠνόμασαν αὐτὸν ὡς καλῶς περὶ τῶν ἀνθρώπων βουλευόμενον διὰ τοῦ παύειν αὐτούς ποτε τῶν πόνων καὶ τῶν φροντίδων. ἐπονομάζεται δὲ ἐπιθετικῶς καὶ πολυδέκτης καὶ πολυδέγμων καὶ πολύαρχος πολλούς τε δεχόμενος καὶ τῶν λεγομένων πλειόνων ἢ πολλῶν ἄρχων. πυλάρτην δὲ αὐτὸν ὁ ποιητὴς προσηγόρευσεν ὡς ἀκριβῶς ἡρμοσμένας τὰς πύλας ἔχοντα καὶ μηδένα ἀνιέντα. ὁ δὲ Χάρων ἴσως μὲν κατ' ἀντίφρασιν ἐκ τῆς χαρᾶς ὠνομάσθη· δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ χωρεῖν *[ἢ τοῦ χανδάνω] τὸ ἔτυμον ἔχειν [ἢ ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι]. ὁ δὲ Ἀχέρων ἀπὸ τῶν γινομένων ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσιν ἀχῶν παρήχθη [καὶ ἡ Ἀχερουσία λίμνη]. φανερὸν δὲ πόθεν καὶ ὁ Κωκυτὸς καὶ ὁ Πυριφλεγέθων τὴν κλῆ-*

3. *οἷον c*

XXXV. 5. *τὰς ψυχὰς lbc τ. ψ. ᾅδου* PV_2 *τ. ψ. τῶν τελευτώντων* MV_3 — 8. *διεβόησαν a'V ἐβόησαν Lbc* — 9. [ὁ] *ᾅδης Vb'* — 11. *εὐβουλέα (εὐβολ. W) b'c εὐβουλαία Nl εὐβουλαίαν a'*V_2 — 16. *πλείονας* N_2 *b'* — 20. *τοῦ χωρεῖν Lang τῆς χώρας O τοῦ χωρῶ (χωρέω Os.) Os. Schm.* — *ἢ τοῦ] ἤτοι Os.* — 20. 21. *χανδάνω ac χανδάκω N χανδάκου* N_2 *b'* — 21. *κεχηκέναι Os. ed.* — 23. *παρήχθη Lang προσήχθη Lbc προήχθη a'V*

σιν ἔσχον, πάλαι καιόντων τοὺς νεκροὺς καὶ κωκυτὸν ἐγειρόντων τῶν Ἑλλήνων [, διὰ τοῦτο καὶ δαίμονας αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ κεκαῦσθαι καλούντων]. ἡ δ' ἄορνος λίμνη φυσικώτερον ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀέρος προσηγορεύθη· καίτοι καὶ τὸν σκότον ἔσθ' ὅτε καὶ τὴν ὁμίχλην ἀέρα οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, εἰ μὴ νὴ Δία οὕτως ἀπεχρήσαντο τῇ τοῦ ἀέρος γλαυκότητι ὡς καὶ τῶν λεγομένων φασγανίων οἷς στέφουσι τὸν Πλούτωνα. στέφουσι δὲ αὐτὸν καὶ ἀδιάντῳ πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ αὐαίνεσθαι τοὺς τελευτῶντας καὶ μηκέτι τὸ διερὸν ἴσχειν, στέρεσθαι δὲ τῆς παραιτίας τοῦ διαπνεῖσθαι καὶ θάλλειν ἰκμάδος. [ἐντεῦθεν ὑπονοητέον καὶ τοὺς ἀλίβαντας μεμυθεῦσθαι· ἐν Ἅιδου εἰσὶ διὰ τὴν τῆς λιβάδος ἀμεθεξίαν τῶν νεκρῶν]. οἰκείως δὲ τοῖς κατοιχομένοις καὶ ὁ νάρκισσος ἔχειν ἔδοξε καὶ τῶν Ἐριννύων ἔφασαν αὐτὸν στεφάνωμα εἶναι, προσεδρεύσαντες τῇ παραθέσει τῆς νάρκης καὶ τῷ οἷον διαναρκᾶν τοὺς ἀποθνήσκοντας.

Οὕτω δ' ἂν ἤδη καὶ τἆλλα τῶν μυθικῶς παρα-

2. 3. [διὰ — καλούντων] *Schm.* — 3.-17. [ἡ δ' ἄορνος — τῆς νάρκης] *c* — 7. γλαυκότητι *Schm.* ἐγγύτητι *O* ταχύτητι vel ὑγρότητι *Os.* — 7. 8. φασγάνων *P* σπαργανίων vel σπαργάνων *Gyraldus* — 8. οἷς στέφ. *Schm.* [οἷς] στ. *O* — 9. καὶ ἀδιάντῳ *a′* V_2 τῷ ἀδιάντῳ *lb* — αὐαίνεσθαι] αὐαι litterae i. l. er. in *V* ἀναίνεσθαι *G* — 10. τὸ διερὸν *Schm.* [τὸ] δ. *O* — 11. διαπνεῖσθαι *a′* V_2 ἀνακαινίζεσθαι *lb′* ἀνακαινίσθαι *N* — θάλλεσιν *N* — 12. [ὑπονοητέον] *lb* — ([τὸν] *b′*) τὸν ἀλίβαντα *b* — 13. ἐν ἅδου εἰσὶ (εἶναι *M*) διὰ τὴν τ. λ. *a′* V_2 καὶ [ε. ἅδ. ε. διὰ] τὴν τ. λ. *Nl* [καὶ ε. α. εἰσὶ] διὰ ([διὰ] N_2) τὴν τ. λ. N_2 *b′* — 15. τῶν ἐριννύων *Os.* τὴν ἐριννύα *aN* τὴν ἐριννύν *B* [τ.] ἐριννῦν *G* — 16. αὐτῷ *b′c* — στεφαν. εἶναι] στεφανωθῆναι (antecedentibus τὴν ἐριννὺν αὐτῷ) *Gale* — προσεδράσαντες *a*N_1 — 17. καὶ τὸ οἷον *P* καὶ [τ.] οἷον *c* — 18. ἤδη *a* εἴδη *N* εἰδέναι N_2 *b′* [η.] *c* — μυθικῶς *Mb′* V_2 μυθικῶν *PL* μυθικῶν ὡς *VN* μυθικῶς ὡς N_2 μυθικῶν καὶ *c* μυθικῶν καὶ μυθικῶς *Villoison*

δεδόσθαι περὶ θεῶν δοκούντων ἀναγαγεῖν ἐπὶ τὰ παραδεδειγμένα στοιχεῖα, ὦ παῖ, δύναιο, πεισθεὶς ὅτι οὐχ οἱ τυχόντες ἐγένοντο οἱ παλαιοί, ἀλλὰ καὶ συνιέναι τὴν τοῦ κόσμου φύσιν ἱκανοὶ καὶ πρὸς τὸ διὰ συμβόλων καὶ αἰνιγμάτων φιλοσοφῆσαι περὶ αὐτῆς εὐεπίφοροι. διὰ πλειόνων δὲ καὶ ἐξεργαστικώτερον εἴρηται τοῖς πρεσβυτέροις φιλοσόφοις, ἐμοῦ νῦν ἐπιτετμημένως αὐτὰ παραδοῦναί σοι βουληθέντος· χρησίμη γὰρ αὐτῶν καὶ ἡ ἐπὶ τοσοῦτον προχειρότης ἐστί. περὶ δὲ ἐκείνων καὶ περὶ τῆς θεραπείας τῶν θεῶν καὶ τῶν οἰκείως εἰς τιμὴν αὐτῶν γινομένων καὶ τὰ πάτρια καὶ τὸν ἐντελῆ λήψῃ λόγον οὕτω μόνον ὡς εἰς τὸ εὐσεβεῖν ἀλλὰ μὴ εἰς τὸ δεισιδαιμονεῖν εἰσαγομένων τῶν νέων καὶ θύειν τε καὶ εὔχεσθαι καὶ προσκυνεῖν καὶ ὀμνύειν κατὰ τρόπον καὶ ἐν τοῖς ἐμβάλλουσι καιροῖς καθ' ἣν ἁρμόττει συμμετρίαν διδασκομένων.

1. 2. *παραδεδειγμένα* $a'V_2$ *παραδεδεγμένα* *lNc* *παραδεδομένα* $N_2 b'$ — 2. [*στοιχεῖα*] N_2 — 3. 4. [*τὴν τοῦ κόσμου φύσιν ἱκανοί*] N_1 — 4. [*πρὸς τὸ διὰ*] N_1 — 6. [*καὶ*] *ἐξεργ.* *l* *κ. ἐξεργαστικώτερα* N_1 *-αν* N_2 — 7. *ἐπιτετμημένως* *G* *ἐπιτετμηκὼς* (*-ῶς* *L*) *NLc* *ἐπιτομικῶς* *a'V* *ἐπιτετμικῶς* *B* — 10. *οἰκείων* *b'* — 12. *οὕτως μόνον* *a* — 13. *δυσιδαιμονεῖν* *Nc* — *θύειν* [*τε*] *b'* — 14. *κατὰ τρόπον*] *καὶ ὃν τρόπον* Schm. — 15. *ἐν τοῖς*] *ἐν οἷς* Schm. — *καθ' ἣν*] *καὶ κ. ἣν* Schm. *καθ' οὓς* *c* — *ἁρμόττει σ. δ.*] *ἁρμόττε* ι 2 *συμμετρίαν* (*α* 2 ex *ας* corr.) *διδ.* (in. l. er. *a* 2) *N* *ἀμορδιώτατον ἐστίν* *c*

Index verborum.*)

*) Typographica, quae dicunt, libelli nostri menda hoc indice sustulimus.

B.

Γ.

Δ.

E.

Z.

H.

Θ.

I.

K.

Λ.

M.

N.

Π.

Ρ.

Σ.

Υ.

Φ.

X.

Ψ.

Ω.

Corrigenda et addenda.

P. 8. tolle uncas, quibus c. 8 inclusum est. — p. 16 app. 5, 6 l. *ἀναστρ. ἐν ταῖς θαλίαις bc.* — p. 17, 7 l. *ῥητορική.* — p. 18, 4 l. *φησί.* — p. 23 app. 7 adde: *ἀποδηλοῦντες bc.* — p. 40 app. 15 l. *bMl* pro *bMV*. — p. 58 app. 14 adde: *γένεσις ab.* — p. 61, 21 *πολλοί* ego nunc malim legi quam *οἱ πολλοί.* — p. 64, 13 suadente Nauckio nunc ⟨*ἐκ*⟩ *τῆς ὀμφῆς* legendum censeo — p. 64, 17 pone + ante *παντ. ε. πρ.*